

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

זֶהָרֵי הַזֶּהָר

וּבֹ שִׁבְעֵי סִפְרֵיִם נִפְתָּחִים:

- א. סֵפֶר "חָבַל עַל כָּל רֶגֶע"
- ב. סֵפֶר "נִשְׁמַת הַרְשָׁב"י"
- ג. סֵפֶר "חַיִּים שֶׁל זֶהָר"
- ד. סֵפֶר "הַשְּׁפָעוֹת הַרְשָׁב"י"
- ה. סֵפֶר "רַחֲמֵי הַרְשָׁב"י"
- ו. סֵפֶר "הַזֶּהָר וְהַר סִינַי"
- ז. סֵפֶר "הַקְּדָמַת כַּח הַזֶּהָר"

יוצא לאור על ידי 'מפעל הזהר העולמי'
בעי"ק בית שמש תובב"א
תשרי תשע"א לפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

גדולי ישראל מכל העדות בכל קהילות ישראל

עוררו על לימוד הזוהר

מהמנהיג הראשון שהנהיג את עם ישראל משה רבינו רעיא מהימנא, ואח"כ בדורות הבאים אליהו הנביא זכור לטוב, וכודאי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זצ"ל מחבר ספר הזוהר.

בכל הדורות החשיבו ועוררו על לימוד הזוהר: ראשונים, אחרונים, גדולי החסידות, גדולי ליטא, גדולי הספרדים ועד גדולי זמנינו. (לפניכם רשימה לפי סדר הא"ב)

[דברי כל אחד מן הרשימה והרבה יותר תוכלו למצוא בספר "אור הזוהר"]

ראשונים

רבי אליהו ד-ווידיאש זצ"ל (בעל ראשית חמה)	רבי ישעיה בן אברהם הלוי הורוביץ זצ"ל (בעל השל"ה הקדוש)
רבי אלעזר אזכרי זצ"ל (בעל החרדים)	רבי מאיר פאפריש זצ"ל
גוריו הארז"ל	רבי משה קורדובירו זצ"ל (הרמ"ק)
רבי חיים ויטאל זצ"ל	רבי משה זכותא זצ"ל (הרמ"ז)
רבי יהונתן אייבשיץ זצ"ל (בעל יערות דבש)	רבי משה חיים לוצאטו זצ"ל (הרמח"ל)
רבי יוסף קארו זצ"ל (בעל השולחן ערוך)	רבי משה בן יוסף טראני זצ"ל (המב"ט)
רבי יעקב קאפיל זצ"ל	רבי נתן שפירא זצ"ל (בעל מגלה עמקות)
רבי יעקב צמח זצ"ל	רבי שבתאי מראשקוב זצ"ל
רבי יצחק דלטאש זצ"ל	רבי ד"ר מנחם טייטלבוים זצ"ל
רבי יצחק לוריא הארי ז"ל	

גדולי החסידות

רבי אברהם ווינברג זצ"ל (בעל יסוד העבודה מסלונים)	רבי יהודה אריה לייב אלטר זצ"ל (בעל השפת אמת מגוד)
רבי אברהם טכאריץ זצ"ל	רבי יהואל מיכל מזולטשוב זצ"ל
רבי אברהם יהושע העשיל מאפטא זצ"ל (בעל אבות ישראל)	רבי יעקב יוסף מפולנאה זצ"ל (בעל תולדות יעקב יוסף)
רבי אברהם יעקב פרידמן מסאדיגורא זצ"ל	רבי ישראל המגיד מקאוניץ זצ"ל (בעל עבודת ישראל)
רבי אברהם שמחה הורביץ מבארניב זצ"ל	רבי ישראל שפירא מבלאזוב זצ"ל
רבי אהרן מקרלין זצ"ל	רבי יעקב יוסף מסקווירא זצ"ל
רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל	רבי יעקב קטינא זצ"ל (בעל רחמי האב)
רבי אליעזר צבי מקארנא זצ"ל	רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנא זצ"ל
רבי אלימלך מליזנסק זצ"ל (בעל נעם אלימלך)	רבי יצחק אייזיק מהומיל זצ"ל
רבי אשר מסטולין זצ"ל	רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זצ"ל
רבי בנימין זאב מסלאנים זצ"ל	רבי יצחק בן רבי נתן מברסלב זצ"ל
רבי יוסף מנעמירוב זצ"ל (בספר ויחא רבא)	רבי יצחק מסקווירא זצ"ל
רבי ברוך ממזיבוז זצ"ל	רבי יהחמיאל ישראל יצחק דנציגר זצ"ל (בעל ישמח ישראל מאלכסנדר)
רבי גרשון הענין ליינער מראדזין זצ"ל (בעל דוד הקרע)	רבי ישראל מטשרטקוב זצ"ל
רבי הלל ליכטנשטיין מקאלאמאיע זצ"ל	רבי ישראל פרידמן מרוזין זצ"ל
רבי הלל מפאריטש זצ"ל	רבי ישראל דוב מוילעדינק זצ"ל (שארית ישראל)
רבי זאב וואלף זצ"ל (בעל אור המאיר מיזטאמיר)	רבי מאיר בן רבי אהרן שורץ מפיהייץ זצ"ל
רבי חיים אלעזר שפירא ממנוקאטש זצ"ל (בעל מנחת אלעזר)	רבי מנחם מנדל מריימאנאו זצ"ל (בעל מנחם ציון)
רבי חיים האלברשטאם מצאנז זצ"ל (בעל דברי חיים)	רבי מרדכי מטשערנאביל זצ"ל
רבי חיים הכהן זצ"ל	רבי מנחם נחום מטשרנוביל זצ"ל (בעל מאור עינים)
רבי חיים מטשערנאוויץ זצ"ל (באר מים חיים)	רבי מנחם מנדל מורגנשטרן מקוקצ זצ"ל
רבי חיים צבי עהרנרייך (בעל קצה המטה) זצ"ל	רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (בעל הנחם צדק מליובאוויטש)
רבי חנן הענין מאלכסנדר זצ"ל	רבי מנחם מנדל שניאורסן זצ"ל (אדמו"ר האחרון מליובאוויטש)
רבי חנן הענין זצ"ל (בעל הגב שמח מאלעסק)	

גדולי ליטא

רבי אליהו מוילנא הגר"א זצ"ל

רבי אפרים זלמן מרגליות מבראד זצ"ל (בעל המטה אפרים)

רבי אלכסנדר זיסקינד מהוראדנא זצ"ל (בעל סוד)

גדולי הספרדים

רבי אברהם אזולאי זצ"ל (בעל חסד לאברהם)

רבי אברהם איסטרוולסה זצ"ל

רבי אברהם כלפון זצ"ל

רבי אליהו בן אמוזג זצ"ל

רבי אליהו בן סולימן מאני זצ"ל (בעל כסא אליהו)

רבי אליעזר בר יצחק פאפו זצ"ל (בעל פלא יעקב)

רבי אליעזר בר שם טוב פאפו זצ"ל (בעל דמשק אליעזר)

רבי חיים חורי זצ"ל

גדולי דורינו

רבי אברהם בן יעקב הכהן זצ"ל (בעל מגילת ותפלות)

רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

רבי אהרן ראטה זצ"ל (בעל שומר אמונים)

רבי בנימין ראבינאוויטש זצ"ל (חבר הבר"ץ)

רבי ברוך צבי מושקוביץ זצ"ל

רבי דניאל פריש זצ"ל (בעל מתוק מדבש)

הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה

החרדית תשס"ב

הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה

החרדית תשס"ד

רבי חיים שמואל בהגאון הצדיק זצ"ל

רבי אליהו לאפיאן זצ"ל

רבי יהודה אשלג זצ"ל (בעל הסולם)

רבי יואל טייטלבוים מסאטמאר זצ"ל

רבי יוסף חיים זוננפלד הראב"ד זצ"ל

רבי יוסף ישר זצ"ל

רבי יחזקאל שרגא משינאווא זצ"ל (בעל דברי יחזקאל)

רבי יחזקאל שרגא ליפשיץ האלברשטאם

מטראאפוב זצ"ל

רבי יצחק יעקב ווייס זצ"ל (הגאב"ד פוסק הדור בעל

מנחת יצחק)

ספרים

ספר אברהם במחזה

ספר אור יצחק

ספר אור ישרים מירא בדאי

ספר אור יקר

ספר אור לישירים

ספר אורה ושמה

ספר ארץ נשנית

ספר באר לחי רואי

ספר בית אשר

ספר בנין יוסף

ספר בנין שלמה

ספר ברית מנוחה

ספר דברי יום בינא

ספר דברי יודקה

ספר דברי יעקב

ספר ודרש טוב

ספר דרך אר"ץ

ספר דרכי ציון

ספר הדרת מלך

ספר הנהגות ישרות

ספר הנהגות ישרות

ספר הקטנים דפוס ליוורנו

ספר הקנה הגדול

ספר הפליאה

ספר המקונים ידוע

ספר ויקהל משה

ספר זחר דפוס מנטובה

ספר חגי מועדי ישראל

ספר חות יאיר

ספר חיים שאל

ספר טהרות הקדש הקדמון

ספר טעמי המנהגים

ספר יוה"ש השלם

ספר יסוד יוסף

ספרי יריאים

ספרי ירים משה משפט הבה"ת

שר"ת ושיכל עבדי

ספר כגן הירק

ספר לקוטים יקרים

ספר מאירות עינים

ספר מאיר לעולם

ספר מבוא לחכמת הקבלה

ספר מבער צדק

ספר מסילות הכמה

ספר מעבד יבק

ספר מעין גנים

ספר מעשי אמתים

ספר מצרף להנמה

ספר מקדש מלך

ספר סדר חיוס

ספר נופת צופים

ספר סוד השם ליראיו

ספר סודו פסח כהלכתו

ספר סמא דחיי

ספר עמוד העבודה

ספר עמק המלך

קונטרס עין החיים

ספר עשר קדשות

רבי ישראל מאיר הכהן מרדאן זצ"ל (בעל החפץ חיים)

רבי פנחס אליהו הורוביץ מוילנא זצ"ל (בעל ספר הברית)

רבי שלמה אלישיב זצ"ל (בעל הלשם)

רבי יעקב אנהורי זצ"ל

רבי יצחק בן צבי אשכנזי זצ"ל

רבי יצחק בר ישעיה עטיה זצ"ל

רבי משה בסולה זצ"ל

רבי שלום בן משה בוגולז זצ"ל (בעל כסא מלך)

רבי שלום געבי זצ"ל (בעל באר לחי)

רבי שמעון לכיא זצ"ל (בעל כתם פז ובעל המחבר השיר

בר יוחאי)

רבי גבריאל צינער שליט"א (בעל נטעי גבריאל)

רבי יהודה שניפלד שליט"א

רבי יוסף ליברמן שליט"א (ראש מתיבתא כולל שומרי

החומות)

רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א

רבי יעקב ישראל לוגאסי שליט"א

רבי יעקב משה הלל שליט"א (ראש מתיבתא שלחם הבית)

רבי יצחק טוביה ווייס שליט"א (גאב"ד ירושלים)

הרב כלפון משה הכהן טונים שליט"א

הרב מרדכי סגרון שליט"א

רבי מרדכי שמואל אשכנזי שליט"א (ראב"ד כפר חב"ד)

רבי משה שטרנבוך שליט"א (ראב"ד ירושלים)

רבי משולם פייש סג"ל לאווי שליט"א (האדמו"ר

מטאשה)

רבי עובדיה יוסף שליט"א (בעל שרת' בי"א ושרת' יח"ד)

רבי ראובן אלבו שליט"א

רבי שלום יהודה גראס שליט"א (בעל שמירת המצות

והמשורות, גאב"ד ואדמו"ר האלמון)

רבי שמואל הלוי וואונער שליט"א (פוסק הדור בעל

שבת הלוי)

ספר פי חכם

שאלות ותשובות פרחי הנה

ספר פיר קדש הלולים

ספר קהלת יעקב (לבעל מלא הדויעים

זצ"ל)

ספר קהלת יעקב

ספר קול בוכים

ספר שאלות ותשובות דביר

ספר שלום ירושלים

ספר שלחן ערוך הרב (הלכות)

תלמודו תורה)

ספר תקיפו ליל הושענא רבה

ספר תקיפו זחר דפוס בילגוראדו

עזרי מעגם השם עושה שמים וארץ

ספר

חבר על

פל רגע

חלקים נבחרים מדרשה
לחזוק למווד הזהר הקדוש
— יום הקדוש תשע"א —

מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין — בית שמש

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
תשרי תשע"א לפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י –

(בְּזֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זוֹכָה לָזֶה

- א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחַרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

- א. זוֹכָה לְרֵאוּת בָּנִים לְבָנָיו.
- ב. זוֹכָה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
- ג. זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוּם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשְׂרִי שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹזֵחַ בִּידּוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

ספר חבל על כל רגע

חלקים נבחרים מדרשה
יום הקדוש תשע"א
מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש

חודש תשרי תשע"א = 771

771 בגימטריה = "ביאת משיח" = "אבינו שבשמיים" = "יחיה חיים טובים ומאושרים" [הכל רק על ידי למוד הזהר הקדוש]

ועת צרה = 771 היא ליעקב וממנה יושע. הכל תלוי בנו !!!

אצלך מתגלגלים יהלומים - תזהר שלא תחשב שזה זכוכית.

באמריקה אומרים זמן זה כסף – אצלנו היהודים אומרים זמן זה

חיים !!!

אבל אף אחד לא יודע כמה באמת שווה הזמן שלו!!!

חבל על כל רגע

ואיך אפשר להפוך 5 דקות ליותר משמונה מליון שנה, זה רק במשגי העולם הזה (מלבד העולם הבא ששם יש חיי נצח עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו).

עכשו שאתה יודע שכל דקה שוה לך יותר ממליון וחצי שנה לא תבזבז אף רגע - מי משגע חסר דעה שיזרק עשירות בהשג יד.

אתה רוצה עורך דין מפרסם ומצליח צמוד אליך - רופא ממחה שדואג שלא תחלה שיתלווה אליך בכל שעות היממה

ברכה מבטחת לבנים צדיקים ונחת מהצאצאים

מזל טוב ומצלח כל ימי חייך - חיים ארכים טובים ומתקנים, - שפע ברכה והצלחה בכל הענינים.

(א) בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע

לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת (מיכה פרק א' פסוק ה') ... (אליהו זוטא פ"א, מחב"ר אות ה') ועל כן צריך האדם להשתדל מאד בכל מאמצי כוחו לצוד הזמן מהבלי העולם הזה ולעסק בו בתורה בכל מה שאפשר לו כמו המציל אבנים טובות ומרגליות מזוטו של ים, וכמו שכתוב הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים, (תהילים פרק י"ט, י"א), (פ' החיים סימן קנ"ו סקי"א)

בואו חשבון !!! – מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר
בין בימות החול ובין בשבת קדש

(ב) ערפה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על
פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-
לך" – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא
משאר יומין".

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" פרשת שמות שנה שניה,
כתב וזה לשונו: כתבו המקבלים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה
ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול.
עכ"ל"ק. ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלה שנים, שנאמר כי
אלה שנים בעיניך כיום אתמול וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא –
זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של
הש"ת ויתעלה, אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלה
ידות, לערך ימי החול. (מצא חן במדבר).

רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקורביו ואמר: "שעה
של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה
ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של
למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה
ללמוד שבעים וחמש שנה בימות החל".² ופסק הגה"ק הפך החיים (קני"ה
סקי"ב), דלמוד הזהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו:

1) הערה מאת רש"י: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה
בחיזוק וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" בריעא מהימנא (דף עה) "וי לאינן דאכלין תבן
באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות",
לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

חבל על כל רגע

ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה כדכתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חז"ל ודלוגו עלי אהבה, עכ"ל.

וכבר דבר בקדשו מהר"ש בוזגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הפסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והנבא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב), וז"ל: ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מפני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

גם בתקון ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע: דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה. ובנוסף על כך חידושו של בעל אוךחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). וביסורים כפול מאה, סך הכל לימוד זהר הקדוש שעה בשבת שווה מאה מליון שנה תורה!!!! ושניה אחת כ' 28.000 שנה תורה. צא וחשב בלימוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקים את הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה".

כתב הפך החיים (סי' קנ"ה סקי"ב): **מצוה פריה ורביה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מוליד ואמרו חז"ל ודלא מוסיף יסף, וצריך שיחדש בכל יום מה שלא חדש מקדמת דנא, ובזה יאירו ימיו לעולם הבא** (בשם אור צדיקים אות י"ג), **וכתב מרנא הבן איש חי זי"ע** (חלק דרושים פרשת משפטים ד"ה אם אדוניו יתן לו), **וז"ל: כי חדושי תורה בחלק הנסתר נקראים בנים וחדושי תורה בחלק הנגלה נקראים בנות, עפ"ל. ויוצא לפי דבריהם הקדושים דפדי לצאת ידי חובת פריה ורביה בתורה חוב לחדש גם בנגלה וגם בנסתר ומי יאמר זכיתי ויצאתי ידי חובתי.**

ובזה"ק (פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א) **כתוב שכל יהודי חוב לחדש חדושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדשה נמצאת בבושה גדולה.**

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ערך חדוש), **כתב: רק שיעמל בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרץ בתנ"ך ובש"ס או לפרש פרושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואח"כ כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים עפ"ל. הראת לדעת דהלומד זוה"ק יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בוודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שונה שנה כדברי הפסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמחה למליון שנה כדברי האורחות צדיקים, ובסוורים כפול מאה כדאיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), פעם אחת בצער ממאה פעמים שלא בצער, וגם צער**

10 | **כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה** – פרק א: וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך בעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרשי' בסנהדרין זו ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בנייהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שבר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם

חבל על כל רגע

כבישת היצר נחשב ליסורים, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי. **בואו וראו: שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חדושים בתורה. ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.**

ג) החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים⁷], וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"חפץ חיים": יסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הודוי: וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שווה לנו, שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל חפצריך לא ישוו בה" בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש. וכן קיים החפץ חיים בעצמו אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אחכה לו, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל.

מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

[7] ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלוךך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זוה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום

כתוב בכתבי האריז"ל: **שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורנו כולנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הפוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוין דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מחם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים**¹.

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום!!!
 - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמד כל יום דף היומי של תקוני זהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, ואפשר גם ללמד ולשמע ב"קול הזוהר" בטלפון 0722-99-00-44, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה², ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

וכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דווי סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צנאה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק ז"ע"א: **"יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש ופתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד**

[1] ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

[2] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[3] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה ז"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו (בכך 10 שנים) בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" ז"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו... "ותורת הסוד מה היא עליה?" [ספר הרש"ש עמ' 158]. מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבון, ומפצרות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!"... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

במיחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו, ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישיים, כך יחדר תלמודם מנערום, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזפה להיות מבני עליה כמו שפתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.

(ד) "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובצעמו
 יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים,
 הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם
 לפדות נפשנו, ונלך פולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח
במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה
 דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד
 משיחנו מלך ביופיו ובוא ונגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי
 חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח
 לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, אמן כן יהיה רצון.

**ה) מכתב חזוק מפבור קדשת אדמו"ר מהאלמין רבי שלום
 יהודה גראס שליט"א, מייסד "מפעל הזהר העולמי"**

**לכל המתנדבים בעם העוסקים במלאכת הקדש בהפצת הזהר
 בכל העולם כלו – על ידי מפעל הזהר העולמי!**

אשרי חלקכם שזכיתם לסייע למפעל קדוש ויקר המזרז ומקרר הגאולה
 כהבטחת משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו גן עלינו אמן בזהר הקדוש
 פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא
 ברחמי". **שבזכות חבורך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות
 ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!**

וגם משמים הספימו לכה! כמבאר בספר תקוני הזהר (תקון שתיתאה
 בסופו), שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי
 ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה
 בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי
 בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא
 יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא,
 ובגיניה, "וקראתם דרור בארץ". ובלשון הקדש: **כמה בני אדם למטה**

יתפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

גדולי ישראל בכל הדורות הכירו בגדל המעלה שבלמוד ספר הזהר, שמבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא. הם, שיזדעו את עצם קדשתה אפלו באמירה בעלמא. ומי לנו גדול כהרמח"ל רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

לכן תקן בישיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיוחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושניתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה,

ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

גם בתקון ל' כתב, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

כאן המקום להאריך מכמה וכמה מקורות המחשיבים מאד את למוד ספר הזהר דוקא בימינו, דור עקבתא דמשיחא, בן מובא בספר אור ישרים מירא דכיא שכתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה להזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב.

ומוסיף לבאר במקדש מלך לתקוני זהר, שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמו שכתוב: כאלו פדאני אני ובני מן הגלות כו'. כי כך גזר הבורא שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגינה יבוא דרור, כי סגלה זו בו ולא בזולתו.

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם כנזכר בפרשת ויחי (דף ר"ז), על דא כתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבן זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

הנה מבאר בשל"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהחבור מהזהר הנה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיניה ושבתם איש

אל אַחַזְתּוּ וכו', כְּדֵי שְׂבֻזְכוֹתוֹ יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כִּשְׁם שְׁלֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שֶׁהַצָּרֶף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם פֶּסַח וּבְדָם מִילָה, כֵּן גְּאֻלָּה הָעֵתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְתוֹסֵפוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה בָּהּ.

וּלְשׁוֹן דָּגָל מִחֲנִינֵי אֲפָרַיִם פְּרָשֶׁת שְׁמִינִי: וְזֶהוּ דְרָשׁ דְּרָשׁ מִשָּׁה, הֵינִי כִּשְׂיִתְגַּלְּהָ (כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר יֵשׁ בַּחֲנִינֵי מִשָּׁה, וְאֵינִי דַרְבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי הִנֵּה בַּחֲנִינֵי מִשָּׁה), וְיִדְרָשׁ מֵה שֶׁדְּרָשׁ כֶּבֶד מִשָּׁה, הֵינִי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאי, סֵפֶר הַזֵּהָרָה, אֲזַ וְהִנֵּה שָׂרָף, הֵינִי שְׂיִתְבַּטְּלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה שְׂיִבְנָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אֲמֵן סְלָה וְעַד. וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יִהְיֶה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוֹת וְהַשְּׁבִתָּת הַקְּטְרוּגִים (חֶסֶד לְאַבְרָהָם מַעֲנֵן רֵאשׁוֹן נְהַר כ"ד). הַכֹּל תִּלְוִי בְּעֶסֶק הַחֲכָמָה הַזֹּאת, וּמִנִּיעַתְנוּ מִלְּהַתְּעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחֲרוֹר וְעֵכוּב בְּנִין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרַתְנוּ (הַקְּדָמַת הַרֵב חַיִּים וַיִּטָּל לַעֲזָ חַיִּים).

אִם עַד כְּדֵי כֶּף גְּדוֹל וְעֵצוֹם כַּחוֹ שֶׁל הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזֵּהָרָה, אֵין לָנוּ אֲלֵא לְחַזֵּק אֶת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלַאכַת הַקְּדוּשָׁה, לְהוֹסִיף לָהֶם אֲמִץ וְכַח וְחֻזֵּק בְּעִבּוּדְתֵם הַקְּדוּשָׁה, אֲמִצּוֹ מִתְנַיִם וְחִגְרוּ עֵז לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַפִּיץ אֶת אֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאי, לְפָרְסֵם כַּחוֹ בְּעוֹלָם וּלְסִיעַ בְּכָל מֵה דְאֲפָשָׁר. נִשְׂאָר לָנוּ אֵיפֹה לְבָרְכָכֶם, הוֹסִיפוּ לַעֲשׂוֹת חֵיל לְהַרְבּוֹת חֵילִים לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הִיא וְאוֹרִיתָא, וְיִהִי הַבְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם עַד אֲשֶׁר תִּשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא אֶת הָעוֹלָם לְשִׁלְמוֹתוֹ הָאֲמִתִּית, וְיִהִי שֵׁם הַשֵּׁם שְׁלָם וְכִסָּאוֹ שְׁלָם וְתִכּוֹן כִּסָּאוֹ לְעַד בְּבִיאַת מַלְכֵנוּ וּמְשִׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אֲמֵן.

מִכְּתַב בְּרָכָה וְחֻזֵּק מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בְּנִגְלָה וּבִנְסִתָּר הַמְּקַבֵּל בְּעַל "יָם הַחֲכָמָה" רַבִּי יִצְחָק מֵאִיר מְאָרְגָנְשֶׁטְעֶרן שְׁלִיט"א

רֵאשׁ יִשִּׁיבַת "תּוֹרַת חֲכָם", לְתוֹרַת הַנִּגְלָה וְהַנְּסִתָּר - פַּעִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

בְּסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא, שְׁנֵי בִתְרָא כ"ז לְמִטְמוֹנֵי"ם תּש"ע לִפ"ק, פַּעִיָּה"ק תּוֹבֵב"א.

הן נודע ביהודה ובִּישְׂרָאֵל גדול שְׁמוֹ שֶׁל כ"ק הַמְּאֹר הַגְּדוֹל הַמְּפָרָס לְשׁוֹת הַגַּה"צ מוה"ר שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א אֲדַמוּ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א, וְכַאֲשֶׁר יַעֲיֹדוּן עֲשָׂרוֹת חֲבוּרֵי הַמְּעִידִים עַל מַעֲשֵׂה תַקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ בַּתּוֹרָה, וְעַל פְּעֻלַּת צְדִיק לַחַיִּים לַגְּדוֹר פְּרָצֵי הַחוּמָה בְּפָרָם בַּיִת יִשְׂרָאֵל זֶה רַבּוֹת בְּשָׁנִים כֵּן יָרְבוּ, וְהִנֵּה זֶה עֵתָה יְהוּדָה יַעֲלֶה לְהַרְבּוֹת פְּעָלִים בְּקָרֵב הָעַם עַל דְּבַר לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּה, וְהַגְּדִיל לַעֲשׂוֹת בְּיַסְדּוֹ שְׁעוּרִים רַבִּים בְּסֵפֶר הַזֶּה בְּכַמָּה עָרִים, וְאַסְף אִישׁ טְהוֹר מִכָּל דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ קִמְאֵי וּבַתְנָאֵי הַמְּדַבְּרִים בְּסִגְלַת לַמּוֹד הַזֶּה וּקְרָאוּ בְּשֵׁם סֵפֶר 'אוֹר הַזֶּהר', גַּם זָכָה לְהַהֲדִיר וּלְהַדְפִּיס מִחֲדָשׁ סֵפֶרֵי הַזֶּה וְהַתְקוּנִים, וּלְמוֹתֵר לַעֲלוֹת בְּהַסְכָּמָה עַל גְּבֵרָא רַבָּא כְּגוֹן דָּא דְאִיתְּמַחֵי גְבֵרָא וַיְהַלְלוּהוּ בְּשַׁעְרִים בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּם מִן הַמוֹתֵר לְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח הַדְּבַר הַטּוֹב שֶׁעָשָׂה בְּעַמּוּיּוֹ בְּקִרְוֵי נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְעַסֵּק הַקְּדוֹשׁ דְּלַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּה, וּמְקַדְּמַת דְּנָא מְצִינּוּ לְרַבְנֵי הָאָר"י ז"ל עֲצֻמוֹ בְּשַׁעַר רוּחַ הַקְּדֹשׁ (דף י"ב) שְׁאָמַר לְמַהֲר"א הַלּוֹי "שְׁיִלְמַד בְּזֶהֱר דְּרַךְ בְּקִיאוֹת בְּלֶבֶד בְּלֵי שְׁיַעֲמִיק בְּעִיּוֹן מ' או' נ' עָלִים בְּכָל יוֹם וְשִׁיקְרָא בְּסֵפֶר הַזֶּה פְּעַמִּים רַבִּים", וּבְסֵפֶר שְׁבַחֵי הָאָר"י (הַנִּד"מ עֲמוּד נ"א) כְּתַב שְׁנַתְּנוּ תַקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם עֲשֶׂרָה דְּפִים מִסֵּפֶר הַזֶּה הַלְּשׁוֹן לְבַד בְּלַתֵּי שׁוּם הַבְּנָה, וְהוּא הוֹבָא בְּסֵפֶר שְׁבַחֵי הָאָר"י דְּפוּס יֶשֶׁן שְׁנַתְּנוּ תַקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לְלַמְדוֹ בְּכָל יוֹם ד' או' ה' דְּפִים, וְהַחִיד"א בְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים (מַעְרַכַת סְפָרִים עֲרֹךְ סֵפֶר הַבְּהִיר) הֵבִיא מִשְׁמִיָּה דְּרַבְּנֵי הָאָר"י שְׁנַתְּנוּ תַקּוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לּוֹמֵר כָּל יוֹם ה' דְּפִים זֶהֱר, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ כְּתַב הַגַּה"ק מְקַאֲמְרָנָא בְּסֵפֶר נְתִיב מְצוֹתֶיךָ (נְתִיב הַתּוֹרָה שְׁבִיל א' אוֹת ל"א), וְכְתַב שֵׁם שְׁגַם הַגַּה"ק מוֹרְנוּ הַרְבַּ צְבִי הִירֶשׁ מְזִידְטְשׁוּב נְהַג כֵּן, וְכֵן מְצִינּוּ לְהַגַּה"ק מוֹרְנוּ הַרְבַּ רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ (אֲמָרֵי פִּנְחָס הַנִּמ"ח ח"א עֲמוּד רס"ד) שְׁצָרֶיךָ לּוֹמֵר ב' או' ג' דְּפִין בְּכָל יוֹם, וְעִינְ עוֹד הַמַּעֲשֵׂה הַנּוֹרָא הַמוֹבָא בְּסֵפֶר בֵּן בֵּיתִי עַל אֲבוֹת, וְאִין כָּאֵן מְקוֹמוֹ לְהָאָרֶיךָ.

וְהַגַּם דְּבַהֲיוֹתוֹ קוֹרָא סֵפֶר הַזֶּה לֹא יָדַע מְאִי קְאָמַר, כְּבָר כְּתַב הַרְבַּ חִיד"א בְּסֵפֶר מוֹרָה בְּאַצְבַּע אוֹת מ"ד "לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּה מְרוֹמֵם עַל כָּל לַמּוֹד בְּשֵׁם לֹא יָדַע מְאִי קְאָמַר, וְאַף שְׁיַטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ הוּא תַקּוּן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה". וְכֵן כְּתַב בְּסֵפֶרוֹ שֵׁם הַגְּדוֹלִים מַעְרַכַת סְפָרִים שֵׁם, וְעוֹד בְּשׁוֹת חַיִּים שְׁאֵל

ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כְּבַר כְּתַב מַעֲיֵן זֶה מֵהַר"י צָמַח בְּסִפְרוֹ לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם בְּסֵדֶר הַלְמוּד דְּלִיל שְׁבוּעוֹת (דף ל"א ריש ע"ב), וְהַרְמַח"ל בְּשִׁלְהֵי קוֹנְטְרַס דְּרַךְ עֵץ חַיִּים, וְהַמְקַדֵּשׁ מְלָךְ בְּסִפְרוֹ כִּסָּא מְלָךְ עַל הַתְּקוּנִים (תקון מ"ג אות ס') כִּי "לְמוּד הַזֶּהר בְּגִירְסָא בְּעֶלְמָא בּוֹנָה עוֹלְמוֹת וְכָל שְׁכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאֲמַר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תִּקּוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעַה אַחַת שְׁלֹא יַעֲשֶׂה לְמוּד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה", וְעַיֵן עוֹד בְּסִפְרֵי זְכִירָה לְחַיִּים לְהַגְאֹן רַבֵּי חַיִּים פְּלַאגִ' ח"ב דף ע' ע"ד, וּבִשְׁוֹת אֶפְרָקְסֵתָא דְעַנְיָא סִימָן ע"ד.

אִיבְרָא, כְּבַר הַעִיד הַגַּה"ק אֲדַמּוֹ"ר הָאֲמָצְעִי זִיע"א בְּאַגְרַת הַקִּדְּשׁ (נְדַפְסַ בְּרִישׁ סִפְרֵי בְּאוּרֵי הַזֶּהר לְהַגַּה"ק הַנִּ"ל) "שְׁמַעְתִּי מִפִּי קִדְּשׁוֹ ז"ל [דְּהַגַּה"ק בְּעַל הַתְּנִיָּא זִיע"א] לֹא פַעַם וּשְׁתַּיִם, שְׁכָל יָמָיו עָשָׂה קִבְעָה לְלַמּוֹד הַזֶּהר הַקִּדְּשׁ בְּשִׁבְתָּ וְכו' בְּעֵינָיו גְּדוּל, וְכֹה אָמַר דְּמָה שְׁאֲמַר בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא בְּזֶהר פְּרִשְׁתָּ נִשְׂא דְּבַהֲאֵי חֲבוּרָא דְּסִפְרֵי הַזֶּהר בֵּיה יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא כּו', הֵינּוּ בְּלַמּוּד בְּעֵינָיו גְּדוּל דְּוִקָּא וְכו', בְּדִקְדוּקַת הַלְשׁוֹן בְּכָל מְלָה שְׂיִהְיֶה מְכֻּן עַל פִּי אֲמַתוֹת חֲכָמַת הַקְּבָלָה". וְעַיֵן שָׁם שְׁהַרְאָה מְקוּרוֹ בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי הָאָר"י בְּשַׁעַר רוּחַ הַקִּדְּשׁ (ש"ס) שְׁמָה שְׁזָכָה לְהַשְׁגָּה יִתֵּר עַל כָּל בְּנֵי דוֹרוֹ "כִּי כַּמָּה לֵילוֹת הָיָה נִשְׂאָר בְּלִתֵּי שְׁנָה עַל מֵאֲמַר אֶחָד שֶׁל סִפְרֵי הַזֶּהר, וְלִפְעָמִים שְׁשֶׁה לֵילוֹת שֶׁל יָמֵי הַחוּל שְׁבִשְׁבּוּעַ הָיָה מִתְּבוּדָד וְיוֹשֵׁב עַל עֵינָיו מֵאֲמַר אֶחָד בְּזֶהר בְּלִבָּד, לֹא הָיָה יִשְׁן כָּל הַלֵּילוֹת הַהֵם". וְאַכֵּן יִרָא שְׁמַיִם יוֹצֵא יְדֵי שְׁנִיָּהֶם, מְזָה וְגַם מְזָה בַּל יִנִּיחַ יָדוֹ, וְאַשְׁרֵי לוֹ וְאַשְׁרֵי חֲלָקוֹ בְּזָה וּבְבָא.

וְעַל כָּל אֵלֶּה וְעוֹד טוֹבָא יֵשׁ לוֹמַר כִּי כַּמָּה גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי כ"ק הַגַּה"צ מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א אֲשֶׁר גְּדוּל זְכוּתוֹ עַד מְאֹד בְּזָכוֹי הַרְבִּים, וְיִהְיֶה רַעֲוָא דְּתִירוּם רִישִׁיָּה אֲפּוֹלָא פְּרָכָא, וְיִזְכֶּה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה כְּאוֹנוֹת נִפְשׁוֹ הַטְּהוֹרָה, וְיִאֲרִיךְ יָמָיִם עַל מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבְנָיו בְּקָרֵב יִשְׂרָאֵל עַד כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים בְּבִיאַת גּוֹאֵל צָדֵק בְּמַהֲרָה דִּידָן, אֲמֹן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

וְהִנְנִי בְּזָה דוֹרֵשׁ שְׁלוֹמוֹ וְשְׁלוֹם תּוֹרָתוֹ בְּאַהֲבָה רַבָּה:

הַק' יִצְחָק מֵאִיר מֵאַרְגָּנְשֵׁטְעֵן

"רבי שמעון בר יוחאי" = 915 - בגימטריה: השם ישמרך - ישמרך
השם - מלחמת אדום ופרס [על ידי לימוד הזוהר הקדוש ישמרנו השם
ממלחמת גוג ומגוג - אדום ופרס].

מלאכה זרה הזהרה

מנגינה

ובו ט"ז ספרים

ספר

מצאת הנה

מנגינה

ובו
ט"ז
ספרים

הדול והחזרות
 שיעורים בזמור היום
04-990044-222

הוצאה שנייה עם הספנות

עזרי מעגם השם עושה שמים וארץ

ספר

נְשִׁימַת הַרְשֵׁב"י

חלקים נבחרים

מדרשה במירון

— אלוף תש"ע —

חזוק והתעוררות ללמוד ספר הזהר

הקדוש - ובפרט על ציון התנא

האלקי הרשב"י זי"ע

מב"ק אדמו"ר מוהאלמין שליט"א

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעיה"ק בית שמש טובב"א

תשרי תשע"א לפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י –

(בְּזֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכֹּל הַמְּזַכֵּה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זֹכֵה לָזֶה

- א. כּוֹפֵה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחַרֵּב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

- א. זֹכֵה לְרֵאוּת בָּנִים לְבָנָיו.
- ב. זֹכֵה לְעִשִּׂירוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
- ג. זֹכֵה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוּם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשְׂרִי שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹזֵחַ בִּידּוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינָיִם לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שְׁגָם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכֵה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

סֵפֶר

נְשִׁמַת הַרְשָׁב"י

דְּרָשָׁה בְּמִירוֹן – אֵלּוּל תּשׁ"ע
 חֲזוֹק וְהִתְעוֹרְרוּת לְלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ -
 וּבִפְרָט עַל צִיּוֹן הַתְּנָא הָאֱלָקִי הַרְשָׁב"י זי"ע
מִכ"ק אֲדַמּו"ר מֵהָאֱלִמִּין שְׁלִיט"א

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַחֲשׁוּבִים שְׁלִיט"א וְכָל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. וְכָל הָעוֹלָם
 לְהִשְׁתַּטַּח עַל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ².

כְּתוּב בְּתִיקוּנֵי זוֹהַר (תִּיקוּן ו'), שֶׁהַקַּב"ה מִשְׁרָה שְׁכִינְתּוֹ עַל צִיּוֹנֵי
 הַצַּדִּיקִים, וְעַלֵּינוּ לִידַע שִׁישׁ כֵּאֵן הַשְּׂרָאֵת הַשְּׁכִינָה, וְאַנְחֵנוּ כֵּאֵן זְכִינוּ לִהְיוֹת
 בְּצִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַרְשָׁב"י זי"ע.

[א] נדפס בעלון אור הזוהר מס' 32 אלול תש"ע.

[ב] הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה וְכָל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים נִמְצְאִים בְּמִירוֹן בְּל"ג בְּעֶמֶר בְּעַת
 הַהִילּוּלָא קְדִישָׁא שֶׁל רְשָׁב"י: הַרְבֵּ הַקְּדוֹשׁ רַבִּי חַיִּים בֶּן עֶטֶר, הָאֹרֵר הַחַיִּים, זְכוּתוֹ יְגוֹן עֲלֵינוּ, הִיָּה פַעַם אֶחָד
 בְּהִילּוּלָא פִּה עִיר הַקִּדְשׁ צֶפֶת תְּבַנָּה וְתַבּוּנָן, וּבִשְׁעָלָה לְמִירוֹן וְהִגִּיעַ לְתַחְתִּית הַהָר שְׁעוֹלִים לְצִיּוֹן הַרְבִּי
 שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, יָרַד מֵהַחֲמוּר וְהִיָּה עוֹלָה עַל יְדֵיו וְעַל רַגְלָיו, וְכָל הַדְּרָף הִיָּה נוֹעֵה בְּבִהְמָה וְצוֹעֵק, הִיָּךְ
 אָנִי הַשֹּׁפֵל נִכְנָס, לְמָקוֹם אֲשֶׁר שְׁלֵהֲבַת קוֹדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וְכָל פְּמִלְיָא שֶׁל מַעְלָה הָכָא, וְכָל נִשְׁמוֹת
 הַצַּדִּיקִים שְׁמָה, וּבְעַת הַהִילּוּלָא הִיָּה שְׁמַח שְׁמַח גְּדוֹלָה, עֵינֵי שָׁם. (רַבִּי שְׁמוּאֵל הַעֲלִיר גָּאֹבִיד צֶפֶת בְּסוּף כְּבוֹד
 מַלְכִים).

ואמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.¹

ועל אחת כמה וכמה שצריך ללמוד את תורת הרשב"י על ציונו הקדוש שהוא בעל המימרא, ולעשות לו נחת רוח², ואי אפשר לתאר כמה גדול כח הלומד זהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב):

[ג] ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ד] מתוך מכתבו של המרא דאתרא של מירון הגאון הצדיק רבי מאיר שטרן שליט"א: ביבמות (צו). בכורות (לא): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר פאלו אני חי. ורש"י שם בכורות וזה לשונו: והנא הוא לו שדומה כחי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפתותיו דובבות בעולם הבא. ואמרתיו לפרש תכן של "שפתותיו דובבות", מהו המשמעות ומה הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששנייהם אחד, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בבקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתו בבקשתו "למדו תורתו" וגטין ס"ז ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכחו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטר את כל העולם מן הדין. וכמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' דף קכ"ח) וזה לשונו: אגן קיימי עלמין, דעלמא מתברך בגין.

ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלף הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע ובכל מקום תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י¹ - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה

[ה] כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הוזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיקן, והציל לאחד מותן ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל (רבי משה חיים לוצאטו) בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחיית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמי].

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בוהר הקדוש (חלק ג' פרשת פנחס דף ר"ב ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרינן מלי דאורייתא, כגונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתינן מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמינן ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הוזהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום (בעולם הזה) ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים שם תורה, כעין זה הנה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל

נשמת הרשב"י

ותושפעו ממקור הברכות, שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

כתוב במשנה באבות (פרק ג א): "עקביא בן מהללאל אומר, הסתפל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע, מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא."

שואלים המפרשים מה זה דין ומה זה חשבון? ומבארים דין זה על העברה וחשבון זה על זמן העברה שהיה יכול לעשות מצנה וללמד תורה.

דועים דברי חז"ל הקדושים: (יומא דף פ"ו ע"ב) תשובה מראה מהפכת זדונות לשגגות, ותשובה מאהבה זדונותיו נהפכים לזכיות. והעצה היחידה להנצל מהחשבון היא תשובה מאהבה, ואחד מיסודי התשובה זה קבלה לעתיד.

מורי ורבותי!!! איך אפשר לתקן, ואיך אפשר להפך שעה אחת למאות מליוני שעות של תורה?, ובמה יתרצה תשובתנו לתשובה מאהבה?, ומה נקבל על עצמנו כדי לזכות בדין וחשבון?

"על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון: כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן: (במדבר כ"א – כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המשלים וגו' המשלים אלו

במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איטרולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהרי"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

הַמוֹשְׁלִים בְּיָצָרֵם בּוֹאוּ חֲשֹׁבוֹן בּוֹאוּ וְנִחְשַׁב חֲשֹׁבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הַפֶּסֶד מִצְוָה כְּנֶגֶד שְׂכָרָהּ וְשִׁכְרָה עֲבָרָה כְּנֶגֶד הַפֶּסֶדָה תִּבְנֶה וְתִכּוֹנֵן אִם אַתָּה עוֹשֶׂה כֵּן תִּבְנֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה וְתִכּוֹנֵן לְעוֹלָם הַבָּא, עכ"ל. וְכָל מִי שֶׁעִינִיּוֹ בְּרָאשׁוֹ וְעֵדִין בַּר דְּעָה, יְרוּץ וְיַחְטֹף וְיֵאָחֵז בְּאֵילָן הַחַיִּים הָאֲמִתִּיִּים.

בזוה"ק כתוב שכל יהודי חייב לחדש חידושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חידשה, ואם לא חידש נמצאת בבושה גדולה, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שווה שנה כדברי הכסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמחה למיליון שנה כדברי האורחות צדיקים, וביסורים כפול מאה פְּדֹאִיתָא בְּאֲבוֹת דְּרַבִּי נֶתָן (פְּרָק ג' מְשֻׁנָּה ו'), רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריווח¹, וגם צער כבישת היצר נחשב ליסורים, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי.

[10] סיפור מסוחר יהודי מוכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, ניצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת. וסיפר לי על כך. אמרתי לו שכשלומומים בשמחה, זה שווה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות וזהר בשבת.

בואו וראו מוחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשירות גדולה כזה, ומקיים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים במסכת אבות (פרק ד' משנה א'): בן זומא אומר... איזהו עשיר השמח בחלקו, שְׂאֵמֵר (תהלים קכח). יְגִיעַ כְּפִיךָ כִּי תֵאָכֵל אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ. אֲשֶׁרֶיךָ, בְּעוֹלָם הַזֶּה. וטוב לך, לְעוֹלָם הַבָּא.

ואנו מתפללים בכל יום: 'יְתֵן הַלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ', ומיהו העשיר האמיתי זה ששמח בחלק ולימוד התורה ובוה מכפיל את תורתו באלף, וידוע דברי האר"י החי שעיקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה, ועל ידה זוכים לכל המעלות וההשגות בסייעתא דשמיא.

[11] כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה - (פרק א'): וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרשי' בסנהדרין צו ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר, בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

בואו וראו היוצא מחשבון זה: שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מיליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חידושים בתורה, וזהו בוודאי חידושים אמיתיים ותורה לשמה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

אמרו חז"ל (אבות פרק ה' י"ח) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, **חטא** מלשון **חטא ועבירה**, וגם מלשון **חיסרון** כמו: "וְהֵייתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים" (מלכים א' פרק א' פסוק כא). פירוש: חסרים.

ובמה נתקן את העבירה? במה נשלים את החיסרון? כתוב בפסוק (ירמיה פרק י"ג י"ז) "בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי גְוָה וְדַמְעַתְּ דַּמְעַת וְתִרְדַּע עֵינַי דְּמָעָה כִּי נִשְׁפָּה עֶדְרִי ה'". ודרשו חז"ל (חגיגה דף ה' ע"ב): אמר רב שמואל בר איניא משמיה דרב מקום יש לו להקדוש ברוך הוא ומסתרים שמו מאי מפני גוה אמר רב שמואל בר יצחק מפני גאוותן של ישראל שניטלה מהם ונתנה לעובדי כוכבים רב שמואל בר נחמני אמר מפני גאוותה של מלכות שמים, עכ"ל. וכתוב בזוה"ק (חלק ב דף מ"ו ע"א, ובאדרא) כל הלומד אחר חצות לילה הקב"ה משקיט^ח את המלאכים וכולם מקשיבים לקולו, וזה לשון הזוהר הקדוש: אבל בפלגות ליליא קודשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא, וכדין בעי ליה לבר נש למיקם ולמלעי באורייתא, והא אתמר

וחו וכתב השל"ה הקדוש – (מסכת חולין – פרק דרך חיים תוכחת מוסר כ"ב) וכשקול רנה של תורה עולה מלמטה, מזריש הקב"ה כל צבא מעלה ומקשיב הקול ההוא, וכנסת ישראל וכל צבא המלאכים מקשיבים הקול ההוא, כענין שכתוב (שה"ש ח, יג), היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני. וכשהקב"ה מושך חוט של חסד על כנסת ישראל, נוטלים חלקם כל המתחברים עמה בלילה. ולפי שהיה דוד יודע דבר זה, אמר חצות לילה אקום להודות לך וגו' (תהלים קיט, טב), וכתוב (תהלים נג, ט), עורה כבודי וגו', ודרשו רז"ל אני מעיר את השחר ואין השחר מעיר אותי, לפי שלא היה ישן אלא כשינת הסוס, והוא סוד נעלם. וכשעלה עמוד השחר באה הכלה מעוטרת מכמה שירות ותושבחות וכמה מיני תודה, כלולה ממעלה וממטה, ויושבת בחיק דודה. וכשרואה אותה באותה התיקון הטוב, מצוה לכתוב בספר כל בני ביתו העומדים בבית ה' בלילות ומושך עליהם חוט של חסד. ומאותו החוט נכתר אותו צדיק בכתר המלך, ויראים ממנו עליונים ותחתונים, ואין בעלי הדין שולטים עליו, לפי שהוא רשום בסימן המלך וניכר שהוא מבני ביתו, ולפיכך אין דנין אותו. והנזהר בזה מעיד על עצמו שהנשמה הקדושה מאירה בו, ומאהבתו ביוצרו מתעורר לעבודתו. ובשביל שהיא שעה רצויה היה מזהיר הנביא ואומר (איכה ב, יט), קומי רוני בלילה לראש אשמורות, וכתוב (ישעיה כו, ט), נפשי אויתיך בלילה. וצריך לזהר שלא יפסיק משיתחיל עד שיתפלא עם הנץ החמה, עכ"ל.

דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן כלהו צייתין לקליה, הדא הוא דכתיב (שיר השירים פרק ח' י"ג)^ט הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגְּנִים חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי. והא אוקמוה היושבת בגנים דא כנסת ישראל, דאיהי משבחת ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא בליליא, זכאה חולקיה מאן דאשתתף בהדה, לשבחא ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא.

ובכתבי האר"י מובא (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגְּנִים חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי": ר"ת ח'בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות, על פסוק והנה נער בוכה ותחמול עליו וגו', והבן זה.

מורי ורבותי קהל קדוש! עד מתי תהא שכנתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאלנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו אליהו הנביא והרשב"י זיע"א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקירוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תיכף ומיד.

אחים יקרים! כולנו ביחד יכולים להביא אותנו, תיכף ומיד בעזרת השם. א. באחדות ואהבת ישראל. ב. עלינו להרבות מיליוני שעות תורה. ג. ולזכות לכל זה, יכולים רק בלימוד זוהר הקדוש.

[ט] וברש"י (שם) היושבת בגנים - הקב"ה אומר לכנסת ישראל את הנפוצה בגולה רועה בגנים של אחרים ויושבת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. חברים מקשיבים לקולך - מלאכי השרת חבריך בני אלקים דוגמתך מקשיבים ובאים לשמוע קולך בבתי כנסיות. השמיעני - ואחר כך יקדישו הם שנאמר (איוב ל"ח) ברן יחד כוכבי בקר אלו ישראל, ואחר כך ויריעו כל בני אלקים.

בחמש מאות ש' נביא את המשיח!!!

רבותי יש לנו כאן ב"ה קידוש השם גדול ונורא!, כולם מתאספים למען הרבות כבוד שמים!!! כאשר כל אחד יקנה 100 ספרי תיקוני זוהר בפחות ממחיר הקרן בחמש ש' לספר, סך הכל 500 ש', ויחלק את זה למשפחה ולחברים, ולכל העיר, וביחד עם בני משפחותיהם, כך נגיע לכל עם ישראל לומדי זוהר הקדוש, עתה מובן איך בזיכוי הרבים לא יבואו לידי חיסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאולה האחרונה תבוא רק בזכות ובכוח התורה הקדושה, וכתבו המקובלים שהעצה היחידה להינצל ממלחמת גוג ומגוג היא, ללמוד תורת הסוד ולימוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותיכף ומיד מגיע המשיח.

ב"ה שיש היום זוהר הקדוש במהדורה מיוחדת עם תרגום לשון הקודש, במחיר מסובסד, וכך כל אחד יכול תיכף להתחיל ללמוד ולהבין זוהר הקדוש, שעל זה אמר בעל הכסא מלך: אם יבין מאמר אחד עולה לו ללימוד שנה תמימה, ובזה יזכה להיות מבני עליה, היושבים ראשונה במלכות.

[1] ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש < בגימטריא (1679) כמנין > בסוכות תשבו שבעה ימים. [ו'ענן ה' עליהם יומם], שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עיין ירושלמי יבמות ע"ז, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי בלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוותה עלינו בסוכות תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסק.

למוד הזוהר הקדוש צילא דמהימנותא פספיה: כתוב בתהלים (פרק ק"מ ח') "ה' אֲדֹ-נִי עֹשֵׂה יְשׁוּעֹתַי סִבְתָּה לְרֵאשֵׁי בְיּוֹם נְשָׁק". ובירושלמי (יבמות דף עח) אָמְרוּ: דְּבַר אַחַר "בְּיוֹם נְשָׁק" זֶה נִשְׁקוּ שֶׁל גּוֹג. וְכִתְבוּ הַמְּקַבְּלִים דְּהַסְכֵּךְ שֶׁל הַסֵּפֶה בְּבַחֲיַנְת בִּינָה, הַנְּקֵרָאֵת אִם הַחֹפֶפֶת עַל הַבְּנִים בְּצִלָּא דְּמַהֲיִמְנוּתָא, וְכִמוֹן כֵּן הַזוהר הַקְּדוֹשׁ שֶׁלְמוּדוֹ בְּבַחֲיַנְת בִּינָה, נְחָשֵׁב לְסִכְךָ וְצִלָּא דְּמַהֲיִמְנוּתָא, וְכִסְפָּךָ וְמִגְן בְּיוֹם נְשָׁק שְׁמִצִּיל מִמְלַחְמַת גּוֹג וּמַגּוּג. (בדי ערבות).

כְּשֶׁמְשִׁיחַ יבוא, הַסְפָּרְדִים יִהְיוּ הָרֵאשׁוֹנִים לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ

ב"ה שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכנזים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש, וחשבו שזה ענין רק למקובלים ונסתרים, ועכשיו כמעט יום יום מטלפנים אלי יהודים מירושלים בני ברק, ובתוכם גם אברכים מופלגים, שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לזכות להכניס הבושם הזה אל ביתם וללמוד ולסיים, ושוב ללמוד בזוהר הקדוש.

וכאן כדאי לספר מה ששמעתי ממחותני להבחל"ח כ"ק מרן האדמו"ר מקלויזנבורג זצלה"ה, [מייסד מפעל הש"ס, וש"ע], שאמר כמה פעמים שכשמשיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו, בגלל שיש להם אמונה פשוטה. ובאמת מפני מה זכו לאמונה פשוטה, וידוע שגדלה אמונתם ותמימותם ומקיימים כפשוטו את דברי הנביא חבקוק (פרק ב' כ') "וְהָיָה כִּי יִבְרָא ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת הַמְּשִׁיחַ" כלל בבית הכנסת.

ומנין בא להם כל זה? ועוד למה **כל גדולי הספרדים נקראו בשם חכם**, ואילו במקומות אחרים נקראו רק בשם רבי? כל זה בא מדבקותם בלימוד הזוהר הקדוש!!! וכתוב בספרים הקדושים **שרק מי שלומד תורת הסוד נקרא בשם חכם**², ובאמת כל גדולי הספרדים היו גדולים גם בתורת

[יא] ידוע דברי האר"י הקדוש, שאפילו לומר דברי מוסר לחבירו, לא יאמר בבית הכנסת, שמא מתוך כך יגרר לדבר דברי חולין.

וכבר אמר "השפת אמת" מפני מה זכו הספרדים ולא יכלו הגויים ליגע בהם בזמן המלחמה העולמית מפני ששומרים על קדושת בית הכנסת. וידוע שיש בית המדרש בבליגיה ששרד ולא נחרב מפני שלא שחו שם שיחת חולין והגם שהם שרפו 500 מאות בתי מדרשות, אבל בבית הכנסת הזה שלא דיברו לא יכלו לשלוט עליו.

ויב' הדוּחָה חֶלֶק הַנְּסִתָּר שֶׁל הַתּוֹרָה, דוּחָה בְּלָה, וְנֶעֱנַשׁ: כָּל הַתּוֹרָה בְּלָה, חֶלֶק הַנְּגֻלָּה וְהַנְּסִתָּר, הַכֹּל אֲחֻדוּת אֶחָד, וְהַדוּחָה חֶלֶק הַנְּסִתָּר שְׁאִינוּ חֹפֵץ בּוֹ, דוּחָה בְּלָה וְנֶעֱנַשׁ, כִּי הַדוּחָה חֶלֶק מִן הָאֲחֻדוּת בְּאֵלוֹ דוּחָה בְּלוֹ. וּמִכָּל שֶׁכֵּן הַמְּלַעִיג עַל דְּבָרֵי חֻכְמִים הַעוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זוֹ לְהַשְׁפִּיעַ לְהַשְׁכִּינָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב

הסוד, ובזכות זה זכו להחדיר אמונה פשוטה יראת שמים ואהבת השם יתברך, גם להמון העם, שזה הכח של הזוהר הקדוש. וכולם דבקים בדרכי אבותיהם ולומדים שיעורים ביחיד וברבים זוהר הקדוש, וראינו לפשוטי העם שסיימו כמה פעמים את הזוהר הקדוש ולא הולכים לישון כל לילה לפני שלומדים זוהר הקדוש, וכל זה מכוח אמונתם התמימה והטהורה. וכל הברכות" והישועות ניסים ונפלאות בזכות הלימוד הקדוש הזה, כי הרשב"י זי"ע כוחו רב ועצום עד כדי שאמרו עליו בזוהר הקדוש, **אילו לא ניתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דיינו, שממנו תתגלה ותאיר לעולם התורה.** (זוהר פרשת פנחס דף רמ"א).

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה

בספר הקנה לוי חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה בלי לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. וזה שכתוב הנעור בליקה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבדושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה בידוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריה ר"ז, הינו ברוי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחדות בלו ומתחבב בנפשו, מה שאין פן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות כאלו תופס בלו כו'. (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו כתבת פנים פרשת קדושים).

כתוב בתהילים (פרק ק"ז מ"ג) **"מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה'"** יש לרמוז מ"י בבחינת חמישים שערי בינה, כמבואר בתיקוני זוהר, שהעוסק בתורת מ"י - לימוד הזוהר בבחינת בינה - הוא הנקרא חכם, וישמר אל"ה ראשי תיבות: לימוד אמרות הזוהר, הוא יזכה לויתבוננו מלשון **"יסובבנהו יבוננהו"** כמו שביאר התרגום: **"נטרינון כבבת עיניהון"** מלשון שמירה, חסדי ה' שחסי ה' ישמררוהו כבבת העין ויזכה שיהא עליו תמיד עינא פקיא ההוא עינא דלא נאים כנאמר **"הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל"** (כדאיתא באידרא רבא קכ"ט ע"ב). עינוי רישא חוורא, משתגנין משאר עינין, לית כסותא על עינא. ולית גבינין על עינא. מאי טעמא. דכתיב הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל. ישראל דלעילא. (תהלים קכ"א) וכתיב אשר עיניך (ירמיה לב) וכתיב פקוחות. ותנא, כל מה דאתי ברחמי, לית כסותא על עינא, ולית גבינין על עינא. כל שפן רישא חוורא, דלא בעא מידי. (ס"א נטירו).

יג] כתוב בתורה (דברים כ"ח ב'): **"ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך"** האל"ה ראשי תיבות: אינו ל'ומדי הזוהר הקדוש, ביאור: כאשר נידבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י זי"ע בלימוד הזוהר הקדוש, ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזוהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הכתובות בתורה ולגאולה שלימה בב"א.

ותושפעו ממקור הברכות", שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

"בזכותך הגעת! לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעת!, לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

ובוודאי כשמשיח יבוא, אלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים, לקבל פניו, ומשיח יאמר להם יישר כוחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תיקונו השלם.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת!".

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

[יד] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדינו! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניניו.

ספר הזוהר הזומי

מחולק ל - 354
ימות השנה

כרד א
תשרי - חשוון
סדר: בראשית
בראשית - מקץ

ספר הזוהר הזומי

מחולק ל - 354
ימות השנה

כרד א
תשרי - חשוון
סדר: בראשית
בראשית - מקץ

והקטשם כלימין יזוהרו מוזתר דרקקיע: כרן אומר מנשה רבנו עילוי דעשלוס לרבי שמעון בר יוחאי ז"ע"א: "בהאי חבורא חילקו לארתי ספר הזוהר... ובגוין דעתידין ישראל ל'קטשעס' מואלימא יחיינו, לארתי ספר הזוהר, יפקוין ביה מן גלותא ברחמי". פרוש: מנשום שעתידיים ישראל ל'קטשעס' מואלימא יחיינו, על לין יצאו מן הגלות ברחמים (כעא מהימנא פ) נשא דין כפדי) (רבי'ק).

ובפרוש אמר אלמיו וכוונו לברכה לרבי שמעון בר יוחאי ע"ה דבבאי ספר הזוהר יתפרקוין מן גלותא פד אמתקלא בדרא ברחמיא בסוה יומיניא וביה יפקוין מן גלותא ומוגדל הענש שעבתי דחומנא לעילן "זוי ליה טב ליה דלא יתפרג ולא יולקו" מנשו יירע גדל דחייוב וגדל דעסר לרבי שלומי קבליה, פי למוד הזוהר בעלמא מוזג עוקמות וכל שפן אם זומה ללמוד ולדבין פרוש מאמר אחי. עישה בו דקוין קמקלה בעשה אחת מה שלא עישה בלמוד דעשטי עינו דמקוניה. - זיה דמאמר דביאו מורנו דרב חיים וישאל "זיל ביה דקוניהו לספר ע"ה חיים, לזוהרע פמה גזידל דחייוב דמטל על דלמדיהם דהררדלים לרבי חיש ללמוד קבליה, וענשעס פמה זיוול אם אנום לומדיים, פי עישה בעשה אחת פלמדי דקבליה מה שלא עישה בלמודי חדיש נקיים בעשטי דהמורה. (פסא מלך לומדי זיה)

ואמר אלמיו דבביא לרבי שמעון בר יוחאי: וכמה בגין נשא ליתמא דתפרוסין מדיא חבורא דילך, פי דקמלי ליתמא בדרא ברחמיא בסוה יומיניא... פרוש: פמה בגין ארם ל'קטשעס' דתפרוסין מדיה דחבור שילך [שתייהי ליה מוין דקוין דענש ע"ה למוד הזוהר ק] פאשר יתקלה ל'קטשעס' בדיור דאחורין בסוה דהגויב, [קרוי בדיא משיין] ובשפיל למודי הזוהר יך דתקיים מה עשייתו "וקראתם דורו בארץ לכל יושביה" - פרושו שובא משיין צדיקו ויתקיע בשופר גזירל ל'תורתנו בבבא, (תקין' ת"י - גמרא בבבא). - לישין דכסא מלך: ועל זיה דלמודי אמר דקב"ה ד' (ברכות ז' ע"א), שעתישם פאלי פרימני לוי ולבינו מדימליתי. - דמקודש מלך אמר: פי פמה בעילתי סויות יש קמשתדל בלמודי פרוש מאמר רבי שמעון בן יוחאי, ואין קאי ל'מלך שקבר, ואשרייהו ומה טוב חלוקו אם זומה לקוד בדיא משייחתי, פי מן גזיר דביבא יתברך שלא יתקלה ויחיהו גונו ספר הזוהר דקודש עדי סוה דתקיים שבזמנתי לביא דלמאלי פי סגולה זו בו דוקא ולא בזמנתי, עכ"ל.

עזרי מעגם השם עושה שמים וארץ

ספר

חיים של זהר

דעת התורה הקדושה על החיוב לכל
אחד ואחד ללמוד זהר הקדוש,
והאזהב את עצמו יחוס על נשמתו

אלו שלומדים זהר ...

ואלו שלא לומדים זהר ...

ובחרת בחיים (של זהר)

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
תשרי תשע"א לפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י –

(בְּזֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְּצַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זוֹכָה לָזֶה

- א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

- א. זוֹכָה לְרֵאוּת בָּנִים לְבָנָיו.
- ב. זוֹכָה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
- ג. זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוֹם אַחַד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹזְחָה בִּידוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אֲבִרָהֶם אֲבִינוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכָה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

ספר חיים של זהר

וְנַתַּתָּה אֶת הַבְּרָכָה עַל הַר גְּרִזִים
וְאֶת הַקְּלָלָה עַל הַר עֵיבָל:

וּבַחֲרַתְּ בַחַיִּים...

דַּעַת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל הַחַיּוֹב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְלַמֵּד זֶה־ר
הַקְּדוּשׁ, וְהָאוֹהֵב אֶת עַצְמוֹ יַחוּס עַל נַשְׁמָתוֹ

דַּע שְׁמֵי שְׁנַשְׁמָתוֹ טְהוֹרָה וְזָכָה,
מִשְׁתַּוְּקֵק לְלַמּוֹד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה !!!

אלו שלומדים זהר... מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (דגל

מחנה אפרים שמיני)

אלו שלומדים זהר... מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול

ליוצרים (מקדש מלך לתקוני זהר)

אלו שלומדים זהר... זוכים ומזכים את הרבים (זהר)

אלו שלומדים זהר... מצילים את עם ישראל מאסונות. (זהר)

חיים של זהר

אלו שלומדים זהר... בשבת: מקבלים שכר על שעה אחת: אָלף שָׁנָה תּוֹרָה. **בְּשִׁמְחָה:** מְלִיּוֹן שָׁנָה. **בְּצַעַר:** מֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה. (הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבדר"נ).

אלו שלומדים זהר... בחול: שעה אחת כמו שנה שלימה. **בְּשִׁמְחָה:** אָלף שָׁנָה, **בְּצַעַר:** מֵאָה אָלף שָׁנָה. (הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבדר"נ).

אלו שלומדים זהר... ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי הזה: "בזכותך הגעתי!, לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

אלו שלומדים זהר... בזכותם יש בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג ומגוג כמו בתבת נח (תקוני זהר חדש דף ע"ב עמוד ד').

אלו שלומדים זהר... נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש. (פלא יועץ, ערך זהר)

אלו שלומדים זהר... אפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב (שיר השירים א, ד) ודגלו עלי אהבה וכו', הא למה הדבר דומה, לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר חציין של תבות בלעגי שפה, ואביו ואמו יצחקו לו שמחו לקולו, כך יושב בשמים ישחק וישמח כשהאיש הישראלי יש לו חבה בתורה ורוצה ללמד אף אין דעתו משגת. (פלא יועץ, ערך זהר)

אלו שלומדים זהר... מי יתן והיה שיתחילו ללמד עם הצאן קדושים כשהם עדין בקטנותם בן ט' וי' שנים ספר הזהר הקדוש... והיו בודאי זוכים לגאלה בקרוב בלי שום חבלי משיח. (ספר סגלת ישראל להגאון הצדיק רבי שבת יליפשיץ - מערכת ז' אות ה')

אלו שלומדים זהר... התורה נתנה ללמד וללמד בכדי שכלם יודעים מקטנים עד גדולים דעת השם, וגם מצינו בהרבה ספרי מקבלים שמזהירים

חיים של זהר

ה

על למוד חכמה זו שכל אדם חייב ללמוד אותה. (רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדוש, קמ"ז)

אלו שלומדים זהר... מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבץ חבורות ללמוד הזהר בפרט לעת פזאת אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרוח עלינו להשתדל בלמוד הקדוש הזה המסגל לביאת משיח צדקנו כאשר דבר בקדשו אליהו הנביא זכור לטוב לרעיא מהימנא דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא וביה יפקון מן גלותא. והשם יחיש גאלתנו בביאת משיח צדקנו בעגלא ובזמן קריב במהרה בימינו אמן. (הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

אלו שלומדים זהר... נצולים מכל פגעים רעים. (תקוני הזהר, כגן הירק הקדמת המחבר)

אלו שלומדים זהר... לומדים עם נערים קטנים כמו שרבי שמעון בן יוחאי בעצמו אמר, שנערים קטנים ילמדו מסוד השם. (אור החמה)

אלו שלומדים זהר... יושב בשמים ישחק וישמח כשהאיש הישראלי יש לו חבה בתורה ורצה ללמוד אף אין דעתו משגת. (פלא יועץ ערך זהר)

אלו שלומדים זהר... לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזהר והתקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. וכך היה רוכש יראת שמים במקום חכמה חיצונית. (רבינו הקדוש יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ').

אלו שלומדים זהר... מבטלין כל הגזרות רעות והיו ממשיכין שפע ואור על כל העולמות, כן השפעות פשטיות, בני חיי מזוני. (רבינו הקדוש יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

אלו שלומדים זהר... אני קורא לכל אחד להקדיש כל יום זמן ללמוד הקבלה, מפני שבזה תלוי נקוי נשמתכם. (זקן המקבלים הרב יצחק פדורי ז"ע)

אלו שלומדים זהר... שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שיהיה

חיים של זהר

חטאיכם כשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז כשקלג
לבינו. (פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף נ"א עמוד א)

אלו שלומדים זהר... נוהגין ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת
ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות
למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה.
(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, סימן ח' דף נ"א עמוד א)

אלו שלומדים זהר... הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד
הקבלה. (הגאון מוילנא. ספר אבן שלמה 11,3)

אלו שלומדים זהר... - על למוד הזהר אין שום הגבלות... (החפץ חיים)
אלו שלומדים זהר... מבטלים כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות
(רבינו ירושלים, שנת תרפ"א)

אלו שלומדים זהר... על ידיהם יצאו מן הגלות (רבי שמעון בר יוחאי, הזהר,
נשא)

אלו שלומדים זהר... פותח פתחי גאולה (אורות נ"ז)
אלו שלומדים זהר... הלואי שלא היו מקלין גדולי הדור בלמוד
החכמה הקדושה והלואי היו מלמדין דרך לתלמידיהם לעסק בחכמה הלזו,
אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו כל החכמות
נדחים מפניה כמו שנדחה החשך מפני האור. אך שעוונותיו גרמו שגם כמה
וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלת החכמה בפני פרחי הכהנה ואמרו שלא
למדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוח הקדש והנה עבור זה נשארנו ערמים מן
החכמה (רבי יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקדש, קמ"ז)

**דַּע שְׁמִי שְׁלֹא רוּצָה לְלַמֵּד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ,
צָרִיךְ לְבָבוֹת וּלְהִתְחַנֵּן עַל נַפְשׁוֹ אֲשֶׁר הִיא בְּשָׂבִי
וּבַפֶּלֶא וְהָעֶרֶב רַב שׁוֹלֵט עֲלָיו רַח"ל.**

אלו שלא לומדים זהר... מי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמד אותה, בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזיון - ואפלו אם יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם, השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום (זהר שיר השירים, זהר פקודי דף רמז:)

אלו שלא לומדים זהר... וזהו עוון הערב רב שאמרו למשה עמד אתה עמנו ונשמעה בעץ הדעת טוב ורע, ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות בסתרי תורה, כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמננו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים חס ושלום... (מאור נשמש, פרשת אמר, עמוד ש"ע טור א')

אלו שלא לומדים זהר... וי לון דגרמי עניותא וחרבא וביצה והרג ואבדן בעלמא, (תקוני זהר תקון ל')

אלו שלא לומדים זהר... כל תורתם היא להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הפתוב ונעשה לנו שם. ובזהר על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. (זהר בראשית דף כ"ה: מהרח"ו)

אלו שלא לומדים זהר... ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדום לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על

מִנֵּת לִקְבֹּל פֶּרֶס וְהִסְפָּקוֹת יְתָרוֹת, ... וְהִנֵּה עַל הַפֶּת הַזֹּאת אָמְרוּ בְּגִמְרָא: כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא לִשְׁמָה נָח לוֹ שֶׁנֶּהֱפָכָה שְׁלִיתוֹ עַל פָּנָיו וְלֹא יֵצֵא לְאֹוִיר הָעוֹלָם. (הַקְדָּמַת מוֹרִינּוּ הַרַב חַיִּים וַיִּטָּאֵל זִ"ע עַל שְׁעַר הַהַקְדָּמוֹת).

אלו שלא לומדים זהר... כִּמָּה גָּדוֹל חַיּוֹב עַל תַּלְמִיּוֹדֵי חֲכָמִים לְלַמֵּד קַבָּלָה, וְעִנְשָׁם כִּמָּה גָּדוֹל אִם אֵינָם לּוֹמְדִים קַבָּלָה, וְגוֹרֵם אַרְךְ גְּלוּתָא, כִּי הֵם מְעַכְבִּים הַגְּאֻלָּה רַחֲמָנָא לְיִצְלָן, (תִּיקוּנֵי זֹהַר תִּיקוּן ל' בְּבֹאוֹר כֶּסֶף מְלֶךְ).

אלו שלא לומדים זהר... מִי שֶׁאֵינּוּ עוֹסֵק בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר וְתִקּוּנֵיהֶם וְכַתְּבֵי מֶרֶן הָאֵר"י שֶׁהֵם חַיִּים מִמֶּשׁ לְנַפְשׁ, בְּלוּלָה בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבַתְּלִמּוּד וּפּוֹסְקִים, יֵדַע נְאֻמָּנָה שֶׁכָּל תּוֹרָתוֹ שֶׁעוֹסֵק הוּא מְשַׁפָּה וְלַחוּץ, כְּדוֹאֵג, וְאֵין לוֹ עֵסֶק בְּחַיִּים וְהָאֵרָה לְנַפְשׁ, וְהוּא כָּלוּ טְעוּת וְרַמְאוּת, וְאֵינּוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה אֶלָּא לְהִיּוֹת מְאֻנְשֵׁי שָׁם, לְהִיּוֹת רַב וְרֹאשׁ גָּדוֹל הַדּוֹר וְלַהֲשִׁתָּרֵר עַל הַבְּרִיּוֹת, וְאֵין לוֹ חַיִּים וְלֹא חֵלֶק בְּחַיִּים... (הֵיכַל הַבְּרַכָּה פְּרִשְׁתַּת עַקֵּב ז', י"ט).

אלו שלא לומדים זהר... הַלּוֹמֵד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה לֹא נִקְרָא חֲכָם רַק לְמַדָּן, כִּי אִם הַלּוֹמֵד כְּדֵי לְהַשְׁפִּיעַ לַמִּדָּה הַנִּקְרָאת זֹא"ת וְכו'. (תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף פְּרִשְׁתַּת קְדוּשִׁים (מִהַרַב הַקְדוּשׁ רַבִּי יַעֲקֹב יוֹסֵף כ"ץ מִפּוֹלְנָא, מִתַּלְמִיּוֹדֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב) וְכֵן כְּתוּב בְּסִפְרוֹ כְּתַנְתַּת פְּסִים פְּרִשְׁתַּת קְדוּשִׁים)

אלו שלא לומדים זהר... סִימָן לְמִקְרָה שְׁחוּרָה: שֶׁאֵין לוֹ חֶשֶׁק לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֹּהַר. (מִדְרָשׁ פְּנַחֵס, רַבִּי פְּנַחֵס מִקְאֵרִיץ זצ"ל, קוֹיִנְטֵרֶס י' אוֹת כ"ט)

אלו שלא לומדים זהר... אָסוּר לָהֶם לְלַמֵּד תִּשְׁב"ר (רַבִּי פְּנַחֵס מִקְאֵרִיץ, חֲכָם הַרְזִים)

אלו שלא לומדים זהר... צָרִיךְ שֶׁיִּתְגַּלְגַּל עַד שֶׁיִּטְרַח בְּאַרְבַּע בְּחִינּוֹת שֶׁל פְּרִדָּס. (בְּרַכַּת אֱלֹהֵי תִשְׁכ"ו וְרוּשְׁלִים - לְהַרַב הַגְּאוּן הַקְדוּשׁ סְלִימָאן אֱלֵיהּ מִנִּי זִ"ע)

אלו שלא לומדים זהר... כָּל תּוֹרָתָם לְחִיצוֹנִים (זֹהַר)

אלו שלא לומדים זהר... כָּל לְמוּדָם גְּאוּנָה כְּבוֹד וּמָמוֹן. (זֹהַר)

אלו שלא לומדים זהר... אֲשָׁמִים וְגוֹרְמִים לְאִסּוּנוֹת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל

(זֹהַר)

אלו שלא לומדים זהר... נשמטן משדין רוחין ולילין (זהר)

אלו שלא לומדים זהר... לא רוצים את הגאולה. (זהר)

אלו שלא לומדים זהר... מעכבים את הגאולה. (זהר)

אלו שלא לומדים זהר... לא יהיה להם שום תרוץ בעולם הבא. (ע"ח)

אלו שלא לומדים זהר... לא מענינים לעשות תשובה. (ע"ח)

אלו שלא לומדים זהר... לא מאמינים בשכר ועונש. (תורתו מגן לנו, ע"פ

ח"ח ז"ע)

אלו שלא לומדים זהר... לא זוכים לילדים טובים. (תורתו מגן לנו בשם רבי

פנחס מקריץ)

אלו שלא לומדים זהר... ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר

ועכוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לצע חיים).

אלו שלא לומדים זהר... נתגבר בעוונותינו הרבים חשכות החכמות

החיצוניות הפסיל בחשך הולך ובמהרה בימינו "ויאמר אלקים יהי אור"

ויאר לנו. (מורנו הרב צבי אלימלך מדינוב, מעין גנים, פרק א' אות ה')

אלו שלא לומדים זהר... מתחייב בנפשו, (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים

מהרב הקדוש רבי יעקב יוסף כ"ץ מפולנאה, מתלמידי הבעל שם טוב) וכן כתוב בספרו

כתנת פסים פרשת קדושים)

אלו שלא לומדים זהר... לא רוכשים יראת שמים, ונשארים עם חכמה

חיצונית (הרה"ק רבי יצחק אגזיק מקומרנא, נוצר חסד).

מתוך דרשה לסליחות תשס"ט

מב"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

יהודים ה'ספיתנו ו'שמעו ה'יום אם בקולו תשמעו: כך אמר המשיח

לרבי יהושע בן לוי (סנהדרין דף צ"ח ע"א). זכה דורנו להשתוקקות מחדשת

לתורת הנסתר ולצמאון אלקי להודיה וזיוה המבשרים את פעמי הגאולה, כמו

שְׁכַתּוֹב בְּזֵהָר: "וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעָם מְאִילְנֵי דְחַיֵּי דְאִיהוּ הַאי סִפְר הַזֶּה, יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי", וּבִתְקוּנָיִם (דף מ') אֵיתָא: וּבְדָרָא בְּתַרְאֵי בְּסוּף יוּמַיָא, בְּגִינֵיהּ וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ וְכוּ'. וּבְזֵהָר הַקְדוּשׁ פְּרָשְׁת נִשְׂא (דף קכ"ד ע"ב) "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סִפְר הַזֶּה כּו' יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי".

בְּאוּר הַדְּבָרִים: בְּזָכוֹת הַחֲבוּר שְׁלָךְ, שֶׁהוּא סִפְר הַזֶּהר הַקְדוּשׁ, יִצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחְמֵים לְלֹא צְרוּת וְיִסוּרִים וּלְלֹא צַעַר חֲבַלֵּי מְשִׁיחַ! וְאַף מְשַׁמֵּים הַסְּפִימוּ לְכָךְ! בְּסִפְר תְּקוּנֵי הַזֶּהר מְבַאֵר, שֶׁבְּשַׁעֲה שְׂאֵלְהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב נִגְלָה לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְלַחֲבַרְיָא קְדִישָׁא שְׁעָמוּ, וְלָמַד עִמָּהֶם סִתְרֵי תוֹרָה בְּעֵינָן תְּקוּנֵי נְשֻׁמוֹת, יִצְאָה בֵּת קוֹל מְשַׁמֵּים וְאַמְרָה לָהֶם: כַּמָּה רַב כָּחוּ וּקְדָשְׁתּוּ שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעוֹלָם, וְאַחַר כֵּן הוֹסִיפָה וְאַמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: 'וְכַמָּה בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא יִתְפַּרְנְסוּן מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ כִּד יִתְגַּלוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוּמַיָא, וּבְגִינֵיהּ, "וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ".'

בְּאוּר הַדְּבָרִים: כַּמָּה בְּנֵי אָדָם לְמִטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזֵּה הַחֲבוּר שְׁלָךְ כְּאִשְׁר יִתְגַּלָּה לְמִטָּה בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים, וּבְזָכוֹתוֹ יִתְקַיֵּם הַפְּסוּק "וּקְרֵאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ" - הַמְרַמֵּז עַל הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה. וְכַתֵּב בְּסִפְר הַקְּנָה עַל הַפְּסוּק "וְנִשְׁבַּתֶּם וּרְאִיתֶם כּו' לֹאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ", כִּי מִי שְׁעוּסֵק דּוֹקָא בְּנִגְלָה וְלֹא בְּזֵהר הַקְדוּשׁ נִקְרָא לֹא עֲבָדוּ. **גַּם אֵינוֹ נִקְרָא תַלְמִיד חֶכֶם, רַק בְּשֵׁם תַלְמִיד, כִּי שֵׁם חֶכֶם אֵינוֹ רַק עַל חֶכְמָה הַפְּנִימִית יַעו"ש...**

וּבְסִפְר פְּסָא מְלָךְ כָּתֵב: וְכִינּוּן שְׂיַדְעַתְּ כַּמָּה גְּדוּלָּה מַעֲלַת לַמוּד חֶכְמַת הָאֱמֶת כּו'... יְנַדַּע גְּדַל הַחַיּוּב וְגְדַל הַשְּׂכָר לְמִי שְׁלוּמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לַמוּד הַזֶּהר גַּם בְּגִירְסָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שְׁכָן אִם יִזְכֶּה לְלָמַד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מְאֹמֵר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעֲלָה בְּשַׁעֲה אַחַת מֵה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלַמוּד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה (פְּסָא מְלָךְ תְּקוּ"ז מ"ג).

הַיְהוּדִים יִקְרִים, אֶת אַחֵי אֲנָכִי מְבַקֵּשׁ, כִּיְדוּעַ אָנוּ בְּדוּר עַקְבָּתָא דְּמְשִׁיחָא, וְאִשְׁר עַל כֵּן זָכוֹת הֵיא לָנוּ וְחוּבָה קְדוּשָׁה לְזַרְזוּ וּלְהַבִּיא אֶת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ כַּמָּה שְׁיִוְתֵר מֵהַר!!! - כִּי צַדֵּק נִקְרָב אֶת בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ? "כִּי הֵם חַיִּינוּ וְאַרְךָ יַמֵּינוּ

ובהם נהגה יומם וְלִלָּה" – עלינו מטלת החובה של למוד התורה יומם וְלִלָּה עשרים וארבע שעות ביממה, **כל דקה פנויה להקדיש ללמוד התורה הקדושה, כף העולם מתקנים**, כמאמר התנא באבות: "על שלשה דברים העולם עומד על התורה..." – יסוד היסודות אשר תבל ומלואו נתמכים בו ונשענים עליו, הוא לימוד התורה הקדושה! - **אין אנו מבינים מה הפעל הנעשה בעולמות העליונים על ידי למוד דבור תורה אחת**, וכמשל: הנמלה אשר מרב קטנותה היא אינה יכולה לראות מה שבו אנוש רואה מלמעלה למטה. היא מכירה את הקן שלה ואת אדמות החול מסביבה, אף פעם לא ראתה מחוזות חדשים ולא מכירה מרחבים. בודאי שלא מסגלת להבין מה ששכל אנוש מבין. כף אנו כלפי מעלה; מרב קטנותנו איננו מבינים מה מתרחש בשמים, איננו מסגלים להבין כהוא זה ממה שרואים מלמעלה למטה, מן השמים לארץ, כשיהודי עושה רצונו של מקום ומתנשב ללמוד התורה הקדושה, כמה מלאכים יושבים ומקשיבים לקולו הערב, למתיקות הלמוד, איזה ענג הוא מסב למלך מלכי המלכים הקב"ה.

כמה גדול כחו של רבי שמעון בר יוחאי: כמו שאמר הרשב"י הקדוש במסכת סכה (דף מ"ה ע"ב), וזה לשונו: "ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואלמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשו ואלמלי יותם בן עזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו".

בואו וראו כמה מעלת למוד הזהר הקדוש, ובפרט למי שלא לומד קבלה, שהזהר הקדוש אפלו בגירסא נחשב לו כלמוד הקבלה. [כף החיים סימן קנ"ה סקי"ב, ובפלא יועץ ערך זוהר וערך חידוש]

אחי ורעי, רבותי!!! האם אנו יודעים מהי ערכת המגן האמתית של עם ישראל? מהו הנשק הסודי שלנו להשביית את אויבינו? - מהי ההגנה הטובה ביותר של עם ישראל בכל הזמנים? וכיצד ננצל מחבלי משיח!?

היודים יקרים, יש כאן מכרה זהלומים! נדיר ואדיר! ממש בזיל הזול!
 בהשג יד של כל אחד! רק לרצות ולהאמין!!! "יקרה היא מפנינים וכל חפציק
 לא ישוו בה"

בואו וראו בחו העצום של למוד התורה בשבת קדש!

מֶרֶן הֶבֶן אִישׁ חֵי פֶרֶשֶׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה כּוֹתֵב וְז"ל: כְּתִבּוּ הַמִּקְבָּלִים
 זְכוּרִים לְבִרְכָה דְגָדוֹל הַפְעֵל הַנִּעְשָׂה בְעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבַּת אֶלֶף פְּעָמִים
 יוֹתֵר מִן הַנִּעְשָׂה בְעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחֹל, עַפ"ל. זֹאת אוֹמְרֵת, שְׁעָה אַחַת
 שֶׁל שַׁבַּת שְׁוֶה אֶלֶף שְׁעוֹת בְּיוֹם חֹל, וּכְבָר לְמַדְנֵנוּ הַפְּסָא מְלָךְ דְּשְׁעָה אַחַת שֶׁל
 לְמוֹד זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּיוֹם חֹל, יוֹתֵר מִשְׁנָה שְׁלֵמָה שֶׁל לְמוֹד פְּשֻׁט.

צֵא וּלְמַד: שְׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוֹד זֶהר הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קְדֹשׁ, יוֹתֵר מֵאֶלֶף
 שָׁנִים פְּשֻׁט בְּיוֹם חֹל. "עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמוֹשְׁלִים בּוֹאוּ חֲשַׁבּוּן".

הִבֵּה וְנִתְבּוֹנֵן: כַּאֲשֶׁר לוֹמְדִים זֶהר הַקְּדוֹשׁ שֵׁשׁ שְׁעוֹת בְּשַׁבַּת קְדֹשׁ, מִתְקַן
 אֶת כָּל שְׁשֶׁת אֲלָפִים הַשָּׁנִים שֶׁל הָעוֹלָם. אִם כּוֹלְנוּ נִתְאַחַד בְּאַהֲבָה וְנִלְמַד
 זֶהר הַקְּדוֹשׁ יְבוֹא הָעוֹלָם לְתַקּוּנוֹ הַשָּׁלֵם.

עַל יְדֵי לְמוֹד שְׁעָה אַחַת זֶהר בְּשַׁבַּת קְדֹשׁ אֶפְשָׁר לְהִבִּיא לְהַגְאָלָה
 שְׁלֵמָה: בְּסִפֵּר יִשְׁעִיָּה (פֶּרֶק ס' פְּסוּק כ"ב) נֹאמֵר: "הַקִּטָּן יִהְיֶה לְאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי
 עֲצוּם אֲנִי ה' בְּעֵתָה אַחִישְׁנָה".

וְצָרִיךְ בְּאוֹר, מֵה פּוֹנֵת הַפְּסוּק שֶׁהַקִּטָּן יִהְיֶה לְאֶלֶף, אֵיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת
 שָׁבוֹן אָדָם קִטָּן יִזְכֶּה לְהִיּוֹת לְאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עֲצוּם? - וְנִפְרַשׁ בַּהֲקָדָם אֶת
 פְּסוּק כ"א, שֶׁאָמַר: "וְעַמּוֹךְ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה
 יְדֵי לְהַתְפָּאֵר", דִּהְנֵה אֵיךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת וְעַמּוֹךְ כָּלֵם צְדִיקִים וְכו', הֲלֹא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָנוּ יֶצֶר הַרַע דֵּי גָדוֹל, וְצָרִיךְ לְנַהֵל אֶתּוֹ מִלְחָמָה כְּבִדָּה, וְקִשָּׁה
 מְאֹד לְנַצַּח אוֹתוֹ, וּמִי יִימַר דִּהְיוּ צְדִיקִים? - וּלְבָאֵר זֹאת נִקְדִּים דְּבָרֵי
 הַמִּפְרָשִׁים: בְּתַרְגוּם יוֹנָתָן עַל יִשְׁעִיָּה (פֶּרֶק ס פְּסוּק כב): "דִּזְעִיר בְּהוֹן יְהִי לְאֲלָפָא
 וְדַחְלֵשׁ לְעָם תִּקְרִיף אֲנָא ה' בְּזַמְנָה אִיתִינָה". וּבְמִלְבִּי"ם שָׁם: "הַקִּטָּן יִהְיֶה
 לְאֶלֶף" - בְּרַבּוּי הַפְּמוֹת, "וְהַצָּעִיר" - בְּכַח "יִהְיֶה לְגוֹי עֲצוּם" - בְּרַבּוּי הָאִיכוֹת

בכח ועצמה, והגם שאני מתמהמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה אני ה' בעתה אחישנה - בבא העת המיעד אעשה הדבר בזריזות (כי זה גדר פעל חיש) ואמלא את הבטחתי, עכ"ל.

והבאור הוא, על פי דברי ה' איש חי והכסא מלך זי"ע בענין למוד בשבת קודש, שעל ידי שילמד בשבת קודש שעה אחת זהר, זה כמו שילמד אלף שנים, ואם לומד שש שעות בשבת, נחשב כמו שילמד ששת אלפים שנה כנגד ימי בריאת העולם. ועל ידי כך נזכה לאני ה' בעתה אחישנה" - בבא העת המיעד אעשה הדבר בזריזות כמו שכתב המלבי"ם. ובזה יבארו הפסוקים "ועמך כלם צדיקים", שאם כלנו נתאחד ונלמד וגם לגרס בזהר הקדוש, נזכה להיות צדיקים, "לעולם יירשו ארץ" ונזכה לירשת הארץ, "נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", שהקב"ה יוכל להתפאר אתנו במה שזכינו בלמוד של שש שעות לקיים את כל הבריאה ששת אלפים שנה, ועל ידי כך נזכה למה שאמר בפסוק הבא "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה", ושאלנו איך יכול להיות שהקטן, אפלו ילד קטן, פשוטו כמשמעו, יהיה לאלף, והצעיר לגוי עצום? ועתה מתבאר: שעל ידי שילמד שעה אחת בזהר הקדוש בשבת קדש, שנחשב כפול אלף - וכך כל אחד יחשב לאלף.

עוד מצאנו ענין למוד הזוהר הקדוש במשך שש שעות וסגלתו, (בספר אגרת מסע אור החיים הקדוש, כתב יד אחד מתלמידיו), וז"ל, ולמדנו עד ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית ריח טוב אשר כמוהו לא נהיה.

ועוד מצאנו ענין למוד שש שעות זוהר הקדוש (באגרת הרמח"ל)... והגאון ר"י באסאן רבו של רבינו שאל את רבינו לבאר לו סוד הענין שיהיה כח כזה להסטרך אחרך נגד התורה, ורבינו השיב לו בבאור מספיק סוד כל הענין, וכן כותב לו רבינו, כי הוא ראה זאת מקדם והקדים רפואה למכה, ותקן בישיבה שלו שילמדו זהר ותקונים וזהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים. ועוד הוסיפו בלמוד התמידי של הזוהר הקדוש ללמד כל היום בלוי ועוד שש שעות בלילה, חוץ מן הלילות

ממוצאי יום כפור וכו', וכן הוסיפו שלא לפסק מן הלמוד של הזהר אפלו
בזמן הלמוד הכללי של כבוד מורנו הרב רבי משה חיים זללה"ה. (זרים משה
משפט הבה"ת אות יד)

פלאי פלאות: מכאן יכולים להבין את גדל הכח של יהודי פשוט
הלוקח על עצמו ללמד זהר הקדוש בשבת קדש שש שעות, שבכך הוא
מחזיק את כל הבריאה כלה, מיום בריאת העולם עד ביאת המשיח שיתגלה
בב"א. **מכאן יכולים להבין איזה כח גדול יש בזהר הקדוש שמתקן את
כל העולם כלו.** האם נוכל לשער גדל העצמה של למוד כזה?! האם נוכל
לאמד את כחו הרב?! האם נוכל לדמין מה קורה ברקיע בעת למוד הזהר
הקדוש?! הרי זה אש להבת שלהבת שמנקה ומזכך את האדם עם כל העולם
כלו, ומביא אותו לדרגות עליונות וסיעתא דשמיא בכל.

השי"ת יעזר שנזכה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל פחנו ובכל נפשנו
ובכל מאדנו, ויקים בנו הבטחת הרעיא מהימנא: **"בהאי ספר הזהר, יפקון
ביה מן גליתא ברחמי"** בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

* * *

**"רבי שמעון בר יוחאי" = 915 - בגימטריה: השם ישמרך - ישמרך
השם - מלחמת אדום ופרס [על ידי לימוד הזהר הקדוש ישמרנו השם
ממלחמת גוג ומגוג - אדום ופרס]**

* * *

מכתב ברכה וחזוק מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר המקבל
הרב אברהם מרדכי יצחקי שליט"א מרא דאתרא "מושב פרת"

(לב השרון)

בסיעתא דשמיא, לחדש שבט, שנת "יצוה השם" ה'תש"ע,
והיינו "קבלה" התש"ע – גימטריא הזוה"ר הקדו"ש.

המלצה וברכה, לכבוד תורתו הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס שליט"א האדמו"ר מהאלמין, מנצה הרבים, בית המדרש ק"ק "עטרת ישעיה" רמת בית שמש.

ישמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ויגל לבי בראותי את המפעל
הכביר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזהר העולמי" – לזכות
את הרבים במי עדן דברי הזהר הקדוש מתורת רבי שמעון בר יוחאי,
זכותו תעמד לנו ולכל בית ישראל אמן כן יהי רצון.

הנה נודע בשערים גדל מעלת וחשיבות למוד חכמת הקבלה, כמאמר
רשב"י זיע"א בזהר הקדוש [בהעלתך קנ"ג]: "והמשפילים יבינו אינון מארי
קבלה דאתמר בהון והמשפילים זזהירו פזהר הרקיע, אילין אינון דקא
משתדלין בזהר דא דאתקרי ספר הזהר דאינו כתבת נח דמתכנשין בה שנים
מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקיים כל הבן הילוד היארה תשליכהו ודא
אורה דספרא דא". ודברי גאון עזנו המקבל האלהי רבי יוסף חיים בן איש
חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "ישמע השומע ויבין המשכיל את
אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל
הקדש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה",
ועוד מפכשים דברי הרעיא מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י [זהר נשא,
חלק ג' דף קכד:]: "והמשפילים זזהירו פזהר הרקיע, בהאי חבורא דילך,
דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון,
ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, פקון
ביה מן גלותא ברחמי... "וכו'. והם דברי מורנו ורבינו קדוש ישראל הרש"ש

חיים של זהר

זיע"א אשר מסר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א טרם עלית נשמתו לגנוזי מרומים. גם נודעו דברי חכמי הדורות במעלה הרבה של הלמוד בזהר הקדוש ותורת ח"ן שהם זכוך לנשמה, ואמרו כי כל ההשגה הראויה בתורה מתחילה בלמוד הזהר הקדוש וסתרי תורה ורק אחר כך יבין שמועה במה שיגלה. לפיכך הרבו לחזק לקרא בזהר הקדוש ואפלו בגירסא, ואף על פי שלא יבין נשמתו בודאי תבין לו, ובלבד שיהא ביראת שמים וטהרת הלב והגוף.

וברוך השם זכנו השם יתברך ללמוד וללמד בספר הזהר הקדוש זה כמה שנים רבות, ובכל מוצאי שבת קדש זוכים להסתופף עם למעלה מחמש מאות לומדים קבועים בבית מדרשנו "דוד המלך" מושב פרת, מלבד שעורי ח"ן בלילות השבוע. עוד נודע מנהגנו בחבורא קדישא אשר מקבלים על עצמם מדי חדש בחדשו למוד דף ליום בכל חלקי הזהר הקדוש ובסמוך לראש חדש עורכים סיום ביומא טבא לרבנן ותלמידיהון.

וכבר זכה כבוד תורתו להפיץ בהמון את ספרו "אור הזהר" סובב ומקיף על מעלת הספר הקדוש, ומעלת הרשב"י זיע"א וזכות הלמוד בו. ועוד הדפיס את הספר הקדוש "תקוני הזהר", וחלקו לשס"ה ימי השנה, למען יתגו בו הגורסים והלומדים דף ליום ויעלה להם לשנה תמימה. וכן את יזמתו הברוכה בעידוד שעורי "אור הרשב"י" ללמוד הזהר הקדוש בכל מקום וישוב, ומה שהיה לפני כחדשים כ-180 שעורים, עלה והתרבה כיום למנין למעלה מ-550 שעורים שהתקבלו בכל מקום. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הזהר" המחזקים ומקשרים את הלומדים להיות עם אחד. ועתה עלה ונתעלה להוסיף חילים ולהדפיס מהדורת הזהר הקדוש ולהפיצו בהמון בית ישראל.

"אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום". דבר גדול הוא לזכות הרבים בזהר הקדוש, וסגלתו רמה ועליונה לחזק לנבבות המוני בית ישראל ולבטל גזרות. ונתפרסמו דברי מורנו ורבנו המקבל האלהי הרב

מְרַדְכֵי שְׂרַעֲבֵי זֵיע"א, כִּי לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וְקַבְּלָה שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת שְׁנֵה לְלַמּוֹד 75 שָׁנִים בַּיָּמֹת הַחֹל! וּמִנֵּן "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ" הוּא גִימְטְרִיא "תּוֹרָה חֲבִיבָה", "בֶּן דָּוִד מְשִׁיחַ צְדָקָה", "ה' עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ", "וַיִּתְּבוֹנְנוּ חֲסָדֵי ה'", "וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנו כּוֹנְנָהוּ". וּבִפְרָט בְּשָׁנָה הַזֹּ – ה"תש"ע – כְּמִנֵּן "אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן". שְׂוֹטְטוּ רַבִּים וְתִרְבֶּה הַדְּעַת כְּמִים לַיָּם מְכַסִּים בְּכָל פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה.

וְאַפְרִיּוֹן נְמַטִּייה לְהַאי גַבְרָא רַבָּא וַיִּקְרָא הֶרֶב הַגְּאוֹן מְעוֹז וּמַגְדוֹל מְזַכָּה הֶרֶבִים, אֲשֶׁר אֹתָה נִפְשׁוּ לַפְּעַל גְּדוּלוֹת וּנְצוּרוֹת מְזִי קֶדֶשׁ הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְעַם קְדוֹשׁ. וְאַמִּינָא אִישׁר חִילָה לְאוֹרִיתָא בְּאֲשֶׁר הִשֵּׁם אֲתוֹ. וְהִנְנוּ לְבָרְךָ מְבָרְךָ שְׁחַפֵּץ הִשֵּׁם בְּיָדוֹ יַצְלַח. תִּרְבַּ גְּדוּלוֹתוֹ, יִפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתָיו חוּצָה לְהַגְדִּיל פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

וּנְזַכָּה כְּלָנוּ בְּסִיעֵתָא דְשְׂמִיָּא שְׂכָל לְמוֹדִינוּ יְהֵא לְהַקִּים שְׂכִינְתָא מַגְלוּתָא בְּקִרְוֹב, אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

בְּבִרְכַת הַתּוֹרָה:

אַבְרָהָם מְרַדְכֵי יַצְחָקִי – הַחוּנָה פַּה פּוֹרֵת

(מַסְפֵּר מַאוּרוֹת הַזֶּהר – אַגְרוֹת הַזֶּהר – אַגְרַת ד')

והמשכילים יזרחו פלוגת הרקיע

גדולי ישראל והזוהר

בו נלקט מדעתם והשקפתם של גדולי ישראל
על לימוד הזוהר הקדוש והתיקונים וחכמת האמת

בוזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

ע"ד וקדיש מ"ן שימיא נהית - כ"י ל"א תש-כ"ה מפ"י זרעיו

שכט שנת תש"ע לפ"ק - עה"ק בית שמש תובב"א

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

הַשְּׂפָעוֹת הַרְשָׁב"י

חֲלָקִים נִבְחָרִים מִדְּרָשָׁה

– בְּיוֹם י"ג מְדוּת שֶׁל רַחֲמִים –

עָרַב יוֹם הַכְּפוּרִים תִּשְׁע"א

לְזָכוֹת לְשֹׁפַע רוּחָנִי וְגִשְׁמֵי

וּלְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם עַל יְדֵי הַתְּחַבְּרוֹת לְתַנְּא

הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זי"ע

מִבְּ"ק אֲדָמוֹ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּבֵיהֶמ"ד עֶטְרַת יִשְׁעָה הַאֲלָמִין – בֵּית שְׂמֹשׁ

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

בְּעִיה"ק בֵּית שְׂמֹשׁ תוֹבֵב"א

תִּשְׁרֵי תִשְׁע"א לַפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י –

(בְּזֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכֹּל הַמְּזַכֵּה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זֹכֶה לָזֶה

- א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחַרֵּב, וּמַרְבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

- א. זֹכֶה לְרֵאוּת בְּנִים לְבָנָיו.
- ב. זֹכֶה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
- ג. זֹכֶה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוּם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשְׂרֵ שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹזֵחַ בִּידּוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכֶה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

ספר

השפעות הרשב"י

חלקים נבחרים מדרשה
 ערב יום הכפורים תשע"א
 י"ג מדות של רחמים

מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
 בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש
 לזכות לשפע רוחני וגשמי ולעורר רחמי שמים על ידי
 התחברות לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

ברוכים הבאים בשם ה'

ברשות הרבנים הגאונים הצדיקים שליט"א, ומזכי הרבים המקרבים
 את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים ה' עליהם יחיו, שארגנו את הקבוץ
 הזה, וברשות כל הקהל הקדוש הזה, יוסף ה' עליכם אלה פעמים ויברך
 אתכם כאשר דבר לכם, אמן.

אנחנו מיחלים ומצפים שמקידוש השם הגדול והנורא הזה היוצא
 מהקבוץ הקדוש הזה, נזכה לברכת: "וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות
 הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו בב"א.

השפעות הרשב"י

כתוב במשנה באבות (פרק ג א): "עקביא בן מהללאל אומר, הסתפל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע, מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון, לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא".

שואלים המפרשים מה זה דין ומה זה חשבון? ומבארים דין זה על העברה וחשבון זה על זמן העברה שהיה יכול לעשות מצוה וללמד תורה.

דויעים דברי חז"ל הקדושים: (יומא דף פ"ו ע"ב) על ידי תשובה מיראה זדונות נעשים לו כשגגות, ועל ידי תשובה מאהבה זדונות נעשות לו זכיות. והעצה היחידה להנצל מהחשבון היא תשובה מאהבה, ואחד מיסודי התשובה זה קבלה לעתיד.

מורי ורבותי!!! איך אפשר לתקן, ואיך אפשר להפך שעה אחת למאות מליוני שעות של תורה? ובמה תתרצה תשובתנו לתשובה מאהבה? ומה נקבל על עצמנו כדי לזכות בדין וחשבון?

"על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון": "כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב בעלי במות ארנן": (במדבר כ"א – כ"ז כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המשלים וגו' המשלים אלו המושלים ביצרים בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה"

א] ספור מסוחר יהודי מכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, נצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת. וספר לי על כך. אמרתי לו שששלומודים בשמחה, זה שנה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זהר בשבת.

בואו וראו מהו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשירות גדולה כזו, ומקים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים במסכת אבות (פרק ד' משנה א'): כן זומא אומר... איזהו עשיר השמח בחלקו, שנאמר (תהלים קכח), יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך. אשריך, בעולם הזה. וטוב לך, לעולם הבא.

ואנו מתפללים בכל יום: "ותן חלקנו בתורתך", ומיהו העשיר האמתי זה ששמח בחלק ולמוד התורה ובזה מכפיל את תורתו באלף, וידוע דברי האר"י החי שעקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה, ועל ידה זוכים לכל המעלות וההשגות בסיעתא דשמייא.

השפעות הרשב"י

ה

ושכר עברה כנגד הפסדה. **תבנה ותכונן** אם אתה עושה כן, תבנה בעולם הזה ותכונן לעולם הבא, עכ"ל.

לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת (מיכה פרק א' פסוק ה') ... (אלהו זוטא פ"א, מחב"ר אות ה') ועל כן צריך האדם להשתדל מאד בכל מאמצי כוחו לצוד הזמן מהבלי העולם הזה ולעסוק בו בתורה בכל מה שאפשר לו כמו המציל אבנים טובות ומרגליות מזוטו של ים, וכמ"ש הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים, (תהילים פרק י"ט, י"א), (כף החיים סימן קנ"ו סקי"א)

על כן כל מי שעניו בראשו ועדין בר דעה, ירוץ ויחטף ויאחז באילן החיים האמתיים.

כתב הכף החיים (סי' קנ"ה סקי"ב): **מצוה פריה ורביה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מוליד ואמרו חז"ל ודלא מוסיף יסף, וצריך שיחדש בכל יום מה שלא חדש מקדמת דנא, ובזה יאירו ימיו לעולם הבא** (בשם אור צדיקים אות י"ג), **וכתב מרנא הבן חי זי"ע** (חלק דרושים פרשת משפטים ד"ה אם אדוני יתן לו), **וז"ל: כי חדושי תורה בחלק הנסתר נקראים בנים וחדושי תורה בחלק הנגלה נקראים בנות, עכ"ל. ויוצא לפי דבריהם הקדושים דכדי לצאת ידי חובת פריה ורביה בתורה חייב לחדש גם בנגלה וגם בנסתר ומי יאמר זפיתי ויצאתי ידי חובתי.**

ובזוה"ק (פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א) כתוב שכל יהודי חייב לחדש חדושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדשה נמצאת בבושה גדולה.

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע **בפלא יועץ** (ערך חדוש), **כתב: רק שיעמל בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרץ בתנ"ך ובש"ס או לפרש פרושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואח"כ כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים**

השפעות הרשב"י

עפ"ל. הראת לדעת דהלומד זזה"ק יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בוודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה.

בואו חשבון !!! - מה שיהודי אחר יכול לזכות על ידי למוד הזהר בין בימות החול ובין בשבת קודש

ערפה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מְרַנָּא הַרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" פְּרֻשֵׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה,
כְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כְּתַבּוּ הַמְּקַבְּלִים ז' ל: דְּגָדוֹל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מֵעֵסֶק הַתּוֹרָה
בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלֶף פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מֵעֵסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחֹל.
 עכל"ק. ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלף שנים, שנאמר כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא – זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של הש"ת ויתעלה, אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלף ידות, לערך ימי החול. (מצא חן במדבר).

רַבְּנּוּ מֵרַדְכֵי שְׂרַעְבֵי זִי"ע הַתַּבְּטָא פֶּעַם בְּאַזְנֵי מְקַרְבֵּי וְאָמַר: "שְׂעָה
שֶׁל לַמּוֹד תּוֹרָה עַל דֶּרֶךְ הַפְּשֵׁט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, שְׁוֶה לְלַמּוֹד שָׁנָה שְׁלָמָה
בְּיוֹם חַל. וְשְׂעָה אַחַת שֶׁל לַמּוֹד זֶהֱר וְקַבְּלָה בְּיוֹם חַל, הִיא כְּמוֹ שָׁנָה שֶׁל לַמּוֹד
פְּשֵׁט בְּיוֹם חַל. וְלַמּוֹד הַקַּבְּלָה וְזֶהֱר בְּיוֹם שַׁבָּת בְּמִשְׁךָ שְׂעָה שְׁוֶה לְלַמּוֹד
שְׁבָעִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה בִּימֹת הַחַל".² וּפְסַק הַגַּה"ק הַכֶּף הַחַיִּים (קנ"ה סקי"ב),

---

[ב] הערה מאת רש"י: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המושגה וכן ציר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" בריעא מהימנא (דף עה) "וי לאינין דאכלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וז"ל: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה כדכתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חז"ל ודלוגו עלי אהבה, עפ"ל.

וכבר דבר בקדשו מהר"ש בוזגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הפסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והנבא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב), וז"ל: ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מפני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

גם בתקון ל' פתב (הפסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), פעם אחת בצער ממאה פעמים שלא בצער², וגם צער כבישת היצר נחשב ליסורים, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באר נתקימה לי.

וגו כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה - פרק א: וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרשי בסנהדרין צו ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשן שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נוכל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

השפעות הרשב"י

העולה מדברי רבותינו הכסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע: דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "זהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ובגיסורים כפול מאה, סך הכל לימוד זוהר הקדוש שעה בשבת שווה מאה מליון שנה תורה!!! ושניה אחת כ' 28.000 שנה תורה. צא וחשב בלימוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כח [כ"ח] ה'".

בואו וראו: שעה אחת בשבת קדש שוה מאה מליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חדושים בתורה, וזהו בנדאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ובכך כל אחד ימצא תקון ונחת לנשמתו.

החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים¹], וכך יקויים בנו דברי הנביא

---

[1] ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זוה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום

השפעות הרשב"י

ט

יואל (ד' י') "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמרו חז"ל (אבות פרק ה' י"ח) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, חטא מלשון חטא ועברה, וגם מלשון חסרון כמו: "והייתי אני ובני שלמה חטאים" (מלכים א' פרק א' פסוק כא). פרוש: חסרים.

ובמה נתקן את העברה? במה נשלים את החסרון?

פתוב בכתבי האריז"ל שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה, ובדורנו כולנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הפוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מחם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים¹.

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום!!! - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר פקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני זוהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, ואפשר גם ללמוד ולשמע ב"קול הזוהר" בטלפון 0722-99-00-44, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה, ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל

---

[1] ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

[2] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[3] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו וכבן 10 שנים בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל –

השפעות הרשב"י

גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

וכמו שגלה לנו הרשב"ש הקדוש בשכבו על ערש דני סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זצ"ל: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלימוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו..." "ותורת הסוד מה היא עליה?" [ספר הרשב"ש עמ' 158]. מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!" ... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בחמש מאות ש נביא את המשיח!!!

רבותי, יש לנו פאן ב"ה קדוש השם גדול ונורא! פן ירבו פלנו מתאספים פאן למען הרבות כבוד שמים!!! כאשר כל אחד יקנה 100 ספרי תקוני זהר בפחות ממחיר הקרן בחמש ש לספר, סך הכל 500 ש, ויחלק את זה למשפחה ולחברים, ולכל העיר, וחברך חברא אית ליה וכך בסייעתא דשמיא נגיע לשני מליון יהודים, וביחד עם בני משפחותיהם, [מינימום כל משפחה יש 6 נפשות - כפול שני מליון שנה שנים עשר מליון יהודים -], וכך נגיע לכל עם ישראל לומדי זוהר הקדוש, עתה מובן איך בזכוי הרבים לא יבואו לידי חסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאלה אחרונה תבוא רק בזכות ובכח התורה הקדושה, וכתבו המקבלים שהעצה היחידה להנצל ממלחמת גוג ומגוג¹

ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

1 חוה ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש < בגימטריא (1679) כמנין > בסכת תשבו שבעת ימים. ו'וענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סבתה לראשי ביום נשק", ועין ירושלמי

השפעות הרשב"י

יא

היא, ללמד תורת הסוד ולמוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותכף ומיד מגיע המשיח.

במיחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תיישים, כך יחדור תלמודם מנערוותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולפוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים אמן.

רבתי היקרים, כבר אמר הנביא ישעיה (פרק י"ב פסוק ג) "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה". כלנו צריכים ישועה ורחמים, אך ידוע נדע כי כל הברכות והישועות נסים ונפלאות בזכות הלמוד הקדוש הזה, כי הרשב"י

יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי פלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום, ובזכות התאחדות עם ישראל בלמוד הזוהר הקדוש, נמצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד כמו שהתורה צותה עלינו בסכת תשובו שבעת ימים, כך חזבים ללמד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסקה.

למוד הזוהר הקדוש צלא דמהימנותא בסבה: כתוב בתהלים (פרק ק"מ פסוק ח) "ה' אד-ני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק". ובירושלמי (יבמות דף ע"ח) אמרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקבלים דהסכך של הסבה בבחינת בינה, הנקראת אם החופפת על הבנים בצלא דמהימנותא, וכמו כן הזוהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצלא דמהימנותא, ומסכך ומגן ביום נשק שמציל ממלחמת גוג ומגוג. (בדי ערבות).

טו] כתוב בתורה (דברים כ"ח ב): "ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגורך האלה" ראשי תבות: אנו ל'ומדי הזוהר הקדוש, באור: כאשר נדבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י ז"ע בלמוד הזוהר הקדוש,

השפעות הרשב"י

זי"ע כחו רב ועצום עד כדי שאמרנו עליו בזוהר הקדוש, אלו לא נתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דינו, שממנו התגלה ותאיר לעולם התורה. (זהר פרשת פנחס דף רמ"א),

ואפלו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובודאי הרשב"י זי"ע יפיר לכם טובה ותשפיעו ממקור הברכות, שפידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

מורי ורבותי קהל קדוש!

עד מתי תהא שכנתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא, השם יתברך רוצה לגאלנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!

ומה העצה? משה רבינו, אליהו הנביא והרשב"י זיע"א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקרוב הגאלה, וכיצד נזכה שיבוא תכף ומיד.

אחים יקרים! כלנו ביחד יכולים להביא אותו, תכף ומיד בעזרת השם.

באחדות ובאהבת ישראל.

עלינו להרבות מליוני שעות תורה.

ולזכות לכל זה, יכולים רק בלמוד זוהר הקדוש.

מורי ורבותי, כלנו רוצים לקרב את הגאלה ברחמים ומתארגנים לקיים תקנת הרמח"ל לכנס את כל היהודים בתבת נח של הרשב"י זי"ע. על פן

ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזוהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הכתובות בתורה ולגאלה שלמה בב"א.

וי כל אחד רוצה שדוף טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעזור זכותו, ועל ידי פן בודאי יצליח בכל עניו.

ארגנו קו טלפון עולמי 0722-99-00-44, וכל אחד יקח על עצמו שעה או חצי שעה ביום להשתתף באולף סיומי זוהר הקדוש ביום אחד (לכל הפחות), ולהתחבר כל היהודים באהבה ואחדות למען שמו באהבה.

פרטים אפשר לקבל אצל חברי הוועד העולמי להצלת עם ישראל, שעל ידי הארגון הקדוש "מפעל הזוהר העולמי" יצ"ו.

ב"ה שזכינו שהגאון הצדיק המקבל הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקבילים "נהר שלום" ירושלים, והרב מנחם הרבים העולמי רבי פנחס ראובן שליט"א, הוציאו פעת סטים של זוהר הקדוש במהדורה מיוחדת עם תרגום ללשון הקדש, במחיר מסבסד, וכך כל אחד יכול תכף להתחיל ללמד ולהבין זוהר הקדוש, שעל זה אמר בעל הכסא מלך: אם יבין מאמר אחד עולה לו ללמוד שנה תמימה, ובזה יזכה להיות מבני עליה, היושבים ראשונה במלכות.

התעוררות ללמוד מוסר והתחזקות בלמוד הזוהר הקדוש בימים אלו

בעשרת ימי תשובה יראי שמים נוהגים ללמד כל יום מעשרת ימי תשובה פרק אחד מהרמב"ם הלכות תשובה שיש בו עשרה פרקים, פרק אחד ליום.

עוד כתבו הברכי יוסף (סימן תר"ג ס"ו), מט"א (סי' ד'), שיש ללמד ספרי מוסר בעשרת ימי תשובה, וכף החיים (סק"י), ומשנה ברורה (סק"ב), מביאים שהרא"ש כתב שיקרא באלה הימים באגרת התשובה של רבינו יונה.

ונהגו כל עם בני ישראל בני נביאים ללמד ולסיים את ספר תקוני זוהר הקדוש, וכן ללמד את האדרות הקדושות.

כתבו המטה אפרים (ס"ד), אור צדיקים (סימן ל"ו סעיף ב') רוח חיים (סימן תר"ג אות ד'), שכל תלמיד חכם חייב ללמד קבלה בפרט באלו הימים.

צריכים לעסק גם בחלק הנסתר

פתוב בשלחן ערוך ארח חיים (סימן עדר"ת סע"א), מדליקין מנר לנר, וכתב על זה הדמשק אליעזר (תנינא צ"ט), הנרות רומזים לתורה הקדשה, ויש בתורה חלק הנגלה וחלק הנסתר, וצריכים לעסק גם בחלק הנסתר, דהינו ספרי חסידות [המלאים מזוהר הקדוש], ואין להסתפק רק בזה שנוסע לרבי או שבארציט של צדיק לא אומר תחנון ובהו חושב שהוא חסיד גדול, אלא יש ללמד בספרי חסידות ולהתנהג על פי דרכי הצדיקים, [אשר כידוע הבעל שם טוב וכל תלמידיו הקדושים זרזו וצוו לכל היהודים הגאונים עם הפשוטים ללמד ולעסק בלמוד הזוהר הקדוש, ועוד מלתם אמורה ומנהגת מסוף העולם ועד סופו שאי אפשר לזכות ליראת שמים טהורה ואהבת השם יתברך בלי הלמוד הקדוש הזה של הזוהר הקדוש, לך נא ראה בספר אור הזהר השלם את דבריהם הקדושים ותרוה צמאונך].

**הגאון הצדיק הקדוש המקובל האלוקי רבינו יהודה פתיה זי"ע
מחבר הרבה ספרים בנגלה ובנסתר.**

הקדמה

- רבי יהודה פתיה - מגדולי מקבלי בבל. - נולד בבגדד בשנת תרי"ט - 859' - נפטר בירושלים בשנת תש"ב - 942'.
- בשנת תרס"ה - 905', בתחלת המאה העשרים עלה לארץ ישראל. - כבר מנעוריו למד קבלה אצל גדולי המקבלים בדורו, הרב יוסף חיים.
- מספריו: "בית לחם יהודה", פרוש על ספר הזוהר - "מתוק לנפש", באור על סבא דמשפטים.
- זין הרקח - באור על ה"איזרא רבא" וה"איזרא זוטא", שבספר הזוהר.
- בית לחם יהודה - פרוש על ספר הקבלה עץ חיים.

מנחת יהודה (הנקרא גם "רוחות מספרות") - פרוש על התנ"ך על פי הקבלה.

חסדי דוד.

[ומנינו הצדיק המקבל רבי דוד שלום בצרי שליט"א, ראש ישיבת המקבלים "השלום" בירושלים]

הרשב"י בא מעולם העליון לתן הספמה על ספר הקדוש יין הרקח

כאשר עלה רבי יהודה פתיה לארץ ישראל, ביומו השני בירושלים, בא לבקרו הרב הגאון רבי אברהם עדס. (מנכדיו הגאון הגדול רבי יהודה עדס שליט"א ראש ישיבת "קול יעקב" ירושלים)

רבי יהודה קבלו בכבוד הראוי ושאל אותו בהתרגשות: "מדוע הטריח כבודו את עצמו לבוא לבקרני?" - השיב לו הרב עדס: "בדבר חשוב מאד באתי אליך" - "מהו הדבר?" שאל הרב פתיה.

"כבודו כתב פרוש על האיזרא רבא והאיזרא זוטא ועדין לא הדפסת אותו?" - "כן" ענה הרב פתיה - "כתבתי את הפרוש לפני כחמש עשרה שנה. אך מנין ידוע למעלת כבוד תורתו על פרושי זה? כי דבר זה לא גליתיו לשום אדם מעולם" ורק אדוני אבי מורי ורבי יודע על כך."

הרב אברהם עדס ספר לו כי נגלה אליו התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן בחלום, וכך אמר לו: "בימים הקרובים צריך לעלות לירושלים ארי מבבל, רב גדול ומקבל עצום בשם יהודה פתיה, אשר כתב פרוש על ה"איזרא רבא" וה"איזרא זוטא" שחברתי. וזה כמה שנים נמצא באמתחתו ולא הדפיסו. אבקשך להשפיע עליו שיוציאו לאור ולעזר לו בזה", על כן באתי אל כבודו לנדא את אמתות החלום ולהשפיע על כבודו להדפיס את הפרושים.

ענה רבי יהודה פתיה ואמר: "צעיר הייתי לימים, ולא רציתי להוציא לאור, אך כעת ברור לי, כי מהשמים מסכימים לפרושי, והנני בעזרת השם

אוציאו לאור בקרוב". אך רק לאחר שלש שנים הדפס הספר, בשל מחלות נאלץ הרב פתיה לחזור לעיר בגדד שבבבל ושם נשלמה הדפסת הפרוש על האידרות.

כל אחד ילמד את האידרות בכל חודש אלול עד יום הכפורים.

בראש השנה תשע"א זכיתי להיות במירון, וכשחפשתי ספר האידרא ללמד בו, אחרי שסימתי ביום השני את התקוני זוהר הקדוש, אז רציתי גם לסים בשבת תשובה את האידרות הקדושות, וחפשתי ולא מצאתי אפלו ספר אחד, עד שמשמים זמנו לדי את ספר האידרא עם פרוש יין הרקח, ומאד שמחתי על זה והתחלתי ללמד בעיון ובשמחה גדולה את האידרא עם פרושו הנפלא, ושם מצאתי כתוב שכל אחד ילמד בכל חודש אלול עד יום הכפורים את האידרות הקדושות, וששתי ושמחתי כמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים פרק קי"ט קס"ב) שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.

התעוררות ללמוד חכמת הקבלה – ואלו שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני

הקדמת ספר "בית לחם יהודה" להרב המקבל האלקי הגאון הצדיק יאודה משה ישועה פתיא זכר צדיק לברכה: מביא את דברי הזהר הקורא לעוסקים בחכמת האמת "אינון דהוו קיימי בטורא דסיני".

ובהזר בהעלתך (דף קנב). קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהוו קיימי בטורא דסיני, וזה לשונו: חכימין עבדי דמלכא עלאה, אינון דקיימו בטורא דסיני, לא מסתפלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו'. עד כאן לשונו.

[ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני].

ונראה לי בבאור פוננתו כי בתחלה כשיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתנצבים בתחתית ההר ואחר כך נאמר: "וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיו ששים ושמחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר אינון דקיימו בטורא דסיני, כלומר ולא נעו ועמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ועמדו מרחוק פן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

לית אתר פנימאה בכל אינון פאינון דידיעי רזא דמאריהון וידיעי לאתדבקה בהו בכל יומא.

גם בזהר חיי שרה (דף קל:): אמר ולית אתר פנימאה בכל אינון פאינון דידיעי רזא דמאריהון וידיעי לאתדבקה בהו בכל יומא, על אלן פתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה וכו' אלן אינון דמאריהון משתבח בהון בכל יומא, אלן אינון דעאלין בין עלאין קדישין, ואלין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון וכו'.

מי שעוסק בחכמת האמת נקרא בן להקדוש ברוך הוא

גם מי שעוסק בחכמת האמת הוא נקרא בן להקדוש ברוך הוא כמו שכתוב בסוף פרשת בהר (דף קיא:): ברעיא מהימנא יעוין שם.

וכן בענין הענש המעטד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלן אשר בזהר פקודי (דף רמו:): וזה לשונו: האי חיותא יופיא"ל שמיא, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא (כי יופיא"ל בגימטריה קבל"ה) לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה וכו'. האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדין שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק בה הכי יחבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקה ולא

השפעות הרשב"י

אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גדפייהו, אלין שרפים דתחותה דהאי חיותא, כדין בלהו בטשי בגדפייהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת. ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין דלית אגרא בההוא עלמא, פאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון וכו', יענין שם.

ולא די בענש זה אלא צריך לחזר ולבוא בגלגול כמה פעמים ולסבל צער עולם הזה וצער המיתה רחמנא ליצלן, ויש עדין ספק בזה אולי יזכה בנשמת גופו השני לקיים מצוה הזאת כי אין מספיק לו לבוא בסוד העבור, כמבאר בתחלת שער המצוות וזה לשונו:

לעולם בענין עסק התורה שהיא אחד מרמ"ח מצוות עשה אם לא השלים אותה שהוא ענין עסקו בפרד"ס התורה שהוא ראשי תבות פשט רמז דרש סוד בכל אחת מהם כפי אשר יוכל להשיג עד מקום שיזדו מגעת לטרח, ולעשות לו רב שילמדהו, ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו.

וימה מאד נמלצו בזה דברי הנביא ירמיה (סימן כ"ב) באמרו אל תבכו למת וכו' שהוא מדבר עם הצבור המתקבצים להספיד על איזה צדיק הנפטר רחמנא ליצלן על שנחסר צדיק אחד מהדור שהיה מגן בזכותו עליהם, וקאמר להו הנביא אל תבכו וכו' לפי שרבים של צדיקים אינם זוכים לעסק בכל ד' חלקי הפרד"ס ואם כן מוכרחים הם לחזר ולבוא בגלגול כדי להשלים למודם בד' חלקים כי אפילו הוא עסק בג' חלקי הפרד"ס לא יצא ידי חובתו ועליו נאמר "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר" להחזירו בגלגול ואם כן הויא פסידא דהדרא. ואפשר שבו ביום שנפטר הוא חוזר ומתגלגל כנזכר בזה ריש פרשת אמור יענין שם. ואם כן אין לכם פסידא כל כך, אמנם בכו בכו להלך, לאותו צדיק שכבר עסק בד' חלקי הפרד"ס, כי תבת להלך היא חסר ו' ואם תחשב תבת להלך ד' פעמים

עם ד' הפוללים שהם כנגד ד' חלקי הפרדס הם בגימטריה פרד"ס. שזה הצדיק לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו כי על ארבעה לא אשיבנו. שזהו פסידא דלא הדרא באמת ונחסר לגמרי מן העולם הזה.

והנה בעירנו בגדד יבנה עירנו אמן, היו לנו שנים כרובים זהב הסוככים על העיר מבית ומחוץ והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקדש צדיק יסוד עולם חכם רבי יוסף חיים בן חכם רבי אליהו בן חכם רבי משה חיים זכר צדיק וקדוש לברכה. ושני בקדש הרב הגאון חכם רבי שמעון אהרן אבא בר אבא המכנה אגסי זכר צדיק וקדוש לברכה.

המחבר ספר בני אהרן על שער הגלגולים, אשר ב' צדיקים אלו הם לבדם היו נמצאים בעירנו שרב עסקם היה בעץ חיים ובשמונה שערים, כל אחד ואחד הוא עוסק לבדו בחדר משפיתו בפני עצמו, והמה בזכותם וצדקתם היו מגנים על העיר זה מפה וזה מפה...

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשלה מעסק רזי התורה

וכתבתי זה להיות מזכרת לחכמי הדורות לידע ולהודיע ולהודע שפמה צרות, רבות ורעות גורמים לעולם בהתרשלה מעסק רזי התורה כמו שכתוב בתקונים הנזכר לעיל דגרים עניותא וארץ גלותא וכו'. וקצר גלות השכינה וקצר צרת ישראל וקצר גלגולם הכל הוא תלוי בצוארם על שיש בידם יכלת לעסק בחכמת האמת ואינם רוצים למעט משעור למודם הקבוע להם ולהניח פנאי לעסק ברזי תורה וסודותיה והוא רחום יכפר בעדם.

... גם כל קושיא אשר תזדמן לפני הלומד ממקום אחד לא יסמך על זכרונאי אלא צריך לעין עליה במקום ההיא וגם ראה וראה בדברינו אשר שם כי אולי היא מתישבת במה שכתוב שם. ודי בהערות אלו. ונתתי לו יד ושם

השפעות הרשב"י

בישראל "בית לחם יהודה" יען כי כבר מסכתת ייני "יין הרקח" על אדרא רבא ואדרא זוטא והגשתי לפני רבנן ותלמידיהון וכבר שתו ורוו. ונודע פי אין הסעדה בלא לחם וכמו שכתב הרשב"י זכרונו לברכה בזהר ויקרא (ד' ד') על פסוק אכלו רעים וזה לשונו: מאן דאית ליה גרבי דחמרא, אכילה בעיא וכו' וכתב לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתת. לכן עשיתי בית לחם להגיש להיושבים לפני השם לאכל לשבעה ממה שתגן השם את עבדו בן אמתו חנה נשמטה עדן. ובכן אנו ליה וליה עינינו. תכון תפלתנו. וזאת ליהודה ויאמר אנא אלהינו. שעה אל שועתנו. חוס ורחם עלינו. ומבין הגויים קבץ פזורינו. ותטענו בארצנו ואת צמח דוד עבדך מהרה תצמיח בימינו. ומלך ביפיו תחזינה עינינו. ישמח לבנו ויגל כבודנו. במהרה בימינו. כן יהי רצון אמן.

כה דברי המחבר האי לחמא עניא.

הצעיר יאודה משה ישועה, יחזקאל ישועה פתיא ישמרהו צורו

ויחיהו

(בית לחם יהודה חלק ראשון)

"בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

ובודאי כשהמשיח יבוא, אלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים לקבל פניו, ומשיח יאמר להם יישר כחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תקונו השלם.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן.

וכלנו כאחד נזכה שיקים בנו נבואת הרשב"י "זפאה דרא דהאי אתגליא ביה" ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזינה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביפיו יבוא ויגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקנו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגננו, יגלה כבוד מלכותו עלינו, ואז ישמח לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכנו, אמן כן יהיה רצון.

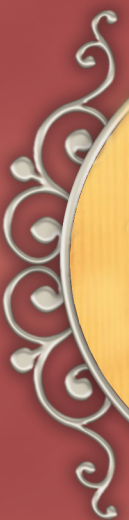

ספר

תיקוני זהר

המחולק

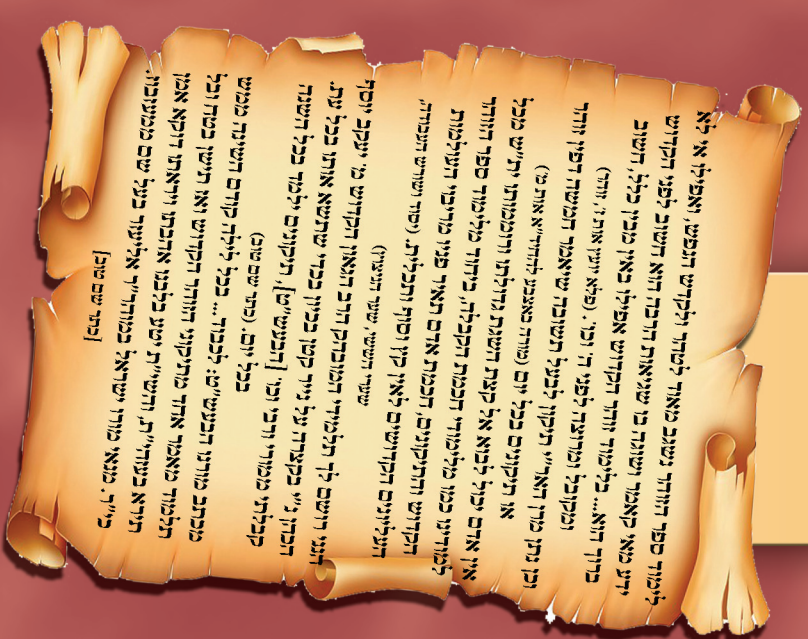
ל-354 ימות השנה

ספר

תיקוני זהר

המחולק
ל-354 ימות השנה

לא יאמר ספר הוזהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושונה בו שגיאות חרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא... בלימוד זוהר הקדוש אפילו באין מבין כלל, חשוב ומקובל ומיוצג לפני די וכו'. (פלא וינון אות ז' זוהר) וכן נתן מורן דהאר"י תקנון לבעל תשובה שיאמר תמיד דפיו זוהר או תקנונים בכל יום (טורה טאנעג להודיע"א אות פ') אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת מדותיו ורוממותו ית"ש מכל לטורדניו כמנו מלימודי חכמת הקבלה, בידוד מלימוד ספר זוהר הקדוש והתקנונים, חכמת אדם תאיר פניו מריבוי העולמות העליונים הקדושים לאין קוץ וסוף ותכלית. (סוד ושישי הנפודי, שיעור חשישי, שיעור הניצני)

כבר יום. (כתיב שם שופ)

מכתב מורני העניש"ש: לכבוד... בכל לילה קוראם השינה ממש תלמוד מאמר אחד מתקוני זוהר הקדוש ואי תישן בשח וכל תריא בעתה"ת, והשי"ת יטע בלבו אהבתו ויראתו דוקא אמר כ"י"ר. מנאי מורי ישראל במזרח"י אליעזר בעל שם ממעונותי. (כתיב שם שופ)

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

רַחֲמֵי הַרְשׁוּב"י

חֲלָקִים נִבְחָרִים מִדְּרָשָׁה

עֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה תִּשְׁע"א

לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם

עַל יְדֵי הַתְּחַבְּרוּת לְתַנָּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר

יוֹחָאי זי"ע

מִבְּ"ק אֲדַמו"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּבֵיהֶמ"ד עֲטָרַת יִשְׁעֵיהָ הָאֲלָמִין – בֵּית שְׁמֹשׁ

יֵוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַחֶזֶר הָעוֹלָמִי"

בְּעֵיה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תוֹבב"א

תְּשׁוּבַת תִּשְׁע"א לַפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י –

(בְּזֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכָּל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זוֹכָה לָזֶה

- א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחַרֵּב, וּמַרְבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

- א. זוֹכָה לְרֵאוּת בָּנִים לְבָנָיו.
- ב. זוֹכָה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
- ג. זוֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוּם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשְׂרֵ שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹזֵחַ בִּידּוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינָיִם לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

סֵפֶר

רַחֲמֵי הַרְשָׁב"י

חֲלָקִים נִבְחָרִים מִדְרָשָׁה

עֲשָׂרַת יָמֵי תְּשׁוּבָה תִּשְׁע"א

מִכ"ק אַדְמו"ר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בב"המ"ד עֲטָרַת יִשְׁעִיָּה הָאֲלָמִין – בֵּית שְׁמֹשׁ

לְעוֹרֵר רַחֲמֵי שָׁמַיִם

עַל יְדֵי הַתְּחַבְּרוּת לְתַנָּא הָאֲלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִי"ע

ברוכים הבאים בשם ה'

ברשות הרבנים הגאונים, ראשי ישיבות שליט"א, ומזכי הרבים המקרבים את אחינו בני ישראל לאבינו שבשמים ה' עליהם יחיו, שארגנו את הקבוץ הזה, וברשות כל הקהל הקדוש הזה, יוסף ה' עליכם אלה פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם, אמן.

אנחנו מניחים ומצפים שמקידוש השם הגדול והנורא הזה היוצא מהקבוץ הקדוש הזה, נזכה לברכת: "וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו", בביאת משיח צדקינו בב"א.

כתוב במשנה באבות (פרק ג א): "עקבני בן מהללאל אומר, הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה. דע, מאין באת, ולאן אתה הולך,

וּלְפָנַי מִי אַתָּה עֲתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן, לְפָנַי מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא."

שׂוֹאֲלִים הַמְּפָרְשִׁים מָה זֶה דִּין וּמָה זֶה חֶשְׁבוֹן? וּמִבְּאֵרִים דִּין זֶה עַל הָעֵבֶרָה וְחֶשְׁבוֹן זֶה עַל זְמַן הָעֵבֶרָה שֶׁהִיא יְכוּל לַעֲשׂוֹת מְצוּה וּלְלַמֵּד תּוֹרָה.

ידועים דברי חז"ל הקדושים: (יומא דף פ"ו ע"ב) תשובה מיראה מהפכת זדונות לשגגות, ותשובה מאהבה זדונותינו נהפכים לזכויות. והעצה היחידה להינצל מהחשבון היא תשובה מאהבה, ואחד מיסודי התשובה זה קבלה לעתיד.

מורי ורבותי!!! איך אפשר לתקן, ואיך אפשר להפוך שעה אחת למאות מיליוני שעות של תורה?, ובמה יתרצה תשובתנו לתשובה מאהבה?, ומה נקבל על עצמנו כדי לזכות בדיון וחשבון?

"עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמַּשְׁלִּים בְּאוֹ חֶשְׁבוֹן תִּבְנֶה וְתִכְוֶנְךָ עֵיר סִיחוּן: כִּי אִשׁ יִצְאָה מִחֶשְׁבוֹן לְהִבָּה מִקְרִית סִיחוֹן אֶכְלָה עַר מוֹאֵב בְּעַלְי בְּמוֹת אֶרְנָן: (במדבר כ"א – כ"ז-כ"ח), ובגמרא בבא בתרא (דף ע"ח ע"ב): א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המושלים וגו' המושלים אלו המושלים ביצרים בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה" ושכר עבירה כנגד הפסדה תבנה ותכונן אם אתה עושה כן תבנה בעולם הזה

[א] סיפור מסוחר יהודי מוכר בירושלים עיה"ק: כשנודע לו דברי הבן איש חי והכסא מלך, ניצל את זמנו ולמד שש שעות בשבת אחת.

וסיפר לי על כך. אמרתי לו שכשלומדים בשמחה, זה שווה מליון שנה, ענה לי, לו ידעתי הייתי לומד 13 שעות זוהר בשבת.

בואו וראו מוחו של סוחר שעושה חשבונות על כסף וזהב, כששומע חשבונות כאלו שיכול להגיע לעשירות גדולה כזה, ומקיים בעצמו את הפסוק "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". ועל זה אפשר להמליץ דברי חז"ל הקדושים במסכת אבות (פרק ד' משנה א'): בן זומא אומר... איזהו עשיר השמח בחלקו, שְׂאֵאָמַר (תהלים קכח), יִגִּיעַ כְּפִיךָ בִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לְךָ. אֲשֶׁרִיךָ, בְּעוֹלָם הַזֶּה. וטוב לך, לְעוֹלָם הַבָּא.

ואנו מתפללים בכל יום: "וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ", ומיהו העשיר האמיתי זה ששמח בחלקו ולימוד התורה ובזה מכפיל את תורתו באלף, וידוע דברי האר"י החי שעיקר עבודת ה' צריך להיות בשמחה, ועל ידה זוכים לכל המעלות וההשגות בסייעתא דשמיא.

ותכונן לעולם הבא, עכ"ל. וכל מי שענינו בראשו ועדיין בר דעה, ירוץ ויחטוף ויאחז באילן החיים האמיתיים.

בזוה"ק כתוב שכל יהודי חייב לחדש חידושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חידשה, ואם לא חידש נמצאת בבושה גדולה, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שווה שנה כדברי הכסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמחה למיליון שנה כדברי האורחות צדיקים, וביסורים כפול מאה כדאיתא בַּאֲבוֹת דְרַבִּי נִתָּן (פְּרָק ג' מְשֻׁנָּה ו'), רבי ישמאעל ברבי יוסי אומר... לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריווח², וגם צער כבישת היצר נחשב ליסורים, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקימה לי.

בואו וראו היוצא מחשבון זה: שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מיליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חידושים בתורה, וזהו בוודאי חידושים אמיתיים ותורה לשמה, ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.

אמרו חז"ל (אבות פרק ה' י"ח) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, **חטא מלשון חטא ועבירה**, וגם מלשון **חיסרון** כמו: "וְהֵייתִי אֲנִי וּבְנֵי שְׁלֹמֹה חֲטָאִים" (מלכים א' פרק א' פסוק כא). **פירוש: חסרים.**

ובמה נתקן את העבירה? במה נשלים את החיסרון?

[ובו כתב החפץ חיים בספר **צפית לישועה** - (פרק א): וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך כעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרש"י בסנהדרין צו ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שוטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ד' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שכר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר, בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נובל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

אפשר לפרש במה שכתוב (ירמיה פרק י"ג י"ז): "בְּמִסְתָּרִים תִּבְכָּה נַפְשֵׁי מִפְּנֵי גוֹה וְדָמַע תִּדְמַע וְתִרְדַּע עֵינַי דְּמָעָה כִּי נִשְׁבָּה עֶדְר ה'."

וּדְרָשׁוּ חֲז"ל (חגיגה דף ה' ע"ב): אמר רב שמואל בר איניא משמיה דרב מקום יש לו להקדוש ברוך הוא ומסתרים שמו מאי מפני גוה אמר רב שמואל בר יצחק מפני גאוותן של ישראל שניטלה מהם ונתנה לעובדי כוכבים רב שמואל בר נחמני אמר מפני גאוותה של מלכות שמים, עכ"ל.

וּכְתוּב בַּזוּה"ק (חלק ב דף מ"ו ע"א, ובאדרא) כל הלומד אחר חצות לילה הקב"ה משקיט את המלאכים וכולם מקשיבים לקולו, וזה לשון הזוהר הקדוש:

אבל בפלגות ליליא קודשא בריך הוא עאל בגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא, וכדין בעי ליה לבר נש למיקם ולמלעי באורייתא, והא אתמר דקודשא בריך הוא וכל צדיקיא דבגנתא דעדן כלהו צייתין לקליה, הדא הוא דכתיב (שיר השירים פרק ח' י"ג)⁷ הַיּוֹשֵׁבֶת בַּגְּנִים חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָךְ

[ג] וּכְתַב הַשֵּׁל"ה הַקְדוּשׁ – (מסכת חולין – פרק דרך חיים תוכחת מוסר כ"ב): וכשקול רנה של תורה עולה מלמטה, מחריש הקב"ה כל צבא מעלה ומקשיב הקול ההוא, וכנסת ישראל וכל צבא המלאכים מקשיבים הקול ההוא, כענין שכתוב (שה"ש ת. יג), הַיּוֹשֵׁבֶת בַּגְּנִים חֲבֵרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעִינִי. וכשהקב"ה מושך חוט של חסד על כנסת ישראל, נוטלים חלקם כל המתחברים עמה בלילה. ולפי שהיה דוד יודע דבר זה, אמר חצות לילה אקום להודות לך וגו' (תהלים קיט, טב), וּכְתִיב (תהלים נג, ט), עוֹרָה כְּבוֹדִי וְגו', ודרשו רז"ל אני מעיר את השחר ואין השחר מעיר אותי, לפי שלא היה ישן אלא כשינת הסוס, והוא סוד נעלם. וכשעלה עמוד השחר באה הכלה מעוטרת מכמה שירות ותושבחות וכמה מיני תודה, כלולה ממעלה וממטה, ויושבת בחיק דודה. וכשרואה אותה באותה התיקון הטוב, מצוה לכתוב בספר כל בני ביתו העומדים בבית ה' בלילות ומושך עליהם חוט של חסד. ומאותו החוט נכתר אותו צדיק בכתר המלך, ויראים ממנו עליונים ותחתונים, ואין בעלי הדין שולטים עליו, לפי שהוא רשום בסימן המלך וניכר שהוא מבני ביתו, ולפיכך אין דנין אותו. והנהדר בזה מעיד על עצמו שהנשמה הקדושה מאירה בו, ומאהבתו ביוצרו מתעורר לעבודתו. ובשביל שהיא רצויה היה מזהיר הנביא ואומר (איכה ב, יט), קוּמִי רוּנִי בְּלִילָה לְרֹאשׁ אֲשִׁמּוּרוֹת, וּכְתִיב (ישעיה כו, ט), נַפְשֵׁי אֹיְתִיךָ בְּלִילָה. וצריך לזהר שלא יפסיק משיתחיל עד שיתפלל עם הנץ החמה, עכ"ל.

[ד] וּבְרַש"י (שם) הַיּוֹשֵׁבֶת בַּגְּנִים – הקב"ה אומר לכנסת ישראל את הנפוצה בגולה רועה בגנים של אחרים ויושבת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. חברים מקשיבים לקולך – מלאכי השרת חבריך בני אלקים דוגמתך מקשיבים ובאים לשמוע קולך בבתי כנסיות. השמיעני – ואחר כך יקדישו הם שנאמר (איוב ל"ח) בְּרִן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְרָא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, ואחר כך ויריעו כל בני אלקים.

הַשְּׁמִיעֵנִי. והא אוקמוה היושבת בגנים דא כנסת ישראל, דאיהי משבחת ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא בליליא, זכאה חולקיה מאן דאשתתף בהדה, לשבחא ליה לקודשא בריך הוא בשבחא דאורייתא.

ובכתבי האר"י מובא (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגְּנִים חֲבָרִים מְקַשְׁיָבִים לְקוֹלָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי": ר"ת ח'בירים מ'קשיבים ל'קולך ה'שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות, על פסוק והנה נער בוכה ותחמול עליו וגו', והבן זה.

מורי ורבותי קהל קדוש!

עד מתי תהא שכינתא בגלותא? היאך לא נחוס על אבינו שבשמים?

**מלך המשיח מתגולל ביסורים ומתחנן אלינו, הוא רוצה לבוא,
השם יתברך רוצה לגאלנו, וכל זה תלוי רק בנו!!!**

ומה העצה? משה רבינו אליהו הנביא והרשב"י זיע"א נתנו לנו עצה טובה קלה ומועילה מה לעשות לקירוב הגאולה, וכיצד נזכה שיבוא תיכף ומיד.

אחים יקרים! כולנו ביחד יכולים להביא אותנו, תיכף ומיד בעזרת השם. באחדות ואהבת ישראל.

עלינו להרבות מיליוני שעות תורה.

ולזכות לכל זה, יכולים רק בלימוד זוהר הקדוש.

בחמש מאות ש' נביא את המשיח!!!

רבותי יש לנו כאן ב"ה קידוש השם גדול ונורא! כן ירבו כולנו מתאספים כאן למען הרבות כבוד שמים!!! כאשר כל אחד יקנה 100 ספרי תיקוני זוהר בפחות ממחיר הקרן בחמש ש' לספר, סך הכל 500 ש', ויחלק את זה למשפחה ולחברים, ולכל העיר, וכך נגיע לשני מיליון יהודים, וביחד עם בני משפחותיהם, [מינימום כל משפחה יש 6 נפשות - כפול שני

מליון שווה שנים עשר מיליון יהודים -], וכך נגיע לכל עם ישראל לומדי זוהר הקדוש, עתה מובן איך בזיכוי הרבים לא יבואו לידי חיסרון כי מכפיל את זכויותינו למיליארדי שעות תורה עד אין קץ, וכמו שכתוב בזוהר הקדוש שהגאולה אחרונה תבוא רק בזכות ובכוח התורה הקדושה, וכתבו המקובלים שהעצה היחידה להינצל ממלחמת גוג ומגוג¹ היא, ללמוד תורת הסוד ולימוד הזוהר הקדוש בראשונה, ותיכף ומיד מגיע המשיח.

מורי ורבותי כולנו רוצים לקרב את הגאולה ברחמים ומתארגנים לקיים תקנת הרמח"ל לכנס את כל היהודים בתיבת נח של הרשב"י זי"ע. על כן מתארגן קו טלפון עולמי 0722-99-00-44 וכל אחד יקח על עצמו שעה או חצי שעה ביום להשתתף באלף סיומי זוהר הקדוש ביום אחד (לכל הפחות), שְׁיִתְחַבְּרוּ כל היהודים באהבה ואחדות למען שמו באהבה.

פרטים אפשר לקבל אצל חברי הוועד העולמי להצלת עם ישראל, שעל ידי הארגון הקדוש "מפעל הזוהר העולמי" יצ"ו

ב"ה שזכינו שהגאון הצדיק המקובל הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" ירושלים, והרב מזכה הרבים העולמי רבי פינחס ראובן שליט"א, הוציאו כעת סטים של זוהר הקדוש במהדורה מיוחדת עם תרגום ללשון הקודש, במחיר מסובסד, וכך כל אחד יכול תיכף להתחיל ללמוד ולהבין זוהר הקדוש, שעל זה אמר בעל הכסא מלך: אם יבין

[הו] ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש < בגימטריא (1679) כמנין > בסוכות תשבו שבעה ימים. [ו]וענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוכים ל"סכותה לראשי ביום נשק", [עיין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתיחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות התאחדות עם ישראל בלימוד הזוהר הקדוש, ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה צוותה עלינו בסוכות תשבו שבעת ימים, כך חייבים ללמוד את הזוהר הקדוש כל השבוע בלי הפסקו].

למוד הזוהר הקדוש צילא דמדימנותא פספּה: פתוב בתהלים (פרק ק"מ ח') "ה' אֲדֹ-נִי עֹשֵׂה יְשׁוּעֹתַי סִבְתָּהּ לְרֵאשֵׁי בָּיּוֹם נִשְׁק". ובירושלמי (יבמות דף עח) אָמְרוּ: דְּבַר אַחַר "בָּיּוֹם נִשְׁק" זֶה נִשְׁקוּ שֶׁל גּוֹג. וְכִתְבוּ הַמְּקַבְּלִים שֶׁל הַסֵּפֶה בְּבַחֲיַנְתָּ בִּינָה, הַנְּקָרָאת אִם הַחֹפֶפֶת עַל הַגְּנִיּוֹת בְּצֵלָא דְמִדְּמִנְנוּתָא, וּכְמוֹ כֵּן הַזוהר הקדוש שְׁלֵמוֹדוֹ בְּבַחֲיַנְתָּ בִּינָה, נְחָשֵׁב לְסִכְף וְצִילָא דְמִדְּמִנְנוּתָא, וּמְסַכְף וּמְגַן בָּיּוֹם נִשְׁק שְׁמִצִּיל מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמְגוֹג. (בדי ערבות).

מאמר אחד עולה לו ללימוד שנה תמימה, ובזה יזכה להיות מבני עליה, היושבים ראשונה במלכות.

(א) כְּשֶׁמְשִׁיחַ יָבֹוא, הַסְּפָרְדִים יִהְיוּ הָרֵאשׁוֹנִים לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ

ב"ה שענין לימוד הזוהר הקדוש נכנס חזק מאוד גם אצל האשכנזים, שפשוט לא ידעו ממושג כזה שכל יהודי צריך ללמוד זוהר הקדוש, וחשבו שזה ענין רק למקובלים ונסתרים, ועכשיו כמעט יום יום מטלפנים אלי יהודים מירושלים בני ברק, ובתוכם גם אברכים מופלגים, שאין להם בבית זוהר הקדוש, ורוצים לזכות להכניס הבושם הזה אל ביתם וללמוד ולסיים, ושוב ללמוד בזוהר הקדוש.

וכאן כדאי לספר מה ששמעתי ממחותני להבחל"ח כ"ק מרן האדמו"ר מקלויזנבורג זצללה"ה, [מייסד מפעל הש"ס, וש"ע], שאמר כמה פעמים שכשמשׁיח יבוא, הספרדים יהיו הראשונים לקבל פני משיח צדקנו, בגלל שיש להם אמונה פשוטה. ובאמת מפני מה זכו לאמונה פשוטה, וידוע שגדלה אמונתם ותמימותם ומקיימים כפשוטו את דברי הנביא חבקוק (פרק ב' כ') "וְהָיָה כִּי יִבְרָא ה' אֱלֹהֵינוּ כָּל הָאָרֶץ", ואין משיחים' כלל בבית הכנסת.

ומנין בא להם כל זה? ועוד למה כל גדולי הספרדים נקראו בשם חכם, ואילו במקומות אחרים נקראו רק בשם רבי?
כל זה בא מדבקותם בלימוד הזוהר הקדוש!!!

10 | ידוע דברי האר"י הקדוש, שאפילו לומר דברי מוסר לחבירו, לא יאמר בבית הכנסת, שמא מתוך כך יגרר לדבר דברי חולין.

וכבר אמר "השפת אמת" מפני מה זכו הספרדים ולא יכלו הגויים ליגע בהם בזמן המלחמה העולמית מפני ששומרים על קדושת בית הכנסת. וידוע שיש בית המדרש בבלגיה ששרד ולא נחרב מפני שלא שחו שם שיחת חולין והגם שהם שרפו 500 מאות בתי מדרשות, אבל בבית הכנסת הזה שלא דיברו לא יכלו לשלוט עליו.

וכתוב בספרים הקדושים שרק מי שלומד תורת הסוד נקרא בשם חכם, ובאמת כל גדולי הספרדים היו גדולים גם בתורת הסוד, ובזכות זה זכו להחדיר אמונה פשוטה יראת שמים ואהבת השם יתברך, גם להמון העם, שזה הכח של הזוהר הקדוש. וכולם דבקים בדרכי אבותיהם ולומדים שיעורים ביחיד וברבים זוהר הקדוש, וראינו לפשוטי העם שסיימו כמה פעמים את הזוהר הקדוש ולא הולכים לישון כל לילה לפני שלומדים זוהר הקדוש, וכל זה מכוח אמונתם התמימה והטהורה.

וכל הברכות¹ והישועות ניסים ונפלאות בזכות הלימוד הקדוש הזה, כי הרשב"י זי"ע כוחו רב ועצום עד כדי שאמרו עליו בזוהר הקדוש, אילו לא

10 | הדוחה חלק הנסתר של התורה, דוחה פלה, ונענש: כל התורה פלה, חלק הנגלה והנסתר, הכל אחדות אחד, והדוחה חלק הנסתר שאינו חפץ בה, דוחה פלה ונענש, כי הדוחה חלק מן האחדות כאלו דוחה פלו. ומכל שכן המלעיג על דברי חכמים העוסקים בחכמה זו להשפיע להשכינה, כמו שכתב בספר הקנה לו חכמו ישפילו זאת, כי הלומד כל התורה פלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'.

זה שכתוב הנעור בלילה, הינו שהוא נעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא לילה פדוע, ואינו חפץ באור התורה, כי אור גימטריה ר"ז, הינו ברזי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת השם שנקרא יום, הרי זה דומה כאלו דוחה את האחדות פלו ומתחייב בנפשו, מה שאין פן אם חפץ גם בחלק הנסתר שבתורה, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם בתורת השם חפצו, וכמו שפירש האלשיך, וכאלו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס חלק מן האחדות כאלו תופס פלו כו'. (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים. וכן כתוב בספרו כתנת פסים פרשת קדושים).

כתוב בתהילים (פרק ק"ז מ"ג) "מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה'" יש לרמוז מ"י בבחינת חמישים שערי בינה, כמבואר בתיקוני זוהר, שהעוסק בתורת מ"י - לימוד הזוהר בבחינת בינה - הוא הנקרא חכם, וישמר אל"ה ראשי תיבות: ל"ימוד א"מרות ה'זוהר, הוא יזכה לויבתוננו מלשון "יסובבנהו יבוננהו" כמו שביאר התרגום: "אלפינון פתגמי אורייתא נטרינון כבבת עינינון" שזכות לימוד התורה יזכו לחסדי ה' שחסדי ה' ישמרוהו כבבת העין ויזכה שיהא עליו תמיד עינא פקיחא ההוא עינא דלא נאים כנאמר "הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל" (כדאיאת באידרא רבא קכ"ט ע"ב). עינוי דרישא חוורא, משתנין מושאר עינין, לית פסותא על עינא. ולית גבינין על עינא. מאי טעמא. דכתיב הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל. ישראל דלעילא. (תהלים קכ"א) וכתיב אשר עיניך (ירמיה לב) וכתיב פקודות. ותאנא, כל מה דאתי ברחמי, לית פסותא על עינא, ולית גבינין על עינא. כל שפן רישא חוורא, דלא בעא מידי. (ס"א נטירו).

10 | כתוב בתורה (דברים כ"ח ב'): "ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך", האל"ה ראשי תיבות: א'נו ל'ומדי ה'זוהר הקדוש, ביאור: כאשר נידבק בתורה ונתקשר לנשמת הרשב"י זי"ע בלימוד הזוהר

ניתנה תורה בסיני אלא נתן לנו השם את רבי שמעון בר יוחאי דיינו, שממנו תתגלה ותאיר לעולם התורה. (זוהר פרשת פינחס דף רמ"א),

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות^ט, שכידוע שהזוהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

"בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאולת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: **בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמחים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.**

ובוודאי כשמשיח יבוא, אלו שלמדו זוהר הקדוש, הם יהיו הראשונים, לקבל פניו, ומשיח יאמר להם יישר כוחכם שזרזתם הגאולה, ובזכותכם העולם קיים, ובא על תיקונו השלם.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתיו".

הקדוש, ומשמים יכריזו עלינו שאנו לומדי הזוהר הקדוש, אז נזכה לכל הברכות הכתובות בתורה ולגאולה שלימה בב"א.

[ט] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניניו.

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען
השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך
כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

עֲזָרֵי מַעַם הַשֵּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

הַזֶּהר וְהַר סִינַי

חֻלְקִים נִבְחָרִים מִדָּרְשָׁה
שְׁלֹשֶׁת יָמֵי הַגְּבֻלָּה עָרַב שְׁבוּעוֹת תַּשׁ"ע

הַתְּעוֹרְרוֹת לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה
בְּלִמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וְחֻכְמַת הַקַּבְּלָה

מִבְּ"ק אֲדַמוּ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א
בְּבֵיהֶמ"ד עֲטָרַת יִשְׁעֵיהָ הַאֲלָמִין – בֵּית שְׁמֹשׁ

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תוֹבֵב"א
תְּשׁוּרֵי תַשׁע"א לַפ"ק

הטיבה ה' לטובים

הספר הזה נדפס

בנדבת הרה"ח מוהר"ר

חיים אברהם ישעיהו בן ביילא ושלמה

לרפואה שלימה במהרה

זכות הזנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו
הקדושה תעמוד לו למליץ יושר, שימלא ה' כל
משאלות לבו לטובה ולברכה, בבריות גופא, פרנסה
בשפע וברווח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים
טובים בבריאות השלימות, אכ"ר.

התנצלות המוציאים לאור

היות והשקענו עמל רב ודמים מרובים שיצא הספר לאור מבורר
ומנופה בלא שגיאות [לפי כוחותינו], ובכל זאת אמר נעים זמירות
ישראל שגיאות מי יבין, ואפשר שנשארו אי אלו טעויות הדפוס
וכדומה - לכן בקשתינו מכל לומד בספר באם ימצא טעות להודיעינו,
ותודה למפרע, כדי שנוכל לתקנו בהוצאה הבאה בעזרת ה'.

הבעלות וכל הזכויות אינן שמורות למחבר

כל אחד יכול לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, [וכל המעוניין יכול
לקבל הטקסט חנם], לאחסן במאגר מידע, לסדר או לקלוט בכל דרך
ובכל אמצעי אלקטרוני אופטי או מכני אחר - כל חלק שהוא מהחומר
בספר זה ובכל הספרים שהוצאנו לאור, הן ליחיד, הן לשימוש מסחרי
מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה מותר ומצוה בהחלט בלא
רשות מפורשת בכתב, ואם אחד מעוניין להדפיס נעזור לו בכל
כוחותינו להוציא לאור בפחות מדמי עלות הספר.

סֵפֶר

הַזוהַר וְהַר סִינִי

חֲלָקִים נִבְחָרִים מְדַרְשָׁה

שְׁלֹשֶׁת יָמֵי הַגְּבֻלָּה עָרַב שָׁבוּעוֹת תַּשׁ"ע

מִכּ"ק אֲדָמוֹ"ר מֵהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּבֵיהֶמ"ד עֶטְרַת יִשְׁעֵיהָ הָאֲלָמִין – בֵּית שְׁמוֹשׁ

הַתְּעוֹרְרוֹת לְקַבֵּלַת הַתּוֹרָה

בְּלִמּוֹד הַזוהַר הַקְּדוֹשׁ וְחֻכְמַת הַקַּבָּלָה

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים הַגְּאוּנִים, רֵאשֵׁי יִשְׁיבוֹת שְׁלִיט"א, וּמְזַכֵּי הַרְבִּים שְׁאֲרָגְנוּ
אֶת הַקְּבוּץ הַגָּדוֹל הַזֶּה, וּבְרִשׁוֹת כָּל הַקְּהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.

אֲנַחְנוּ מִיַּחְלִים וּמְצַפִּים שְׁמַקִּידוֹשׁ הַשֵּׁם הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא מִן הַקְּבוּץ הַזֶּה,
נִבְיָא בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם בְּמַהֲרָה אֶת הַקְּבוּץ גְּלִיּוֹת בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקִינוּ בִּב"א.

סְמִיכוֹת הַפְּרָשָׁה לְחַג הַשָּׁבוּעוֹת: פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר תְּמִיד תַּחּוּל לִפְנֵי חַג
הַשָּׁבוּעוֹת, וְכֵן מוּבָא בְּשׁו"ע (ס' תכ"ח, ס"ד): "וּלְעוֹלָם קוֹרֵין פְּרִשְׁת בַּמִּדְבָּר סִינִי
קוֹדֵם עֶצְרַת".

וּמִבְּאֵר הַמַּג"א אֶת הַטַּעַם לְכַךְ (שם סק"ד): "כִּי בַעֲצַרְתָּ ר"ה לְאֵילָנוֹת וְלִכְּנֵן קוֹזִימִים סְדֵרָה אַחַד אַחֲרֵי הַתּוֹכַחּוֹת, כְּדֵי שֶׁתִּכְלֶה הַשָּׁנָה וְקַלְלוֹתֶיהָ, וְתַחֲלֵל שָׁנָה וּבְרִכּוֹתֶיהָ, עַכ"ל.

הַהֲכָנָה לְקַבֵּל הַתּוֹרָה בְּעֶרְבֵי לְשָׁבוּעוֹת

הַשֵּׁפֶת אָמַת מִסְבִּיר כִּי דְרוּשָׁה הַכְּנָה לְקַבֵּל הַתּוֹרָה, הַכְּנָה זֹו הִיא טְהוֹרַת הַלֵּב, וְה' עוֹזֵר לָנוּ לְהַגִּיעַ לָכֵן. קַבֵּל הַתּוֹרָה מִתְרַחֶשֶׁת בְּכָל שָׁנָה מִחֲדָשׁ, לְכָל אָדָם.

אַחַד מִתְּכַנְּנוֹ שֶׁל חַג הַשָּׁבוּעוֹת הוּא מִתֵּן הַתּוֹרָה. כִּידוּעַ, בְּכַדֵי לְתַתּ מִתְנָה יֵשׁ צוֹרֵךְ בְּמִישָׁהוּ שֶׁיִּקְבַּל אוֹתָהּ,

"פְּנִימִים בְּפְנִימִים דְּבַר ה' עִמָּכֶם (דְּבָרִים ה', ד): 'כַּמִּים הַפְּנִימִים לְפְנִימִים כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם' - יֵשׁ לָךְ שֶׁהֵרַב רוּצָה לְלַמֵּד וְתִלְמִיד אֵינּוּ רוּצָה לְלַמּוֹד, (וְיֵשׁ לָךְ) תִּלְמִיד רוּצָה לְלַמּוֹד וְהֵרַב אֵינּוּ רוּצָה לְלַמֵּד. בְּרַם הָכָא (פְּאֹן) - הֵרַב רָצָה לְלַמֵּד, וְתִלְמִיד רוּצָה לְלַמּוֹד" (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי כֵא).

בּוֹאוּ וְנִרְאֶה מַה הִיָּה בְּקַבֵּל הַתּוֹרָה, וְאֵיךְ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין עַצְמוֹנוּ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה, וּבְמַה?

מִי שֶׁלֹּא רוּצָה לְלַמּוֹד זֹוהָר הַקְּדוּשָׁה, סִימָן שֶׁנִּשְׁמַתּוֹ לֹא עָמְדָה בְּהָרָסִינִי בְּקַבֵּל הַתּוֹרָה

הֵרַב הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹקִי הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיחָה (יְאוּדָה מֹשֶׁה יְשׁוּעָה פְּתִיחָה) זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה, אֲשֶׁר הִרְשִׁב"י זי"ע הַתְּגַלָּה [לְרַבִּי אַבְרָהָם עֲדָס זי"ע] וְזָרָז וּבִקֵּשׁ שֶׁיִּדְפִּיס אֶת סִפְרוֹ יֵין הַרְקַח שֶׁעַל הָאֲדָרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת.

מִבִּיא אֶת דְּבָרֵי הַרְשִׁב"י הַמֵּאִיר לְדַעַת מִי אֵלוֹ שֶׁנִּשְׁמַתּוֹ עָמְדָה עַל הָרָסִינִי בְּקַבֵּל הַתּוֹרָה

וּמִי אֱלוֹ שֶׁבָּרְחוּ וְלֹא רָצוּ לְשִׁמוּעַ דְּבָרֵי אֱלוֹקִים חַיִּים בְּקַבְּלַת
הַתּוֹרָה.

וּבַזְהָר בְּהַעֲלֹתְךָ (דף קנב.) קָרִי לְעוֹסְקִים בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת אֵינּוֹן דְּהוּוּ
קַיִימֵי בְּטוֹרָא דְּסִינֵי.

וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: חֲכִימִין עֲבָדֵי דְּמַלְכָּא עֲלָאָה, [הַחֲכָמִים שֶׁהֵם עֲבָדִים שֶׁל
מֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן], אֵינּוֹן דְּקַיִימוּ בְּטוֹרָא דְּסִינֵי, [אוֹתָם שֶׁעֲמְדוּ עַל הַר סִינַי], לֹא
מְסַתְּכְלֵי אֱלָא בְּנִשְׁמַתָּא, דְּאִיְהִי עֲקָרָא דְּכֻלָּא אוֹרִייתָא מִמֶּשׁ וְכוּ' [אֵינָם
מְסַתְּכָלִים אֱלָא בְּנִשְׁמַת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא עֲקָר כֹּל הַתּוֹרָה מִמֶּשׁ, כְּלוּמַר
שִׁיּוּדְעִים שֶׁבְּסִפּוּרִים וְגַם בְּגוֹפֵי הַתּוֹרָה יֵשׁ פְּנִימִיּוֹת, שֶׁהֵם רְזֵי הַתּוֹרָה
וְהַכּוֹנּוֹת שֶׁצָּרִיךְ לְכוּן בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה]. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. [וְנִכְתָּב בְּצַדוֹ,
אָמַר הַמַּעֲתִיק: מִשְׁמַע אוֹתָם שֶׁאֵינָם יוֹדְעִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה לֹא עֲמְדוּ עַל
הַר סִינַי]. וְלִזְמַנָּא דְּאַתִּי, זְמִינִין לְאַסְתְּכָלָא בְּנִשְׁמַתָּא דְּנִשְׁמַתָּא דְּאוֹרִייתָא.
[וְלַעֲתִיד לְבוֹא הֵם עֲתִידִים לְהַסְתַּכֵּל וּלְהַתְּבוּן בְּנִשְׁמָה שֶׁל הַנִּשְׁמָה שֶׁל
הַתּוֹרָה, כִּי אַחַר תְּחִילַת הַמַּתִּים עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדְרוֹשׁ תּוֹרָה
חֲדָשָׁה בְּסוּדוֹת נְעֻלְמִים, מֵה שְׂאֵי אֶפְשֵׁר בְּזִמְנָן הַזֶּה לִידַע מֵהוֹתָהּ].
(הַבְּאוּר מֵהַפְּרוּשׁ "מֵתוֹק מִדְּבִשׁ").

וּמִמְשִׁיךְ וְאוֹמֵר הִגָּה"צ הָרַב פְּתִיָּה זִי"ע: וְנִרְאָה לִי בְּבְאוּר כְּוִנְתּוֹ כִּי
בְּתַחֲלָה כְּשִׁיּוּצָאוּ יִשְׂרָאֵל לְקִרְאֵת הָאֱלֹקִים הָיוּ מְתִינְצָבִים בְּתַחֲתִית הָהָר וְאַחַר
כֵּךְ נֶאֱמַר: "וַיִּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעֲמְדוּ מֵרְחוֹק", כִּי הָיוּ יִרְאִים פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ
הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וַיָּמוּתוּ. וְהִיא מְקַצֵּת מֵהָעָם שֶׁהָיוּ שֹׂשִׁים וְשִׂמְחִים לְקִרְאֵת
הַשְּׂכִינָה וְלֹא רָצוּ לָזוּז מִמְּקוֹמָם הַרְאִשׁוֹן לְעַמֵּד מֵרְחוֹק אֶפְּלוּ אִם
יָמוּתוּ מִמֶּשׁ, וְעֲלִיהֶם הוּא מֵה שֶׁכְּתוּב בַּזְהָר הַנֶּזְכָּר "אֵינּוֹן דְּקַיִימוּ בְּטוֹרָא
דְּסִינֵי", כְּלוּמַר וְלֹא נָעוּ וְעֲמְדוּ מֵרְחוֹק אֱלָא עֲמְדוּ בְּטוֹרָא דְּסִינֵי
מִתַּחֲלָה וְעַד סוּף, וְלִכֵּן הֵם זוֹכִים לְחֻכְמַת הָאֱמֶת. וְאוֹתָן הַנִּשְׁמוֹת אֲשֶׁר
נָעוּ עִם הָעָם וְעֲמְדוּ מֵרְחוֹק, כֵּן הֵם עוֹשִׂים גַּם עִתָּה שְׂנָסִים וְעוֹמְדִים
מֵרְחוֹק לְחֻכְמַת הָאֱמֶת, מִיִּרְאָתָם פֶּן תֹּאכְלֶם הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת.

אִין מְקוֹם פְּנִימִי בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת בְּגֵן עֵדֶן כְּמוֹ הַמְּקוֹם הַגָּנוּז לְאֱלוֹ
שְׂוֹדְעִים אֶת הַסּוּד וְיֹדְעִים לְהִדְבֵּק בְּשֵׁם יְתָבְרָךְ... וְאֱלוֹ שְׂעִמְלִים
לְהַבִּין אֶת תּוֹרַת הַסּוּד... הֵם אֱלוֹ שְׁהִשָּׁם יְתָבְרָךְ מִשְׁתַּבַּח בָּהֶם
בְּכָל יוֹם, הֵם אֱלוֹ שְׂעוּלִים בֵּין הָעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוּשִׁים וְהֵם נִכְנָסִים
בְּכָל הַשְּׂעָרִים שֶׁל גֵּן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן וְאִין מִי שְׂיַמְחָה בְּיָדָם, כְּמָה
גְּדוֹל חֻלְקִיהֶם וְזִכּוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא

גַּם בְּזֵהָר חִי שָׂרָה (דף קל:): כְּגוֹנוֹנָא דָּא כַּד נִפְקִין נִשְׁמַתִּין מִגּוֹפָא מֵהָא
עֲלָמָא, בְּעָאן לְסַלְקָא, וְכִמָּה תִרְעִין חֲבִילִי טְהִירִין קִיִּימִי, (ו) אִי אִינוֹן
מִסְטְרִייהוּ כְּלֵהוּ אַחַדִּין בְּהוּ בְּאִינוֹן נִפְשָׁאן וּמְסָרִי לֹון בִּידָא דְדוּמָה לְאַעְלָא
לֹון בְּגִיחָנָם.

[בְּאוּר: כְּמוֹ כֵן כְּשִׂיּוּצָאוֹת הַנִּשְׁמוֹת מִהַגּוֹף מִהַעוֹלָם הַזֶּה כְּלוֹמֵר בְּשַׁעַת
הַפְּטִירָה, רוּצוֹת לַעֲלוֹת לַמְּקוֹם מְנוּחָתָן בְּגֵן עֵדֶן, וְכִמָּה שְׂעָרִים וְשׁוּמְרֵי הַפֶּתַח
וּמְחַנּוֹת מִזִּיקִים נִמְצָאִים, וְהֵם עוֹמְדִים כְּנֶגֶד הַנִּשְׁמָה וְאִינָם מְנִיחִים אוֹתָהּ
לַעֲלוֹת, אִם אוֹתָם הַנִּכְפָּשׁוֹת מִצְדָּם - כָּלָם אוֹחֲזִים בָּהֶם בְּאוֹתָן הַנִּכְפָּשׁוֹת,
וּמוֹסְרִים אוֹתָם בְּיַד דּוּמָה לְהַכְּנִיסָם לְגִיחָנָם].

וּלְבַתֵּר סְלָקוֹן וְאַחַדִּין בְּהוּ וְאִינוֹן נְטָלִי לְהוֹן וּמְכָרְזִי בְּהוּ אֲלִין אִינוֹן דְּעַבְרִי
עַל פְּקוּדֵי דְמֵאֲרִיהוֹן, וְכֵן שְׂטִיין בְּכָל עֲלָמָא. וּלְבַתֵּר מִהַדְרִי לְהוּ לְגִיחָנָם, וְכֵן
עַד תְּרִיסֵר יְרַחִי. לְבַתֵּר תְּרִיסֵר יְרַחִי מִשְׁתַּכְּכִי בְּהַהוּא אֶתֵר דְּאֶתְחַזִּי לֹון.

[בְּאוּר: וְאַחַר כֵּן עוֹלוֹת מִהַגִּיחָנָם וְשׁוֹב אוֹחֲזִים בָּהֶם, זֹאת אוֹמְרַת שְׂיִשׁ
רְשָׁעִים שְׂבִין עוֹנֵשׁ לְעֹנֵשׁ מַעֲלִים אוֹתָם מִהַגִּיחָנָם, וְהֵם נוֹטְלִים אוֹתָם,
וּמְכָרְזִים בָּהֶם: לְהוֹדִיעַם עַל אִיזוֹ עֲבָרָה רוּצִים לְהַעֲנִישׁ אוֹתָם עֲכָשׁוּ,
וּמְכָרְזִים עֲלֵיהֶם אֱלוֹ הֵם שְׂעַבְרוּ עַל מִצְוֹת רַבּוֹנָם. וְכֵן מִשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הָעוֹלָם
וּמְכָרְזִים עֲלֵיהֶם בְּכָל הָעוֹלָם כְּדִי לְבִישָׁם. וְאַחַר כֵּן מְחַזִּירִים אוֹתָם לְגִיחָנָם,
וְכֵן עוֹשִׂים עִמָּהֶם עַד שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשִׁים, זֹאת אוֹמְרַת שְׂמוּצִיאִים אוֹתָם
מִהַגִּיחָנָם וּמְכָרְזִים עֲלֵיהֶם וְאַחַר כֵּן שׁוֹב מְחַזִּירִים אוֹתָם לְגִיחָנָם וְכֵן חוּזֵר
חֲלִילָה. וְאַחַר שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשִׁים הֵם שׁוֹכְכִים וְנָחִים בְּאוֹתוֹ מְקוֹם הָרְאוּי
לָהֶם].

איננו נשמתין דזכו סלקי לעילא כמה דאתמר וזכאן בדוכתייהו.

[באור: אבל אותם הנשמות שזכו, עולות מיד למעלה, כמו שנתבאר, והם זוכות לנוח במנוחה נכונה במקומם הראוי להם בגן עדן].

תא חזי, זכאין אינון צדיקיא דאתגניזו להו כמה טבין להווא עלמא, ולית אתר פנימאה בכל אינון פאינון דידעי רזא דמאריהון וידעי לאתדבקה בהו בכל יומא, על אלין כתיב, (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך, יעשה למחכה לו.

[באור: בא ראה, כמה זכאים הצדיקים ואשרי חלקם שנגנזו להם כמה טובות לעולם הבא, ואין מקום פנימי יותר בכל אותם המקומות שבגן עדן כמו המקום הגנוז לאותם שיודעים את סוד רבונם ועל ידי זה יודעים לדבק בכל יום, בקדוש ברוך הוא וצריך שתהיה כל פוננתם ומעשיהם על דרך הסוד ואז הם זוכים להמשיך עליהם נשמה שמאצילות, ובכל יום ממשיכים בכוננתם הזכה אור הספירות לזה העולם על אלו כתוב (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו, פירוש הפסוק עין של שום נביא לא ראתה את השכר הגדול שיעשה השם יתברך למחכה לו].

מאי למחכה לו, כמה דאת אמר (איוב לב) חכה את איוב בדברים. ואלין אינון דדחקין למלה דחכמתא, ודייקין לה, ומחכאן לה למנדע ברירא דמלה, ואשתמודעא למאריהון, אלין אינון דמאריהון משתבח בהון בכל יומא, אלין אינון דעאלין בין עלאין קדישין, ואלין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן דימחי בידהון, זכאה חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

[באור: מה זה למחכה לו? כמו שנאמר (איוב לב) חכה את איוב בדברים. פירוש הפסוק: שאליהוא המתין מלהשיב את איוב במה ששמור בלבו עד שחקר ונתברר לו אמתות הדברים. [ובהגהות מהרצ"א: נראה לי שדורש מילת "למחכה" מלשון חיה הטועם את האכל, כך הם מדייקים לדעת ולהבין טעמי התורה שיהיו מתוקים לחיה]. ואלו הם הדוחקים ומייגעים עצמם להבין את דברי החכמה ומדייקים אותה בכל מלה ומחכים ומצפים לדעת את ברור הדבר, וזה הביאור "למחכה לו" וכוננתם להכיר על ידי זה את

בוֹרָאם. וְכֵן הֵם נוֹדְעִים לְרִבּוֹנָם, וְהֵם אֵלֹו שְׂרַבּוֹנָם מִשְׁתַּבַּח בָּהֶם בְּכָל יוֹם. אֵלֹו הֵם שְׁנַכְנְסִים בֵּין מְלֹאכִים עֲלִיוֹנִים קְדוֹשִׁים, וְאֵלֹו נַכְנְסִים בְּכָל הַשְּׁעָרִים שְׁלֹמְעֵלָה, וְאִין מִי שְׁיִמְחָה בְּגֵדָם, וְיַעֲכָבָם מְלֵהִיכָנֶס וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה. אֲשֶׁרִי חֲלַקְסָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שְׁיִוְדְעִים לְרַצוֹת אֶת בּוֹרָאם בְּתַפְלָתָם וְגַם יוֹדְעִים אֶת גּוֹדֵל הַפְּגָם שֶׁל הַחֲטָא וְנִשְׁמָרִים מִמֶּנּוּ, וְלִכֵּן נִשְׁאָרִים טְהוֹרִים, וְאֲשֶׁרִיהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא שְׁיִזְכּוּ לַשְּׂכָר הַגָּדוֹל הַמְּבֹטָח רַק לָהֶם כְּמוֹ שְׁנֹאמַר "עֵין לֹא רֵאתָה".

(הַעֲרַת הַמַּעֲרַכָּת: הַזוֹהַר הַזֶּה נִמְצָא בְּדִפּוּסִים יְשָׁנִים, וּבְהוֹצָאת מוֹתוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא בְּעִמּוּד נ"ד (חֲמִי שָׁרָה קל): וּבְזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הַיּוֹצֵא עַל יְדֵי הַיִּכְלָא דְרַשְׁבִּי (שַׁע"י יְשִׁיבַת נְהַר שְׁלוֹם י-ס), בְּסֵט הַקְּטָן שֶׁל 70 כְּרַפִּים נִמְצָא בְּחֶלֶק ט' עִמּוּד י"ג – י"ד).

מִי שְׁעוֹסֵק בְּחַכְמַת הָאֱמֶת נִקְרָא בֶּן לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתָם שְׁאִינָם עוֹסְקִים בְּרִזִּי תוֹרָה רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן נְדַחַת מַחוּץ לְהִיכָל וְלֹא עוֹלָה לְמַעְלָה אֶלָּא נִמְצָאת מִתַּחַת לְהִיכָל בְּבוֹשָׁה וְכֹאֲשֶׁר הַשְּׂרָפִים עוֹלִים הֵם בּוֹעֲטִים בָּהּ בְּכַנְפֵיהֶם וְשׁוֹרְפִים אוֹתָהּ... וְכָךְ נְדוֹנָת בְּכָל יוֹם וְכָל זֶה גַּם בְּשִׁישׁ לָהּ מַעֲשִׂים טוֹבִים.

גַּם מִי שְׁעוֹסֵק בְּחַכְמַת הָאֱמֶת הוּא נִקְרָא בֶּן לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּסוּף פְּרִשְׁת בְּהַר (דף קיא): בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא יַעוּזִין שָׁם. וְכֵן בְּעִנְיָן הַעֲנִשׁ הַמַּעֲתֵד לְאוֹתָם שְׁאִינָם עוֹסְקִים בְּרִזִּי תוֹרָה רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן אֲשֶׁר בְּזוֹהַר פְּקוּדֵי (דף רמז): וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: הַאי חִיּוֹתָא יוֹפִיא"ל שְׁמִיָּה, וְאִיהִי קַיִמָּא בְּכָל רִזִּי דְחַכְמָתָא (כִּי יוֹפִיא"ל בְּגִימְטְרִיָּה קַבְלָה) לְכָל אִינוּן מִפְתַּחְאן דְחַכְמָתָא קַיִמִין בִּיהּ וְכוּ'. הַאי חִיּוֹתָא קַדִּישָׁא קַיִמָּא כַּד נִשְׁמָתָא סְלִקָא וּמְטָאת לְגַבִּיָּה, כְּדִין שְׂאֵל לָהּ בְּרַזָּא דְחַכְמָתָא דְמֵאֲרִיָּה, וּכְפּוּם הַהִיא חַכְמָתָא דְרַדִּין אַבְתְּרָה וְאֲדַבֵּק בָּהּ הַכִּי יַהֲבִי לִיהּ אֲגְרִיָּה. וְאִי יָכִיל לְאֲדַבֵּקָא וְלֹא אֲדַבֵּק, דְחִי לִיהּ לְבַר, וְלֹא עֵיילָהּ, וְקַיִמָּא תַּחֲתוֹת הַהוּא הַיִּכְלָא בְּכַסִּיפּוּ, וְכַד נְטְלִי גְדַפִּיָּהוּ, אֵלִין שְׂרָפִים דְתַחֲתוֹתָה דְהַאי חִיּוֹתָא, כְּדִין כְּלָהּוּ בְּטָשִׁי בְּגַדְפִּיָּהוּ, וְאוֹקְדוֹן לָהּ וְאוֹתוֹקְדַת וְלֹא אֲתוֹקְדַת, וְקַיִמָּא וְלֹא קַיִמָּא, וְהַכִּי אֲתוֹדְנַת בְּכָל יוֹמָא, נְהִירַת

וְלֹא נִהְיֶתָה. וְאִם עַל גַּב דְּעוֹבְדֵינָא טְבִין אֵית לָהּ, בְּגִין דְּלִית אַגְרָא בְּהֵוֹא
עֲלֵמָא, כְּאִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּחֻכְמָתָא, לְאַסְתַּכְּלָא בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיהוֹן וְכוּ',
יְעוּיִן שָׁם.

**וְלֹא דִי בְּעַנְשׂ זֶה אֵלָא צְרִיךְ לְחֹזֵר וּלְבוֹא בְּגִלְגּוּל כַּמָּה פְּעָמִים
וּלְסַבַּל צַעַר עוֹלָם הַזֶּה וְצַעַר הַמֵּיתָה רַחֲמֵנָא לִיצְלָן, וְיֵשׁ סַפְק בְּזֵה
אוּלַי יִזְכֶּה בְּנִשְׁמָתוֹ גּוֹף הַשְּׁנַי שָׁבוּ יָקִים זֹאת הַמִּצְוָה**

וְלֹא דִי בְּעַנְשׂ זֶה אֵלָא צְרִיךְ לְחֹזֵר וּלְבוֹא בְּגִלְגּוּל כַּמָּה פְּעָמִים
וּלְסַבַּל צַעַר עוֹלָם הַזֶּה וְצַעַר הַמֵּיתָה רַחֲמֵנָא לִיצְלָן, וְיֵשׁ סַפְק בְּזֵה אוּלַי
יִזְכֶּה בְּנִשְׁמָתוֹ גּוֹף הַשְּׁנַי שָׁבוּ יָקִים זֹאת הַמִּצְוָה כִּי אֵין מִסְפִּיק לוֹ לְבוֹא
בְּסוּד הָעֵבוֹר, כְּמִבְאָר בְּתַחֲלַת שַׁעַר הַמִּצְוֹת וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: לְעוֹלָם בְּעִנְיָן עֶסֶק
הַתּוֹרָה שֶׁהִיא אֶחָד מִרַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה אִם לֹא הַשְּׁלִים אוֹתָהּ שֶׁהוּא עִנְיָן
עֶסֶקוֹ בְּפִרְד"ס הַתּוֹרָה שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְּבוּת פֶּשֶׁט רְמוֹז דָּרָשׁ סוּד בְּכָל אַחַת
מֵהֶם כְּפִי אֲשֶׁר יוּכַל לְהַשְׁיֵג עַד מְקוֹם שִׁידוֹ מִגַּעַת לְטָרַח, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ רַב
שֶׁיִּלְמְדֵהוּ, וְאִם לֹא עֲשֵׂה כֵן הִרִי חֶסֶר מִצְוָה אֶחָד שֶׁל תִּלְמוּד תּוֹרָה שֶׁהִיא
גְּדוּלָה וְשִׁקּוּלָה כְּכֹל הַמִּצְוֹת וְצְרִיךְ שֶׁיִּתְגַּלְגַּל עַד שֶׁיִּטְרַח בְּד' בְּחִינּוֹת
שֶׁל הַפִּרְד"ס הַנִּזְכָּר. עַד כֵּן לְשׁוֹנוֹ.

וְיָמָּה מְאֹד נִמְלָצוּ בְּזֵה דְּבַרֵי הַנְּבִיא יִרְמִיָּה (סִימָן כ"ב) בְּאִמְרוֹ אֵל תִּבְכּוּ
לְמַת וְכוּ' שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִם הַצִּבּוֹר הַמִּתְקַבְּצִים לְהַסְפִּיד עַל אֵיזָה צְדִיק הַנִּפְטָר
רַחֲמֵנָא לִיצְלָן עַל שֶׁנִּחְסַר צְדִיק אֶחָד מִהַדּוֹר שֶׁהִיָּה מִגֵּן בְּזָכוֹתוֹ עֲלֵיהֶם,
וְקֹאֵמוֹ לְהוֹ הַנְּבִיא אֵל תִּבְכּוּ וְכוּ' לְפִי שֶׁרַבִּם שֶׁל צְדִיקִים אֵינֶם זוֹכִים
לְעֶסֶק בְּכָל ד' חֻלְקֵי הַפִּרְד"ס וְאִם כֵּן מְכַרְחִים הֵם לְחֹזֵר וּלְבוֹא בְּגִלְגּוּל
כְּדִי לְהַשְׁלִים לְמוֹדֵם בְּד' חֻלְקִים כִּי אִפִּילוֹ הוּא עֶסֶק בְּג' חֻלְקֵי הַפִּרְד"ס
לֹא יֵצֵא יְדֵי חוֹבְתוֹ וְעֲלִיו נֹאֵמַר "הֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל אֵל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם
גָּבֵר" לְהַחֲזִירוֹ בְּגִלְגּוּל וְאִם כֵּן הוּיָא פְּסִידָא דְהִדְרָא. וְאִפְשָׁר שָׁבוּ בְּיוֹם
שֶׁנִּפְטָר הוּא חוֹזֵר וּמִתְגַּלְגַּל כְּנִזְכָּר בְּזֵה רִישׁ פְּרֻשַׁת אִמּוֹר יְעוּיִן שָׁם. וְאִם כֵּן
אֵין לָכֶם פְּסִידָא כָּל כָּף, אֲמַנֶּם בְּכוּ בְּכוּ לְהֵלֵךְ, לְאוֹתוֹ צְדִיק שֶׁכָּבַר עֶסֶק

בד' חלקי הפרדס, כי תבת להלך היא חסר ו' ואם תחשב תבת להלך ד' פעמים עם ד' הכוללים שהם כנגד ד' חלקי הפרדס הם בגימטריה פרד"ס. שזה הצדיק לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו כי על ארבעה לא אשיבנו. שזהו פסידא דלא הדרא באמת ונחסר לגמרי מן העולם הזה.

(מהקדמת ספר "בית לחם יהודה" להרב המקביל האלקי הגאון הצדיק יאודה משה ישועה פתניא זכר צדיק לברכה).

על מה הגלות מתארכת? ולמה רבנים חשובים כל מגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוויה גדולה והספד ארוך ומפורסם?

כתב בספר הברית שאלה גדולה מפני מה אריכות הגלות והרי יש כל כך הרבה לומדים ומתפללים והיאך לא הועילו ועונה על כך ומגלה שבאמת אלו אנשים לא אמון בם וכל כוונתם אינה לאוקמי שכניתא מעפרא אלא כל מגמתם רק לשם כבוד ושיקראו להם רבי ויהא להם מקום מכבד ולהשתבח בין הבריות, ועוד מגמתם ומחשבתם על אחריתם שיהא להם לוויה גדולה והספד ארוך ומפורסם ורק זהו ענינם כל היום ואין איש שם על לב למען השכינה הקדושה ולעשות נחת רוח ליוצרו עד כאן תוכן דבריו הקדושים. (ועתה אין הספר תחת דינו).

מי שלא לומד זוהר הוא איש העולם הזה וחוזר בגלגול

עתה מובן מפני מה חושבים על ההספד ולוויה להשתבח פה בעולם הזה, כי הם חוזרים בגלגול שוב והם אנשי העולם הזה לכן העולם הזה מעניינם ורק הצדיקים האמתיים האוחזים בעץ החיים ובתורת הרשב"י זי"ע, עניינם רק לעשות רצון קונם והם אנשי עולם הבא באמת, ולא אכפת להם מה יאמרו הבריות, כמו אברהם אבינו ע"ה שעליו נאמר "אחד היה אברהם", וכל עניינם להרבות כבוד שמים באמת.

מִי שֶׁלֹּא לָמַד סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא

הַמִּקְבֵּל הָאֱלֹקִי הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּינוּ יַעֲקֹב אַבְרָחָמִי זְצוּקֵלָה"ה
 (בְּסִפְרוֹ גִנְזֵי הַמֶּלֶךְ דָּף קפ"ה) **אוֹמֵר בְּשֵׁם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּזֵהָר הַקְּדוֹשׁ:** אוֹ
 יֹאמֵר "כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת" וְגו' אֶפְשֶׁר דָּבָא לְרַמֵּז עַל לַמּוּד הַקְּבֵלָה שֶׁהוּא עֵקֶר
 בִּיאַת הָאָדָם לְעוֹלָם. כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְשֵׁב"י עָלָיו הַשְּׁלוֹם כִּמְהָ פְעָמִים בְּזֵהָר
 הַקְּדוֹשׁ, **דְּמִי שֶׁלֹּא לָמַד תּוֹרַת אֱמֶת שֶׁהֵם סוּדוֹת הַתּוֹרָה טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא**
נִבְרָא דְבִלְאֵ זֶה אֵין אָדָם יוֹדֵעַ אֱלֹהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִרְאֶתוֹ וְאֶהְבֵּתוֹ,
וְעַבְדָּתוֹ. וְכִמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְשִׁלְמָה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם,
 "דַּע אֶת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדֵהוּ".

בָּא מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְצִוּוֹת לְיִשְׂרָאֵל וּלְהַזְהִיר לַהֲדוֹרוֹת
הַבָּאִים, שֶׁלֹּא יִמְנְעוּ מִלְדַּעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל דוֹר וְדוֹר עַד סוֹף
הַדּוֹרוֹת.

וְהִנֵּה יֵצֵר הָרַע דַּעַתוֹ תַּמִּיד לְהַדִּיחַ בְּנֵי אָדָם מִדֶּרֶךְ טוֹב לְדֶרֶךְ רַע. וּבִפְרָט
 הַרוֹצֵה לְהַתְעַסֵּק בַּחֲכָמַת הַקְּבֵלָה עוֹשֶׂה לוֹ מְכַשׁוּלוֹת וּדְבָרִים הַמְעַכְּבִים אוֹתוֹ
 וּמְרַשְׁלִים אוֹתוֹ. וְהוּא דָּבָא לוֹ בְּדֶרֶךְ חֲסִידוֹת בְּאָמַר לוֹ אֵין הַגּוֹפּוֹת שֶׁל זֶה
 הַזְּמַן רְאוּיִים לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה מִשּׁוּם דְּלִיכָא נְבִיאִים וְלִיכָא רוּחַ הַקְּדוֹשׁ.
 דְּבִשְׁלֵמָא דוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁהִיָּה דוֹר דַּעָה הֵינּוּ רְאוּיִים
 לְסוּדוֹת הַתּוֹרָה מִשּׁוּם דְּזָכוּ עַד שֶׁעָלָה מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְשָׁמַיִם וְלָמַד
 מִפִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֶּה אֵל פֶּה וְאָמַר לְיִשְׂרָאֵל פֶּה אֵל פֶּה. וְעוֹד, שֶׁהֵינּוּ
 קְדוֹשִׁים אוֹתוֹ הַדּוֹר מִצַּד עֲצָמָם, עַד שֶׁמִּכַּח קְדָשְׁתָּם נִגְלָה עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בַּיּוֹם, וְאָמְרוּ כָּלֶם "זֶה אֵלֵינוּ וְאֵנְהוּ" וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם
 לְבִרְכָה: רְאֵתָה שֶׁפָּחָה עַל הַיָּם מַה שֶׁלֹּא רָאָה יַחְזָקָאֵל וּבְדוֹר הַזֶּה אֵין שׁוּם
 דְּבַר מִזֶּה. לְזֶה בָּא מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לְצִוּוֹת לְיִשְׂרָאֵל וּלְהַזְהִיר
 לַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, שֶׁלֹּא יִמְנְעוּ מִלְדַּעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל דוֹר וְדוֹר עַד
 סוֹף הַדּוֹרוֹת.

שִׁיכָא בְּכָל יוֹם וַיּוֹם – מִצְוָה עִם הַפּוֹלֵל גִּימְטְרִיָּה “הַקְּבֵלָה”

זֶה שְׁאָמַר הַכָּתוּב: “כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת” הִיא לַמּוֹד הַקְּבֵלָה. “מִצְוָה” עִם הַפּוֹלֵל גִּימְטְרִיָּה “הַקְּבֵלָה” וְעָלֶיהָ בָּא לְהַזְהִיר מִשֶּׁה רַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם שֶׁלֹּא תִשְׁכַּח מֵהֶם לְעוֹלָם, וְלִזֶּה אָמַר “אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם” דְּהֵינּוּ שִׁיכָא בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְלִפְיֶכָּךְ צָרִיךְ אֶתְּךָ לְהִתְחַזֵּק וְלְהִתְאַמֵּץ בִּידְעִתָּהּ.

אַל תִּשְׁמְעוּ לְדַבְרֵי יֵצֵר הָרַע

אַל תִּשְׁמְעוּ לְדַבְרֵי יֵצֵר הָרַע כִּי הֵנָּה יֵצֵר הָרַע מְדִיחֵךְ שֶׁלֹּא לְלַמְדָּה מִשְׁנֵי טְעָנוֹת: אַחַת, אֹמֵר לָךְ זֶה מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה, צָרִיךְ נִבְיָא שֶׁשְּׁמַע מִפִּי הַשֵּׁם שִׁיּוּדִיעַ לָנוּ הַדָּבָר עַל אֲמַתְתּוֹ. וְעַכְשָׁיו בְּזַמְנֵנוּ אֵין נִבְיָא וְלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. זֹאת וְעוֹד, הַלּוֹמֵד קְבֵלָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת גּוֹף קְדוֹשׁ וְטָהוֹר וְנָקִי מִכָּל דְּבַר רַע, כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּצְאוּ מִמִּצְרַיִם שְׁמֵרֵב קְדָשְׁתָּם שֶׁהֵיוּ קְדוֹשִׁים וְטָהוֹרִים, כִּיִּן שֶׁעָבְרוּ בֵּינָם נִגְלָה עֲלֵיהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעוֹד, מְרַב קְדָשְׁתָּם רָאוּ אוֹתוֹ פְּנִים בְּפְנִים בְּמַעֲמַד הַר סִינַי. לְאֵלֶּה בְּאֵמַת שִׁיךְ לַמּוֹד הַקְּבֵלָה. אֲבָל גּוֹפּוֹת הַזְּמַן הַזֶּה, שֶׁגְּבֵרָה סִטְרָא אַחְרָא, הֵם סְרוּחִים וּמְטַנְפִים וְעַל מִי תַחּוּל הַקְּבֵלָה.

לְהַזְהִיר לְיִשְׂרָאֵל – לֹא נִפְלְאָת הִיא מִמֶּךָ

לְפִיכָּךְ בָּא מִשֶּׁה רַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם לְהַזְהִיר לְיִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם אַל תִּשְׁמְעוּ לְדַבְרֵי יֵצֵר הָרַע כִּי מֵה שְׁאֹמֵר לָכֶם בְּזַמְנֵן הַזֶּה אֵין נִבְיָא וְלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. דְּבָרֵינוּ מֵהֶבֶל יִמְעֻטוּ. כִּי גַם בְּזַמְנֵן הַזֶּה הַכֹּל עָרוּךְ וּמוֹכָן כְּשֶׁלְּחֹן הָעָרוּךְ לְפָנֵי הָאָדָם. דְּכָל דְּבָרֵי קְבֵלָה נִכְתְּבוּ וְנִחַתְמוּ בְּסִפְרִים. וְכַנְגַּד זֶה אָמַר “לֹא נִפְלְאָת הִיא מִמֶּךָ”.

הִבָּא לְטָהָר מְסִיעֵינָן אוֹתוֹ

וְכַנְגַּד הַטְּעָנָה הַשְּׁנִיָּת, שֶׁטּוֹעֵן הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁצָּרִיךְ לְהִיּוֹת גּוֹף טָהוֹר וְקְדוֹשׁ. גַּם זֶה אֵינָה טְעָנָה כִּי גַם בְּזַמְנֵן הַזֶּה הָרוּצָה לְהִתְקַדֵּשׁ וְלְהִטָּהַר יְכוּל לְהִיּוֹת

קדוש וטהור כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הבא לטהר מסייעין אותו, ועל זה אמר "ולא רחוקה היא" דהינו, הקדשה והטהרה אינה רחוקה ממך, ואזיל ומפרש כל הפסוקים שאחר זה וזה שאמר "לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמים" דהינו: לא תאמר כי מעשה מרכבה תלוי בשמים וצריכים אנו נביא כמשה רבינו עליו השלום שיעלה לנו לשמים, ויורד לנו מעשה מרכבה, ויודיעו לנו על אמתתו. לזה אמר, אל תחשב כן, כי לא נשארה בשמים, וגם "לא מעבר לים היא" כנגד הטענה השנית שטוען היצר שדברי קבלה צריכים גוף קדוש וטהור כמו ישראל שעברו את הים והיו כלם גוף קדוש וטהור ונקי, גם זו אינה טענה, אין זה תלוי בגוף הטהורים שיעברו הים.

דהכל תלוי בה דכשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה

גם עכשו הכל תלוי בידי אדם שיוכל להתקדש ולהטהר עד שיהיה ראוי לקבל מעשה מרכבה וזהו שמסים "כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו" דהכל תלוי בה דכשתתקדש בלבבך ובפיך יכול אתה לעשות הכל ולידע דברי קבלה.

עד כאן לשון קדשו הטהור.

הלומד זוהר הקדוש בדרבקות גם שאינו מבין מה שמוציא מפיו, ילמדו ויעשה לחכם גדול בתורה

הלומד הזהר, אפלו אינו יודע ואינו מבין מה שמוציא מפיו, הקדוש ברוך הוא מתקן דבריו. וכך אמרו קמאי וסמכוהו אקרא ודגלו עלי אהבה, אל תקרי ודגלו אלא ודלוגו. ועין בהרב חיד"א בקונטרס טוב עין בשם ה"א ז"א וכו' זכרנו לברכה, ומעשה נורא כזה בצפת תבנה ותכונן, שהיו נוהגים שילכו למערת רבי שמעון בן יוחאי בכל ליל ל"ג לעומר כמה חכמים ויחידים, ולומדים שם כל ספר הזהר ומחלקים אותו לכל

אֶחָד מֵהַקּוֹרְאִים חִלַּק אֶחָד. וַיְהִי הַיּוֹם שֶׁהָיָה עִמָּהֶם אִישׁ אֶחָד מֵיַחַד וַיִּדְוַע בַּפְּנִיָּהֶם, וַנִּתְּנוּ לוֹ חִלַּק אֶחָד מֵהַזֵּהָר עִם הַקּוֹרְאִים לַקְרוֹת עִמָּהֶם, וְהוּא יוֹדֵעַ בְּעַצְמוֹ שְׂאִינוּ יוֹדְעֵי לַקְרוֹת וְהוּא כְּבִהְמָה בְּצוּרַת אָדָם. מָה עָשָׂה אוֹתוֹ הָאִישׁ? קִדְּם שִׁיגִיעַ הָעֵת שֶׁל הַלְמוּד יֵצֵא לַחוּץ מֵהַמַּעֲרָה וַיִּלַּךְ הַלֵּךְ וּבָכָה הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁכִּמְעַט נִסְרוּ רִיסֵי עֵינָיו מֵהַבְּכִיָּה וַנִּפְלָה עָלָיו תַּרְדֵּמָה וַיִּשָּׁן בְּמִקוּמוֹ, וְאָז בָּא אֵלָיו רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ אָמֵן, בְּחִלּוּם, וְאָמַר לוֹ: אַל תִּירָא וְאַל תַּחַת, עֵתָה מָה לָךְ נִרְדָּם, קוּם קְרֵא אֶל אֱלֻקֶיךָ הַחֲלֻק שְׁעָלָה בְּגוֹרְלָךְ. הִשְׁבִּיבוּ הָאִישׁ: הֲרִי אֲנִי כְּבִהְמָה וְאֵינִי יוֹדֵעַ כָּלֵל לַקְרוֹת. אָמַר לוֹ רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי: קוּם קְרֵא וְאֲנִי אֲסִיְעָךָ וְתִמְצָא עֲצָמְךָ יוֹדֵעַ לַקְרוֹת כְּגֹדוּלֵי הַחֲכָמִים. וְכֵן הָיָה, וְהַקִּיץ מִשְׁנַתּוֹ וּמִצָּא עֲצָמוֹ יוֹדֵעַ בְּטוֹב, וְתִמְהוּ עָלָיו כָּל הַרְוָאִים אוֹתוֹ שֶׁמִּצָּאוּ בוֹ דְבָרִים נוֹרְאִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ בוֹ מִקִּדְּם. עַד כָּאן הַמַּעֲשֶׂה.

וּבַזֶּה פָּרוּשׁ אֲדוּנֵי אָבִי זְכוּרוֹנוֹ לַחַיֵּי הָעוֹלָם הֵבֵא מִשׁוּם הַרְשָׁ"ז זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה, שֶׁזָּהוּ מָה שֶׁאָמַר הַכְּתוּב תּוֹרַת הַנְּוִיָּה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ, דִּידְוַע דְּלִמּוּד הַסּוּד נִקְרָא תּוֹרַת הַשֵּׁם, וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה עַל פְּסוּק בְּתוֹרַת הַנְּוִיָּה חִפְצוֹ זֶה הַסּוּד וּבְתוֹרַתוֹ זֶה הַפֶּשֶׁט וְזֶהוּ שֶׁאָמַר תּוֹרַת הַנְּוִיָּה שֶׁהוּא תְּמִימָה כְּלוּמַר שֶׁצְרִיךְ לִלְמַד אוֹתָהּ בְּשִׁלְמוֹת וְזֶה שְׂאִינוּ יוֹדְעֵי לִלְמַד רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי מִלְּמַדוֹ וּמְשִׁיב נֶפֶשׁוֹ וְזֶהוּ שֶׁאָמַר מְשִׁיבַת נוֹטְרִיקוֹן מִלְּמַדוֹ תִּירָה שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְאָמַר נֶפֶשׁ שֶׁכִּמְעַט יֵצֵא נֶפֶשׁוֹ וְחִזְרָה לוֹ.

וּלְפִי הַכִּי יִתְפָּרֵשׁ לְרַמְזוֹ לוֹ דָּאָף עַל גַּב שְׂאָדָם הוּא כְּבִהְמָה וְאֵינוּ יוֹדְעֵי לַקְרוֹת עִם כָּל זֶה מִשְׂמִיָּא יִכְפְּלוּ לוֹ שְׂכָרוֹ וְאִפְשָׁר שִׁיקְרָה לוֹ כְּאִשְׁרֵי קְרָה לְאִישׁ הַזֶּה אִם יִכְשְׁרוּ מַעֲשָׂיו וְתִהְיֶה כְּפִנְתּוֹ לְטוֹבָה וַיֵּשׁ רַמְזוֹ בְּפִסּוּק 'אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ הַנְּוִיָּה' דְּתַבּוּת 'תוֹשִׁיעַ הַנְּוִיָּה' עִם הַתַּבּוּת וּב' כּוֹלְלִים שֶׁל ב' תַּבּוּת יַעֲלוּ כְּמִסְפָּר תַּבּוּת 'זֵהָר תְּקוּנִים' בְּדִקְדוּק צַח. (הַקְּדָמַת הַמוֹצֵיא לְאוֹר זֵהָר דְּפִיט

עֲבָשׂוּ מוֹבֵן לְמָה הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים לֹא נִכְנְסוּ לְבֵית שְׂאִין זֹהָר
הַקְדוֹשׁ, וְכָל מִי שֶׁלֹּא לֹזְמֵד זֹהָר הַקְדוֹשׁ לֹא הִגִּיעַ לְמִדְרַגַּת אָדָם,
וְחַי רַק בְּזָכוֹת אֵלּוּ שְׁלוֹמֵדִים זֹהָר, וְעָלְיוּ נֹאמֵר 'אָדָם וּבְהֵמָה
תוֹשִׁיעַ הוֹי"ה'

וּבְזֶה פְרוּשׁ גַּם כֵּן אֲדוֹנֵי אָבִי זְכָרוֹנוֹ לַחַי הָעוֹלָם הֵבֵא שְׁזָהוּ הַרְמָז שְׁרָמְזוּ
לְאִישׁ אֶחָד שֶׁהָרָאוּ לוֹ בַּחֲלוּם תַּבַּת בְּהֵמָה וְלֹא יָדַע פְּרוּשׁוֹ וּפְרָשׁוֹ לוֹ כִּי יַעַן
שְׂמֹכֵר סִפֵּר הַזֶּהָר שֶׁהָיָה לוֹ בְּבֵיתוֹ לָכֵן הָרָאוּ לוֹ תַּבַּת בְּהֵמָה דְרָאשֵׁי
תַּבּוֹת ב'עֶרְתִּי ה'קֹדֶשׁ מ'ן ה'בֵּית רַחֲמָנָא לִיְצָלָן.

'אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ הוֹי"ה' בְּגִימַטְרִיא 'רְבִי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי'

**'אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ הוֹי"ה' (תַּהֲלִים לו ז), גִּימַטְרִיא בְּדִיוֹק מְסִפֵּר 'רְבִי
שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי'.**

(סִפֵּר מִגְדִּיל שְׁוֹעוֹת מִלְפָּנֵי אוֹת נ"ה, בְּשֵׁם הָרַב הַקְדוֹשׁ מִבֶּאֱרַיִב).

עַל פִּי הַיְסוּד הַזֶּה נִכְיָן אֶת עֲצָמֵנוּ וְנִתְפַּלֵּל לְקַב"ה שְׁיַעֲזָר לָנוּ גַם הַשָּׁנָה
לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה תּוֹרַת הַסוּד מִחֻדָּשׁ מִתּוֹךְ טְהַרַת הַלֵּב, מִתּוֹךְ
אַחֲדוּת, מִתּוֹךְ הַכְּנָעָה וְהַתְּבַטְלוּת פְּלִפְיוֹ - וְהַלְוֹאֵי וְנִהְיָה רְאוּיִים לְקַבֵּל
בְּקֶרֶב פְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בִּב"א.

לֹזְמֵדֵי הַזֹּהָר הַקְדוֹשׁ יִהְיוּ הָרָאשׁוֹנִים לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ

וְאֵלּוּ שְׁלֵמְדוֹ זֹהָר הַקְדוֹשׁ, הֵם יִהְיוּ הָרָאשׁוֹנִים לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ
וְכַשְׁיָבוֹא יֹאמֵר לָהֶם יִישַׁר כַּחֲכָם שְׁזַרְזַתֶּם הַגְּאֻלָּה, וּבְזָכוּתְכֶם הָעוֹלָם קָיָם,
וּבֹא עַל תְּקוּנוֹ הַשָּׁלָם.

הַלְוֹאֵי שְׁנֹזְפָה לְהִיּוֹת מִן הַזּוֹכִים הַמְּאֻשְׁרִים, שֶׁהַמְּשִׁיחַ בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֲצָמוֹ
יַעֲיֵד עֲלֵינוּ - "בְּזָכוּתְךָ הִגַּעַתִּי". עַל כֵּן, יִהְיוּ יְקָרִים, תִּנְנוּ לְמוֹד לְשֵׁם שְׁמַיִם,
הַקְרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה, לְעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגָרֵם
לְפָדוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְלִמְדוֹ בְּכָל יוֹם זֹהָר הַקְדוֹשׁ וְכָךְ גַּלְךָ פְּלָנֵנוּ כְּאֶחָד יַחַד לְקַבֵּל

את אור פְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בַּב"א. וְכִלְנֹנוּ כְּאֶחָד נִזְכָּה שְׂיָקִים בְּנוֹ נְבוֹאת הַרְשֵׁב"י
 "זְכָאָה דְרָא דְהָאֵי אֲתַגְלִיא בֵּיהּ וּבְסָגוּלְתּוֹ "וּקְרֵאתֶם דְרֹר" וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ,
 בְּן דְּוֹד מְשִׁיחֵנוּ מֶלֶךְ בְּיָפְיוֹ יְבוֹא וַיְגַאֲלֵנוּ, בְּ"עֹז" וְהִדְרֵן אֱלֹקֵינוּ, וּבְשִׁכְרָה זֹאת אֶ-
 ל חַי חֲלָקֵנוּ, וְנַחֲהָ עָלֵינוּ רוּחַ ה' צוֹרְנוֹ מְגִנָּנוּ, יַגְלֵה כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ, וְאִז
 יִשְׂמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ, בִּישׁוּעַת מַלְכֵנוּ, אֲמֵן כֹּן יִהְיֶה רְצוֹן.

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

הַקְּדָמֹת פֶּתַח הַזֵּהָר

חֵלֶק א'

וּבוֹ נִקְבְּצוּ

1-34 עֲלוּנֵי "אֹרֶז הַזֵּהָר"

שֵׁינְאָו לְאֹרֶז עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"

מֵאֲלוֹל תִּשְׁ"ע עַד תִּשְׁרֵי תִשְׁע"א

וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעָם" מֵאֲלֵנָא דְּחַיִּי,
דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֵּהָר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי."

יֵצֵא לְאֹרֶז עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיה'ק בֵּית שְׁמֵשׁ תּוֹבֵב"א
תִּשְׁרֵי תִשְׁע"א לִפ"ק

ספר

האזהר

ההדוש

השולם

והמנוקד

ספר

האזהר

ההדוש

השולם

והמנוקד

בו יבואר גדל החיות
ללמוד וללמד הזוהר
הקדוש והתקונים
והכמות האמת שדובר
התנא האלקי רבי
שמעון בר יוחאי זיע"א

הרב המקדוש רבי חיים בן עטר, האור החיים, ז"ע,
היה פעם אחד כהילולא פה עיר"ק צפת ת"י,
וכשעלה למרון והגיע לתהנית ההר שעולים
לציון הרשב"י, ורד מהדמור והיה עולה על ידיו
ועל רגליו, וכל הדרך היה נעה כדמה וצועק,
היכן אני השפל וכנס, למקום אש שלהבת קב"ה,
וכל פמליא של מעלה הבא, וכל נשמות הצדיקים
שמה, וכנת הוילולא היה שמת שמחה גדולה,
(וכי שמואל העלוי אמר"ד צפת בסוף כבוד מלכים)
עיי"ש. (וכי שמואל העלוי אמר"ד צפת בסוף כבוד מלכים)
רבי פנחס מקארין זצ"ל נתן שבה והודאה להשם יתברך על
שלא ברא אותו בשנים שלא נתפשט הזוהר בעולם, כי הזוהר
האש מור דיעהאלטן ביום ירישקוויט "זוהר החזיק אותי
בהרות". (תכס הדיונים, י.ג. בן עטר).

סֵפֶר פַת הַזֶּהָר

הַקְדָּמָה

יְשִׁישׁוּ ה'טְהוּרִים וְיִגִּילוּ הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּהַגְלוֹת הָאוֹר הַנִּפְלֵא דְהָאֵי תַנָּא קְדִישָׁא הַמְרַעִישׁ עוֹלָמוֹת וּמְרַגֵּשׁ מַמְלָכוֹת וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִנִּיה זְחִילוֹ וְזִזְעוֹ וְכִמּוֹ שְׂפִיטַת הַצְּדִיק הַמְקוּבָּל רַבִּי שְׂמַעוֹן לְבִיא זְצוּקְלָלָה"ה "בַּר יוֹחָאֵי, נַעֲשֶׂה אָדָם נְאֻמַר בְּעִבְרֵי" הוּא הַתַּנָּא הָאֱלוּקֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי זִי"ע, וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא – מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה וְאֵלֵיהּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב הַבְּטִיחוּ וּפְסָקוּ: "בְּהָאֵי חַבְרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר... וּבִגִּין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעָם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקוֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וְיִתְקַיֵּם בְּהוֹן ה' בְּדָד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נִכְר (דְּבָרִים לֵב, יב) פִּירוּשׁ: וּמְפָנִי שְׂעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֶּהָר, עַל יְדוּ וּבּוּ יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמֵים, וְיִתְקַיֵּם בְּנוּ הַפְּסוּק שֶׁהֵשֵׁם יוֹצִיאֲנוּ מִן הַגְּלוּת בְּלִי קְטְרוּג. (רַעֲיָא מְהֵימְנָא פְּרַשְׁתָּ נְשָׂא דָף קכד: (הַפְּרוּשׁ מֵהַרְמ"ק), וְאִין מַה לְהוֹסִיף עַל דְּבָרֵי קְדִישֵׁי עַלְיוֹנִים.

וְכָל גְּדוּלֵי וְצְדִיקֵי הַדּוֹרוֹת מִיִּלְתָּם אֲמוּרָה דְּסֵפֶר הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ הוּא הַפּוֹתַח וְהוּא הַסּוֹגֵר, וְלִמּוּד הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ הוּא הַמְּבִיא אֶת הָאָדָם לְזָכוֹת

[א] בספר תורת שמחה (דף נ"ז): מקודם היה די בתורת הנגלה אבל עתה בעקבתא דמשיחא צריך להיות גם תורת הנסתר, כמו שאנו רואים נר דולק וקודם שנכבה היא מתחזקת ביותר ושלהבת עולה יותר. כמו כן מקודם לא היה יצר הרע מתגבר כל כך, והיה די תורת הנגלה לתבלין נגדו, אבל עתה קודם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר וצריכים להתחזק גם בנסתר.

לְהַאִיר נְשִׁמְתוֹ בְּאוֹר יְקָרוֹתָי, וּמִי הֶגְבֵּר יֹאמֶר זְכִיתִי נַפְשִׁי מִבְּלַעַדִי הַלִּימוֹד
הַטְּהוֹר הַזֶּה, וְקוֹל קְרִיאַת רַבֵּינוּ הַרְמָח"ל זי"ע מְהֻדָּד בְּנוּ – קוֹמּוּ וְחוּשׁוּ
לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל – דְּרַק בְּלִמּוֹד הַזֵּהר הַקְּדוֹשׁ בְּרַצִּיפוֹת יִמְנְעוּ צְרוֹת
וְאַסּוֹנוֹת רח"ל, וְיִתְרַבֶּה הַרְחָמִים וְהַשְּׁפַע וְנִגְאָל בְּמַהֲרָה. וְעוֹד גְּדוּלֵי וְקַדְיֵשִׁי

ובו הגר"א ז"ל באבן שלמה פ"ח (ס" כ"ד): מי שהיה יכול להשיג סודות התורה ולא השתדל להשיגן נידון בדינין קשין ר"ל.

בן איש חי בראש ספרו דעת ותבונה: ישמע השומע ויבין המשכיל את אשר חכמים הגידו ואשר הזהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל הקודש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה.

מתוך הסכמה לספר איפה שלימה: אשריהם המשתדלים בחכמת הקבלה, לא כאותם הטפשים הפוטרים את עצמם מלימוד הקבלה מפני שלא מלאו כרסם בש"ס ופוסקים, אשאלה להם, למה לא יזכרו טענתם זו בשעה שפונים לדבר דברים בטלים הגוררים אחריהם לישנא בישא ולשון הרע שמחוייב לפרוש מהם גם מי שמלא כרסו בש"ס ופוסקים, אין זה כי אם שמזניחים את החכמה עצמה, שעל זה אמר אחד מן הגדולים: מי שמבטל בגלוי את הנסתר, חזקה שמבטל בסתר את הנגלה. לכן, אחים יקרים, חזקו ואמצו, הדבקו בקשורא דמלכא עלאה, התאחדו לעילא ולתתא בלמוד הקבלה, ואף אם אינו מוצא מי שילמדנו, יקרא בעצמו אף על פי שהוא שוגג בה, כי מכל מלה ומלה נעשין אילנין רברבין וכו'.

ר' אברהם אזולאי: והנה בלי ידיעת חכמת הקבלה הוא כבהמה וכו', מאחר שעושה המצוות בלי טעם במצוות רק כמצוות אנשים מלומדה ודמיין לבהמות האוכלים חציר, שאין בו טעם אכילת אדם, ואפילו הוא בעל עסקים גדול במשא ומתן וכדומה וטרוד הרבה לא יפטר עצמו מעסק חכמה זאת וכו', ותשתדל לקמוץ זמן מהיום משאר דברים ולימודים למען ישאר לך זמן לעסוק בחכמה זו, כי הוא יסודי התורה ואי אתה פטור מפנימיות התורה, כי בלעדיה האדם שור אוכל עשב וכו'.

ג] בתקוני זהר – תקון ל': בההוא זמנא וכו', רוח הולך ולא ישוב לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא, ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדי לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלל בחכמה דקבלה. וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. תרגום: בעת ההיא וכו', רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזהו רוחו של משיח אוי להם לאלו שגורמים שיסתלק וילך לו מהעולם ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה הם העושים את התורה ליבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה. אוי להם שהם גורמים עניות וחרב וביזה והרג והשמדות בעולם.

בהסכמת הרב מנחם מענדל על איפה שלימה: ומה ישיבו בני נשא על המאמר המבהיל בתקוני זוהר תקון ל': "וי לון דגרמין דיזיל ליה רוחו של משיח מן העולם ולא ישוב לעולם שהם עושים את התורה יבשה ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה וכו'", כמה נפישא חיליה של המאמרים הללו שנוקבים ויורדים לפני לפני חדרו לבו של אדם המאמין האמיתי, תסמרנה שערותיו ובשרו נעשה חידודין, בהעלותו על ליבו כי עניות דישאל והגזרות והמלחמות המשסות וההריגות הוא בעצמו

קמאי מאדירים אשר בארץ המה שצווי וזרזו לתלמידיהם להפיץ בעם את הלימוד הקדוש הזה למען פדות השכינה הקדושה¹, לתומכה ולסעדה, וליחדא בקודשא בריך הוא, ובזה נזכה להגאל ובו תדבק ומנה לא תזוע, כי הוא חייך וארך ימך בזה ובבא.

על כן קמו אנשי חיל יראי אלקים אוהבי ה' שמחים ומאירים את העולם באור הנעלם אור שבעת הימים למען שמו יתברך ויתעלה באהבה, ובראשם מרן כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א אשר נלחם מלחמות ה' לקירוב הגאולה הוא הגבר הוקם על, ויסד את "מפעל הזהר העולמי", וכך במסירות נפש ממש מפיצים בעם את התרופה הנפלאה ושקוי הפלאים המיוחד הוא לימוד הזוהר הקדוש². וחלק מפעלות המפעל הזה הם העלונים

גורם לזה מפני שלא עוסק בחכמת הקבלה, ובפמליא של מעלה העני חיבו על דלותו ושפלותו, ההרוג על הריגתו, כל זה נקרא חטאים שבין אדם לחבירו, אשר גם יום הכיפורים אין מכפר עליהם, או לנו מיום הדין והתוכחה.

[ד] ספר הקנה הקדוש: "ושבתם וראיתם בין עובד אלקים לאשר לא עבדו", כי מי שעוסק רק בנגלה נקרא "לא עבדו" גם אינו נקרא תלמיד חכם רק בשם תלמיד, כי שם חכם אינו רק על חכמת הקבלה. (מאיפה שלימה).

[ה] הרב חיים ויטאל ז"ל בהקדמה לעץ-חיים:

"וכל הגבעות התקלקלו" – הם תלמידי החכם, הבחורים הנקראים גבעות אצל בחינת ההרים הנזכר. הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי כי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים, ההרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עוסקים בחכמת הקבלה, ואינם יודעים כי מיראתם ליכנס בהם נמנעים מלהתעסק בה, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו, ולבם שורש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפור בחכמת האמת ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושים בלבד, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא, כי תורת עולם הבא אינה כפשטה רק עד שם עוסקים ברזי תורה וסודותיה. וזה שלא טרח בה בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו וגו'".

[ו] כל ענין הגאולה תלויה בלימוד הזוהר: וזה לשון ספר הברית: אחרי שחפשת כל מיני סבות על מה נתאחרה הגאולה, ועם ישראל עדיין סבל צרות צרורות, קבע בהחלט שהוא בזה העון של בזיון תורת הקבלה כמפורש בזהר תקון ל'.

[ז] לשם שבו ואחלמה בהקדמתו כותב: ואמרו במסכת אצילות בתחילתו, אליהו בן יוסף פתח "כתיב סוד ה' ליראיו, שאפילו אדם מישראל למד משנה, גמרא, ואין בו יראה – לחנם צלל במים אדירים וכל מה שטרח לחנם טרח. וכל מי שהוא ירא שמים רודף אחר נסתרות שהוא עיקר החכמה

הַמְצוּיִינִים לְתַפְאָרָה, כִּן שֶׁכֵּל יְהוּדֵי יְבִיא אֶל בֵּיתוֹ אֶת הַבֶּשֶׂם הַזֶּה וְלֹא יִהְיֶה בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל בְּלִי סֵפֶר הַזֵּהָר הַקְדוּשׁ¹, וּגְדוּלִים וּקְטָנִים יִהְיוּ בוֹ וְתִרְבֶּה הַדְּעַת.

וּבְאֶמֶת שְׁעַד עֵתָה כִּבְרַח חֲלַקְנוּ כְּרַבַּע מְלִיּוֹן עוֹתְקִים מֵהַעֲלוֹנִים הַנִּפְלְאִים וְעוֹד, וְהַכֹּל בְּחִינָם, וְאִין הַקּוֹמֵץ מִשְׁבִּיעַ אֶת הָאָרֶץ [אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מִלְּבַד בְּנֵי הַגּוֹלָה], וְנִתְקַיֵּם בָּהֶם הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית כ"ט ב'), "כִּי מִן הַבָּאָר הַהִיא יִשְׁקוּ הַעֲדָרִים", וְעֵתָה כִּבְרַח אֲזָלוּ מִן הַשּׁוּק וְהַצִּמְאוֹן גּוֹבֵר, וְגַם שְׂרָצוֹנֵנוּ לֹא יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמְאָם" (תְּהִלִּים ק"ד י"א), אֲךָ כִּי־דוֹעַ דְּבָרֵי חַז"ל דָּאִין הַבּוֹר מִתְּמַלֵּא מַחְלִיתוֹ, וּמְמוֹנָא קָא גְרִים וְאִין אַרְי נוֹהֵם אֶלָּא מִתּוֹךְ קֶפֶה שֶׁל אוֹכֵל, לִכֵּן קִבְּצָנוּ כָּל הַעֲלוֹנִים לְסֵפֶר שְׁלֵם וְיִמְצָא לְכָל דּוֹרֵשׁ, וְיִהְיֶה רְצוֹן שְׂיִקְיָם בְּנוֹ הַפְּסוּק הַנִּצְמָר עַל הַתּוֹרָה "אֵילַת אֲהָבִים וְיַעֲלֵת חַן דְּדִיָּה יְרוּוֹךְ בְּכָל עֵת" (מִשְׁלֵי ב' י"ט).

וְתַחֲנַנְתָּנוּ לְפָנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה שְׁנִזְכָּה ל"מ'ה שְׁהֵיָה ה'וֹא - שְׁיִהְיֶה רֵאשִׁי תַבּוֹת מִשְׁ"ה, כִּי גּוֹאֵל רֵאשׁוֹן הוּא גּוֹאֵל אַחֲרוֹן², וְעַיִן אוֹר הַחַיִּים הַקְּדוּשׁ

ודעת וכו' "כבוד אלוקים הסתר דבר", אימתי אתה עושה לאלוקים כבוד? – בשעה שאתה עוסק בנסתרות וכו' עיין שם. ואני תמה מאד על איזה חכמי הדור שאין להם ידיעה כלל כי איך יכולים להתאפק מבלי לעסוק בחכמת האמת שהיא פנימיות התורה והיא מוזר בפניהם עד שאינם יודעים מה שהיא מאומה. וכל ההתנצלות והתירוצים הרי אינם מספיקים כלל כמ"ש (בעירובין ג"ה) "לא בשמים היא" שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה, ופשוט הוא שהכוונה היא על כל חלקי התורה, והחלק הנסתר עלתה על כולנה".

וחן צדיקים לא נכנסו לבית שאין שם זוהר עכשיו מובן למה הצדיקים האמתיים לא נכנסו לבית שאין זוהר הקדוש, וכל מי שלא לומד זוהר הקדוש לא הגיע למדרגת אדם, וחי רק בזכות אלו שלומדים זוהר, ועליו נאמר 'אדם ובהמה תושיע הו"ה'.

ובזה פרוש גם כן אדוני אבי זכרונו לחיי העולם הבא שזהו הרמו שרמוזו לאיש אחד שהראו לו בחלום תבת בהמה ולא ידע פרושו ופרשו לו כי יען שמכר ספר הזהר שהיה לו בביתו לכן הראו לו תבת בהמה וראשי תבות ב'ערתי הקדש מ'ן ה'בית הוא בהמ"ה רחמנא ליצלן.

[ט] הגר"א ז"ל (באבן שלמה פ"א ס"ג): הגאולה לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה תליא בלימוד הקבלה. ובהגר"א ז"ל משלוי (ה' – ח'): כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשוט אינו ברור בידו. ובמקום אחר: הנה היצר הרע עושה אתכם שישמן לב העם הזה ולא ילמוד קבלה.

פְּרֻשֶׁת תְּרוּמָה עֵינַן שָׁם וְתַמְצָא נַחַת. וְכַאֲשֶׁר עֲתָה בָּאוּ וְנִקְבְּצוּ כָּל הַעֲלוּנִים הַמֵּי־חֲדָיִם לְהִיּוֹת סֶפֶר וְהָיוּ לְאַחַד־יָדָיִם, כָּל אֶחָד יוֹכֵל לְהַנֹּת וּלְשָׂתוֹת מִצּוּף דָּבֵשׁ, וְנִמְלִיץ אֶת הַפְּסוּק "וַיֹּאכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶטֶה וּמִצּוּר דָּבֵשׁ אֲשֶׁבִיעֶךָ", (תהלים פ"א י"ז). סוֹפֵי תַבּוֹת הַפְּסוּק הֵם רוֹמְזִים אֶל רֵאשֵׁי תַבּוֹת ר' בִּי ש' מְעוֹן כָּל ה' תִּנְוָה ב' ו'. וְכֵן רֵאשֵׁי תַבּוֹת הַפְּסוּק הֵם אוֹתִיּוֹת **ב' ין אַח"ד שְׁכַל הַלּוּמַד זֶה־ר הַקְּדוֹשׁ נִקְרָא בֶן יַחִיד וּמֵיֶחֱד אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְרָה**, וְכִידוּעַ דְּבָרֵי הַזֶּהָר (וּנְקָרָא בְּמֵר דַּף קי"ב ע"א): שָׂרָק לּוּמְדֵי הַזֶּהָר הַקְּדוֹשׁ הֵם נִקְרָאִים "בָּנִים אֲתֵם לֵה'".

יון הַעוֹסֵק בַּחֲכָמַת הַקְּבֻלָּה נִקְרָא בֶן לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִשְׁמָתוֹ מֵעוֹלָם הֶאֱצִילוֹת – בַּלּוּמַד הַפְּשֻׁט נִקְרָא עֶבֶד.

יִשְׂרָאֵל אֶקְרוּן עֶבְדִּים, דְּכֹתִיב עֶבְדֵי הֵם, וְאֶקְרוּן בָּנִים, דְּכֹתִיב בָּנִים אֲתֵם לְהַשֵּׁם אֱלֹקֵיכֶם. בְּזִמְנָא דִּידְעָה לִּיהַ בַּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹרַח כָּלֵל, כְּדִין אֶקְרִי עֶבֶד דְּעֶבִיד פְּקוּדָא דְּמֵאֲרִיָּה, וְלִית לִיהַ רֶשׁוּ לְחַפְשָׁא בְּגִיזוּי וּבְרִזִין דְּבִיתֵיהַ.

בְּזִמְנָא דִּידְעָה לִּיהַ בַּר נֶשׁ בְּאַרְח פְּרֻט, כְּדִין אֶקְרִי בֶן רַחֲמֵיָא דִּילֵיהַ, כְּכֵן דְּחַפִּישׁ בְּגִיזוּי, בְּכָל רִזִין דְּבִיתֵיהַ וּכְכֵן הִזָּה שְׁמַחֲפֵשׁ בְּאוֹצְרוֹת כְּכָל סוּדוֹת בֵּיתוֹ, דְּרַךְ אֲמַתוֹ. וְאַף עַל גַּב דְּאֶקְרִי בֶן בְּרָא בּוֹכְרָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (שְׁמוֹת ד') בְּנֵי כְּבוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, לֹא יִפּוּק גְּרַמְיָה מִכָּלֵלָא דְּעֶבֶד, לְמַפְלַח לְאַבּוּי כְּכָל פּוֹלְחָנִין דְּאֵינוּן יִקְרָא דְּאַבּוּי. וְהִכִּי אֶצְטְרִיף לְכָל בַּר נֶשׁ לְמַהוּי לְגַבֵּי אַבּוּי בֶן, לְחַפְשָׁא בְּגִיזוּי וּלְמַנְדַּע רִזִין דְּבִיתֵיהַ, וְלֹא שְׁתַּדְלָא אֲבַתְרִיָּהוּ כו'.

וְכַפָּה חוֹלְקִיָּה דְּהֵאֵי בֶן, דְּזִכִּי לְאַשְׁתַּדְלָא לְמַנְדַּע בְּגִיזוּי דְּאַבּוּי, וּבְכָל רִזִין דְּבִיתֵיהַ, כְּבָרָא יַחֲדָאֵי דְּאַשְׁלִטִּיָּה אַבּוּי בְּכָל גְּזוּזֵי, וְדָא אֵיהוּ יִקְרָא דְּשִׁלִּיט עַל כָּלֵא, מֵאַן דִּישְׁתַּדַּל בְּאוֹרִיָּתָא, לְמַנְדַּע לִיהַ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְאֵינוּן גְּזוּזִין דִּילֵיהַ, אֶקְרִי בֶן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כָּל חִילֵי שְׁמֵיָא, לִית מֵאַן דִּימְחֵי בִּינְדִיָּה, בְּכָל שְׁעַתָּא דְּאֶצְטְרִיף לְמִיעַל לְגַבֵּי אַבּוּי. וְכַפָּה חוֹלְקִיָּה בְּעֵלְמִין כְּפֵהוּ כו'. דָּא אֵיהוּ בַר נֶשׁ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶכְרִיז עֲלוּי בְּכָל אֲלִין חִילִין וּמִשְׁרִיזִין דְּכָל עֲלְמִין, וּבְכָל אֵינוּן רְקִיעִין, אֲוִדְהֵרוּ בְּפִלְגֵיָּא מְהִימְנָא דְּבִי מַלְכָּא, דְּכָל גְּזוּי דְּמֵאֲרִיָּה בִּינְדִיָּה. וְכַפָּה אֵיהוּ בְּהֵאֵי עֲלְמָא, וְכַפָּה אֵיהוּ בְּעֵלְמָא דְּאֵתֵי.

מְהוּוֹא יוֹמָא וּלְהֵלְאָה, אֲשַׁתְּמוּדַע בַּר נֶשׁ, וְאַתְרִשִׁים בְּעֵלְמִין כְּפֵהוּ. בְּשְׁעַתָּא דְּאֶצְטְרִיף, כָּל חִילִין וּמִשְׁרִיזִין כְּפֵהוּ אֲוִדְהֵרוּ לְמַהוּי גְּבִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא בְּעֵי אֵלָא אֵיהוּ בְּלַחוּדוּי. וְקָלָא אֲתַעֲרֵ, יֵאוֹת הוּא לְיַחֲדִי לְמַהוּי גְּבִיָּה דִּיחֲדִי, וְלֹא אֲתַעֲסְקָא יַחֲדִי בִּיחֲדִי. (זֶה־ר חֶלֶק ג', רַעֲיָא מְהִימְנָא, דַּף קי"א–קי"ב)

בָּנִים מְאֲרֵי קְבֻלָּה. (תְּקוּנַי זֶה־ר בְּהַקְדָּמָה דַּף א.)

מִסְטָרָא אוֹרִיָּתָא דְּבִרְיָאָה אֲתַמַּר בְּיִשְׂרָאֵל כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֶבְדִּים, וּמִסְטָרָא דְּאַצִּילוֹת בָּנִים אֲתֵם לְהַשֵּׁם אֱלֹקֵיכֶם. (שָׁם דַּף ה')

ויהי רצון שַׁיְעֶשֶׂה הַלִּימוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נַחַת רוּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ²⁴, וְיַחֲשִׁיחַ לְגַאֲלָנוּ בְּמַהֲרָה, וְעַל יָדוֹ נִזְכֶּה לַפְּדוּת נַפְשָׁנוּ בְּרַחֲמִים בְּזֶה וּבְבֹא עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחִינוּ, שְׂשִׁים וּשְׁמַחִים בְּבִנְיַן עִירָךְ עִם מְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ²⁵ אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

בְּבִרְכַת אֶהְבֵּת הַתּוֹרָה וְלוֹמְדֶיהָ חֲבָרֵי הוֹעֵד הָעוֹלָמִי לְהַצֵּלֵת עִם יִשְׂרָאֵל שְׂעַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

מִי שֶׁלֹּא לָמַד הַתּוֹרָה עַל פִּי סוּד אִף עַל פִּי שְׁהַשְׁלִים עֲבוּדָתוֹ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֹמוֹת, הוּא רַק בְּבַחֲנֵית עֶבֶד, בְּבַחֲנֵית כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים, עֲבָדֵי הֵם, שֶׁנִּשְׁמַתָּם מֵעוֹלָם הַבְּרִיאָה שֶׁשָׁם הִכְסֵּאת וְהַחַיּוֹת וְאוֹפְנִים שֶׁהֵם נִקְרָאִים עֶבֶד וְאָמָה, אֲבָל מִי שֶׁלֹּמַד וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפָנִימִיּוֹת הַחֻכְמָה בְּנִסְתָּרוֹת הַתּוֹרָה וְעוֹשֶׂה יַחֲוִדִים הוּא בְּבַחֲנֵית בֶּן וּכְבֵן מִשְׁמֵשׁ לְאָבִיו וְלֵאמֹר עֲבוּדָה שְׁלָמָה, כִּי נִשְׁמָתוֹ מֵעוֹלָם הָאֲצִילוֹת, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר "הֵבֵן יִקִּיר לִי אֶפְרַיִם" וְגו'. (הַקְּדֻמַּת מוֹרִינוּ הַרֵב נִתֵּן שְׁפִירָא לְפָרֵי עֵץ חַיִּים).

ויא | וְנַעֲתִיק כָּאֵן מֵאֲגַרַת קְדֻשׁ – מִסְפֵּר יִזְקַחֵל מִשָּׁה' דָּף ל"ז: וְאֵנִי הִדַּל כְּתַבְתִּי מְעַט מִזְעִיר וְאָמַר וְהוֹדִיעַ לָנוּ שֶׁהַבְּלָל בְּרִיאַת הָעוֹלָם וְהָאָדָם וְכָל הַבְּרִיאִים בְּכָלֵל הַבַּל כְּדֵי לְהוֹדִיעַ לָנוּ גְדֵל עֵז אֱלֹקוֹתוֹ וְחִסְדּוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וּמִמְשָׁלְתּוֹ וְתַפְאֵרָתוֹ, כְּאֲשֶׁר אָמַר דּוֹד לְשַׁלְמוֹה בְּנוֹ "דַּע אֵת אֱלֹקֵי אָבִיךָ וְעַבְדָּהוּ", שְׂאֵין לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נַחַת רוּחַ יוֹתֵר בְּעוֹלָם אֱלֹא מִמִּי שֶׁמְכִיר בְּאֱלֹקוֹתוֹ, זֶה נִקְרָא בֶּן לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיֵשׁ לוֹ רְשׁוּת לְחַפֵּשׂ בְּגִבּוֹ דְּמַלְכָּא וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּבַּח עִמּוֹ בְּפִמְלִיאָ שְׁלוֹ בְּכָל יוֹם וְדִיוֹקְנוֹ נִרְשָׁם לְמַעֲלָה בֵּין אוֹהֲבֵי דְּמַלְכָּא וּמְכַרְיִין לְפָנָיו הֵי וְהִרִין בְּדִיוֹקְנָא דְּפִלְנֵיא, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר וְהוּא יֵשׁ לוֹ רְשׁוּת לְבַטֵּל, צְדִיק מוֹשֵׁל בְּיִרְאַת אֱלֹקִים, מִי מוֹשֵׁל בִּי צְדִיק. וּבְשַׁעַה שֶׁהַנְּשִׁמָּה יוֹרֵדֵת בְּזֶה עוֹלָם הַשְּׁפַל מִשְׁבִּיעִים אוֹתָהּ קִדְּם וּמִרְאָה לָהּ רְוֵי דְרִזִּין, אוֹצְרֵי וְגִינּוּזֵי דְּמַלְכָּא וּמִשְׁבִּיעִין אוֹתָהּ וְגוֹזְרִין עֲלֶיהָ שֶׁלֹּא תִרְדֶּה לְעוֹלָם אֱלֹא כְּדֵי לְחַקֵּר וּלְקַרֵּשׁ בְּרוּזֵי דְאוֹרִיתָא. וְגַם הוֹכַחְתִּי מִכְּמָה מֵאֲמָרֵי זֶהָר שֶׁל הַרְבֵּי שְׁמוֹעוֹן בֶּן יוֹחָאי נִתֵּן רְשׁוּת וְהוֹרְמָנָא מֵהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהָ עִם כָּל פְּמִלִּיאָ שְׁלוֹ בְּצִרוּף כָּל הַנְּשִׁמוֹת דְּצִדִיקֵיא דְּגַן עֵדֶן עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן לְגִלוֹת לָנוּ הַזֶּהָר, כְּדֵיאִיתָא בְּהַקְדֻמַּת תְּקוּנַת הַזֶּהָר ע' אֲנַפִּין קַח צְנִינְתָּ הֵמָּן לְמִשְׁמַרְתָּ עַד דְרָא בְּתַרְיִיתָא וְיִטְעֵמוּן. בְּחַבּוּרָא דִּילָךְ יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּלֹא נִסְיוֹן כִּלְל זִיְהִרָא דֵיאִימָא עֲלֵאָה מִשָּׁם יְצֵא לְעוֹלָם חַיִּים וְשְׁלוֹם רְזָא דְאוֹרִיתָא הַגָּאֵלָה וְהַחַרּוּת וְהַשְׁמַחָה וּבַהֲתַעוֹרְרוֹת הַתַּחְתּוֹן אֲנִי מְעוֹרְרִים הַמְּקוֹר הָעֲלִיּוֹן. עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ. (אוֹר הַזֶּהָר עֵמּוּד 24).

ויבו קבלה חכמת הקבלה על ידי עסק ישראל ישראל בסודות התורה יבוא משיח צדקינו בב"א, כמבואר בספר הזהר הקדוש. וסימן לדבר: סו"ד במילוי סמ"ך וא"ו דל"ת, גימטריה משיח בן יוסף במכוון, שאף משיח בן יוסף יהיה ויתקיים על ידי זכות לימוד רזין דאורייתא. (קדילות יעקב ערך סוד).

מבוא

על ספר "הזהר" כותב הרמ"ק: ולזה הספר יקרא ספר הזהר מפני השפעת האור שהוא מהזהר העליון, ודרך אורו משפיעים בהשגחה אלקית כל המתעסקים בו, שהיה אור ושפע עליון מהדעת מושפע ברוי תורה דהיינו רזי וסתרי תורה וכו' וכיון שגשפע משם אתקרי החבור הזה ספר הזהר, כלומר שגשפע מהזהר ההוא" (הרב משה קורדובירו, דע את אלקי אביך, ב').

[יג] השל"ה הקדוש: וידוע שאמר לבניו שכל מי שלא טעם טעם חכמת הקבלה לא טעם טעם יראת חטא מימיו (ועיין ב"עשרה מאמרות"). וכן כתב הגר"א ז"ל: העוסקים ברמזו וסודו, אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פירוש הגר"א על משלי ה', י"ח).

[יד] הרה"ג יעקב צמח ז"ל בהקדמתו לספר קול ברמה: רחל מבכה על בניה, לפי שאינם עוסקים בחכמה זאת הממהרת את הקץ, ולזה אין משיח בא שיאמר לה ה' אז מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה וכו' על בניה כי איננו, כלומר שכיוון שביאת המשיח תלויה בתשובה ובעסק הזוהר ובחכמת הקבלה, ואין בניה עוסקים בה כי אם אחד מעיר ושנים ממשפחה כי אין מדרש קבוע בראוי בכל עיר ועיר כמו שיש בעסק התלמוד, ולכן איננו, כי אין בניה מושכים וממהרים את המשיח.

בספר קהלת יעקב ז"ל: ומה גם בדורנו זה עתה שהוא דרא בתראה וצריך להתגלות בו חכמת האמת כדי שיבוא משיח, וכן ברעיא מהימנא ובתקונים וזכות הזוהר יגלה מלבא משיחא. פרי עץ חיים שער העמידה (הג"ה מרנ"ש): ונראה שעל ידי זכות העוסקים בחכמת האמת יש כח בידם להגין על משיח בן יוסף שלא ימות על ידי הרשע ארמילוס (ועיין עוד תק"ח לרמח"ל תיקון ח').

הרבי מקאמאראנא: יש הרבה שוטים שבורחים מללמוד רזין של מרן האר"י וספר הזוהר, אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדים כל ימיהם ללמוד ספר הזוהר וכתבי האר"י ז"ל, כלול עם חסידות של מרן הבעש"ט והיו מבטלים כל גזרות רעות... ולו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו למדים עם תינוק בן תשע שנים ספר הזוהר ותיקונים ולהגות בה, והיה יראתו קודמת לחכמתו ויתקיים.

מעין גנים (פ"א) לבעל "בני יששכר": התנהגות האדם בעסק החכמה האמיתית הגם שלא הגיע עדיין למדרגה שיהיה ראוי לעמוד בהיכל המלך, עם כל זה לא פטר עצמו מעסק החכמה האמיתית, כי היא הצלחת הנפש, מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד ה"ה עסק העיון בש"ס ופוסקים ועסק העיון בסודות התורה חכמה האמיתית חכמת הקבלה... ובפרט בדורתנו אלה אחר התנוצצות אורות של עולם התקון משנת של"ה ואילך על ידי אור שבעת הימים מרן האריז"ל הנסתרות לנו ולבנינו כמו הנגלות, ואין לאדם להפטר מעסק חכמת הקבלה בשום אופן, והוא עיקר תורת ישראל אשר השם יתברך הגיד דבריו ליעקב חוקיו ומשפטיו לישראל וכו'.

חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מֶרֶן [הַאֲרִיז״ל] ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים (ר' יצחק אֲזִיק וְיֵחִיאֵל סֶפְרִין מִקוֹמְרֵנָה, נוצר חסד, פֶּרֶק ד' מִשְׁנָה כ'). אינו דומה חיות ותענוג למוֹד הַנְּגִלָה כְּלִמּוּד הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים. וְאָמַר עַל עֲצֻמוֹ הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי פְּנַחֵס מִקוֹרִיץ, שֶׁהוּא אֵין לוֹ חַיּוֹת וְתַעֲנוּג אֶפִּילוּ בְּלִמּוּד הַגְּמָרָא כְּמוֹ מִן הַזֹּהָר וְתְּקוּנִים (מִדְּרַשׁ פְּנַחֵס, ע"ב, אוֹת ג').

עם ישראל כולו על כל שכבותיו כָּלֵם מִשְׁתוֹקְקִים לְחַוֵּשׁ בְּקִדּוּשׁ הַזֹּהָר, חֲפָצִים בְּלִימּוּד הַזֹּהָר, רוֹצִים לְהִתְעַלּוֹת וְלַעֲלוֹת בְּהַר ה' עַל יְדֵי הַלִּימּוּד מִסֵּפֶר הַזֹּהָר, זֹאת רָאוּ בְּמוֹחַשׁ בְּ"מִפְעַל הַזֹּהָר הַעוֹלָמִי", הַצִּמְאוֹן לְדַעַת אֶת ה', לֹא רָעַב לְלֶחֶם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם לְשִׂמּוּעַ אֶת דְּבָרֵי ה', וְעַל כֵּן יַעֲיִדוּ אֶלְפֵי הַטְּלַפּוֹנִים שֶׁל לוֹמְדֵי הַזֹּהָר, מְאוֹת מִתְנַדְּבִים, וּמְאוֹת שִׁיעוּרִים הַנוֹסְדִים חֲדָשִׁים לְבַקְרִים, וְעַדִּין הַצִּמְאוֹן רַב.

הַעֲלוּנִים שֶׁיֵּצְאוּ עַל יְדֵינוּ הִיוּ מְקוֹר חֲשׁוֹב וְסִפְקוֹ כֵּן נִרְחַב לְאֵלוֹ שֶׁרָצוּ לְדַעַת עַל הַזֹּהָר, אֶךְ לְצַעֲרֵינוּ, לֹא חִישְׁבְּנוּ נְכוֹן אֶת הַבְּקוּשׁ הָעֲצוּם שֶׁל הַצִּיבוּר וְלֹא הִדְפְּסוּ מִסִּפְּיָם עֲלוּנִים לְכוֹלֵם. וְעַדִּין מִתְקַשְּׁרִים לְבַקֵּשׁ עוֹד עֲלוּנִים.

עַל כֵּן אֶסְפְּנוּ הָעֲלוּנִים לְכַרְךָ אֶחָד, 34 עֲלוּנִים יַחְדָּיו, כְּדֵי שֶׁכָּל אֶחָד יוּכַל לְהַשִּׁיג הָעֲלוּנִים, כְּדֵי לְפָרְסֵם כַּח הַזֹּהָר בְּעוֹלָם, כְּדֵי לְהַפִּיץ אוֹרוֹ וְלִמְשֹׁךְ הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּבִיאַת גּוֹאֲלֵינוּ^{טו} וּמְשִׁיחֵנוּ אֲמֵן.

ואומר אני הלואי שלא היו מקילין גדולי הדור בלימוד החכמה הק', והלואי היו מלמדים דרך לתלמידים לעסוק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו כל החכמות נדחים מפני' כמו שנדרחה החושך מפני האור; אך שבעוונותינו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהונה, ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוה"ק, הנה עבור זה נשארנו ערומים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעוונותינו הרבים חשיכות החכמות החיצוניות הכסיל בחושך הולך, ובב"י: ויאמר אלהים יהי אור ויאר לנו.

[טו] כלל העולה, שחייב אדם לידע שמו יתברך, ומי שלא ראה חכמה זאת, לא ראה אורות מימיו, והכסיל בחשך הולך וכו' .... ובזכותא יבוא משיח צדקינו בב"א.

אליהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם כמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על כלהו, וישכינה עליונה היתה עטרה על כל הנשמות]... ואמר לרבי שמעון בן יוחאי:

אליהו הנביא זכור לטוב ירד מן השמים עם כמה חיילין של נשמות וכמה מלאכים סביבו ושכינתא עלאה עטרא על כלהו, וישכינה עליונה היתה עטרה על כל הנשמות]... ואמר לרבי שמעון בן יוחאי: רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ויתקיף באורייתא, [אתה הוא אילן הגדל ומתחזק בתורה] בענפין דילך דאינון אברין קדישין, [בענפים שלך שהם אברים הקדושים, והינו סביבות אברך], כמה עופין שרין תמן, דנשמתינן קדישין [כמה עופות של נשמות קדושות שורים שם] כגוונא דלעילא, [כדוגמת הנשמות של אילן העליון], דאתמר ביה [שנאמר בו] (שם ט) ובענפוהי ידורן צפרי שמיא, [ובענפיו יקננו עופות השמים, והינו הנשמות דז"א הנקרא שמים] (בסוד מ"א ח' ל"ב) ואתה תשמע מן השמים] ואמר אליהו הנביא לרבי שמעון: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגו'. פרוש: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך, [שגיהיה להם מזון ותיקון הנפש על ידי לימוד הזוה"ק] כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, [קרוב לביאת המשיח] ובשביל למוד הזוה"ק יתקיים מה שכתוב "ויקראתם דרור בארץ לכל יושביה" - פירושו שיבוא משיח צדקינו^{טז} ויתקע בשופר גדול לחירותנו במהרה בימינו אמן. (תקוני זהר תקון ו' בסופו - הגר"א ובל"ר).

ובמקדש מלך, אמר: כי כמה מעלות טובות יש למשתדל בלמוד פרוש מאמרי רבי שמעון בן יוחאי, ואין קץ לגדל שכו, ואשרינו ומה טוב חלקנו אם נזכה לעזור ולקרב ביאת משיחנו, כי כך גזר הבורא יתברך שלא יתגלה ויהיה גנוז ספר הזוהר הקדוש עד סוף הימים שבזכותו יבא הגואל, כי סגולה זו בו דווקא ולא בזולתו, עכ"ל.

[טז] לשון הכסא מלך: ועל זה הלמוד אמר הקב"ה (ברכות ח ע"א), שנחשב פאילו פדאני לי ולבני

ובכן יהודי יקר בא ותקרב הגאולה על ידי לימוד זוהר הקדוש.

הידעת - מה אומרים 1000 גדולי ישראל על לימוד הזוהר הקדוש לכל אחד ואחד?

הידעת - ששום תרוץ לא יעמד לך, ומכרח אתה ללמד זהר הקדוש בחיוב גמור, לנשמתך, וגם בדין ערבות לאחינו בני ישראל, שבזה תרבה הדעת והקדשה, ומנעו צרות מעם ישראל, וירבה השפע הקדוש והרחמים.

התשובה: תמצא בספר הנפלא "אור הזוהר" עין שם, ותגלה אמרות יקרות מפז ומפנינים.

והמשכילים נזהירו כזוהר הרקיע: **כך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זיע"א: "בהאי חבונא דילך דאיהו ספר הזהר... ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי". ויתקיים בהון ה' בַּדָּד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אַל נִכֹּר (דברים לב, יב) פירוש: משום שעתידיים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על דו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג. (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד: (רמ"ק))**

[יז] ידוע מה שאמר רבנו ישראל מסלנט זי"ע: **דבאשר יהודי מתחזק פאן בלמוד התורה, מיך מתחזק פנגדו עוד יהודי רחוק הנמצא בפריז, בשמירת שבת קודש.**

ועין בספר מאור ושמש (פרשת ויחי) שבאר בהרחבה איך מכרח שלכל יהודי יש נצוצות וחקקים ובהתעוררותו וחוירתו בתשובה מעורר גם את כל הנשמות התלויות בו. וכן כתוב בלקוטי מוהר"ן זי"ע.

קריאת רבני ירושלים ללימוד הזהר - שנת תרפ"א

כבר ידוע לכבודם מעלת למוד הזהר הקדוש שרוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ומותנא וחרבה בזה העולם, והשנה שעברה כבר עוררנו עם ישראל "תקון לגאולה האמתית" מטעם רבנים הגאונים מאירי דארעא קדישא" הניזיל ל שקוד על לימוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים, וכפי הרשימות אשר קבלנו לא נגמר רק לערך שש מאות סיומים, ע"כ אנחנו רבני וגאוני ארץ הקדושה מבקשים מכל בר ישראל אשר ידו משתת ללמוד עוד פעם בכדי גמור האלף סיומים ב"ה אלול הבעל"ט כפי שיעור הראשון יותר או פחות עם בני חברתו של אשקדן, שזו זהר אחד, לעילוי מזל עם ישראל, ולבטל כל הצרים אולם ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה איתהם תושיה, וישראל ישכון לבטח ונראה בנחמת ציון אצ"ה. ירושלים ת"ו בש"א לחדש אייר שנת תפ"א לר"פ.

קודם הלימוד יאמר: הרי אנחנו מודעים בספר הזהר הקדוש לעילוי שכבת עונות ולהרים קרן מזל ישראל ולסתום פי כל הצרים אותנו עליונים ותחתונים ולהחזיר העטרה ליושנה ויאמר די לצרותינו וישראל ישכון לבטח אמן כ"ה.

נאם יצחק ירוחם בהאגון החסיד מוה"ר משה יהושע יהודא לייב זצ"ל דיסקין

כבר אמרו חז"ל שתלמוד תורה היא שקולה כנגד כל המצות אשרי הוכחה להיות עמלו בתורה הן בגולה הן בסמחה כפי דעה זוה"ק והתקיימו. וכדאי הוא רשבי" התנא האלקי ז"ע"א לפטור את כל העולם כלו מן הדין ולקבץ את הגאולה ועיניו תחזינה בהגלות גלות אור ה' ומלאה ארץ דעה את ה' באב גאולת ישראל נושע בה תשועת עולמים בגולה ובקרב

מסכים אני לכל המדובר למעלה ומבקש מאח"כ בכל מקום להתמיד בלימוד הקדוש הניזור ובסדר הספר וזכות התנא הקדוש רשבי" ז"ע"א ותוה"ק יגן עליוני לביא לראות בגאולת ישראל ברחמים אב"ה לכושר הגאולה גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם.

ובעה"פ יום פסח שני תרפ"א בא ס"ט יפח כוששנה לפ"ק הצבי יעקב מאירי ס"ט ראשון לציון וראש הרבנים בא"י.

ע"ד תולעת ונחיצות הלימוד הקדוש של הזהר הקדוש התיקונים כבר כתבתי בזה שנה שעברה הש"ת ברחמי יתן התעוררות תשובה מליעיל לבב עמנו ישראל ונזכה לראות בישועה קרובה כעתידה לב ונפש המחמה. יקו"ק יסוף חיים זאננעפעלד רב ואב"ד קהלת האשכנזים בעה"ק ירושלים תובב"א

תקון לגאולת האמתית - מטעם הרבנים הגאונים מאירי דארעא קדישא

לבטח, והלמוד בו בטוח שלא יסבול צער חבלי ינה בעשרי ספירין לגלגלה לון רזין סמירין דלא אטייהב רשו לגלגלה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא. המורם מן האמור כי הגאולה תליה בלימוד הזהר. ועתה נכתוב מה גורם בעולם בטול לימוד הזהר, וקח אותו מדברי הרב הגדול המקובל האלהי רבי חיים ויטאל זלה"ה תלמיד הרב האר"י ז"ע"א הכתוב בהקדמות שער התקדמות, וז"ל אני הצעיר יבנה הדל באלפי חיים וקטל כל לא"ה הרב יוסף ויטאל זלה"ה בהיותי בן שלשים לבח תשש כתיב ושבתי משתומם ומחשבותי תמהים כי עבר קלתי לכה קיץ ואנחנו לא נושענו תרופה לא עלתה למחלתנו, אני מזור לבשרינו, ולא עלתה ארוכה למכתנו, ולחרבן בית מקדשנו, או לנו כי פנה היום וגם נטו צללי ערב וכלו כל הקצים ועדיין בן דוד לא בא. ואתנה לא פני לחקור ולדעת מה זה ועל מה עשה זה יוצרך קצונו ולגותינו ומדוע לא בא בן ישי? ומצאתי און לי ואנינו בקרבי ולבי דוי, ממאמר אחד הובא בספר התיקונים תקון ל' וז"ל תנינא כתב רוח אלהים מרחפת וכו' והיא אומרת מה אקרא וכו' ובהיות זמנא וכו' ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב דא הוא רוחו של משיח ווי לון דגרמי דיזיל הילי מן עלמא ולא ערנ לאשתיתה בחכמת קבלה (ר"ל לימוד הזהר) וגרמי עניותה וחורבא ובהו והרג ואבדן בעלמא, והאי וכו' דאסתלק דא הוא רוחו של משיח כמה דאתמו ואיהו רוח"ק רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' ע"כ.

אור העולמות העליונים והתחתונים הנאמר עליו אה איש מריעש הארץ מריזא מלמכות ובגמרא אמרו לדידה אימיה כרבי שמעון תיליד ואי לא לא תיליד (מכות י"ז ע"ב) הוא עוקרת ראשינו ותפארתנו הרשבי" ז"ע"א אשר תורתו בוקעת אלפאי אלפים ורבות רבבות ועולמות ויוברת בין שרפים ואופנים וחשמלים וחיות הקודש מקום נהי אש אוכלת אש בה קול דממה דקה לפני הקב"ה ושמה בה בונה בה עולמות חדשים ומרחם על עמא.

פוק הזי מה שכתב הגאון חז"ת"א זלה"ה לימוד הזהר מורומם על כל למוד אפילו דלא ידע מאי קאמה. והרב "כסם בונה" (פירוש על תיקון מ"ג) אמר לימוד הזהר בגירסא בלח"ק עולמות עליונים. עוד אמר אלהו "ל' לרבי שמעון הגאון ספר הזהר יתפרקון מן גלותא כד אתגליא בדרא בתראה. עוד בדרך ק"פ ע"ב לשון משה רבינו לרבי שמעון. והמשכילים יזיהרו זוהר הרקיע האי תבורא דילך דאיהו ספר הזהר באלין לא צריך שניין (ר"ל כי הלימוד ספר הזהר לא יסבול חבלי מניין) ובגין דישראל עתידין למטעם מאילנא דחיי דא הוא ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

ואתם אחינו ובגאי ומנהיגו עם קודש בארץ ובחז"ל אשר עליכם נאמר ומצדיקי הרבים ככוכבים ועולם ועד עמדו ועשו משמרות משמרות וסדר לכל חבר וחבר כפי כוחו באופן כי כל חבר לימוד זהר שלם משיח עליון לא ציניו או רדעו לזווג כל סיום בשבת עיר ועירי להשלים אלף פעמים סוכמיני חגרת מנזה הרבים, להשתדל בזה ובדור כי הם אנשי חו"ל יעלה הלימוד שלהם עם אנשי עיר הקדוש ממסתלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאולה וישועה ברחמי ה' עמנו ישראל ועל כל העולם כולו, ובחר הסיום עם יצטרך עד נחזור עוד פעם סדר ענין וזכות התנא הרשבי" ז"ע"א יגן עליונו ויגן עליכם ואתם שלום.

היה בעשרי ספירין לגלגלה לון רזין סמירין דלא אטייהב רשו לגלגלה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא. המורם מן האמור כי הגאולה תליה בלימוד הזהר. ועתה נכתוב מה גורם בעולם בטול לימוד הזהר, וקח אותו מדברי הרב הגדול המקובל האלהי רבי חיים ויטאל זלה"ה תלמיד הרב האר"י ז"ע"א הכתוב בהקדמות שער התקדמות, וז"ל אני הצעיר יבנה הדל באלפי חיים וקטל כל לא"ה הרב יוסף ויטאל זלה"ה בהיותי בן שלשים לבח תשש כתיב ושבתי משתומם ומחשבותי תמהים כי עבר קלתי לכה קיץ ואנחנו לא נושענו תרופה לא עלתה למחלתנו, אני מזור לבשרינו, ולא עלתה ארוכה למכתנו, ולחרבן בית מקדשנו, או לנו כי פנה היום וגם נטו צללי ערב וכלו כל הקצים ועדיין בן דוד לא בא. ואתנה לא פני לחקור ולדעת מה זה ועל מה עשה זה יוצרך קצונו ולגותינו ומדוע לא בא בן ישי? ומצאתי און לי ואנינו בקרבי ולבי דוי, ממאמר אחד הובא בספר התיקונים תקון ל' וז"ל תנינא כתב רוח אלהים מרחפת וכו' והיא אומרת מה אקרא וכו' ובהיות זמנא וכו' ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב דא הוא רוחו של משיח ווי לון דגרמי דיזיל הילי מן עלמא ולא ערנ לאשתיתה בחכמת קבלה (ר"ל לימוד הזהר) וגרמי עניותה וחורבא ובהו והרג ואבדן בעלמא, והאי וכו' דאסתלק דא הוא רוחו של משיח כמה דאתמו ואיהו רוח"ק רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה' ע"כ.

היה כי לימוד הזהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישכון לכל שמוק קדישין וכל הוויין וכל כנויין לגלגלה

הסכמת רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

האמת אגיד, שאני יודע מך ערכי כי אפילו בפשט איני כדאי ליתן הסכמה, וכל שכן בדבר שלא בי הוא, אבל כולי עלמא מכירים את כבוד... הכהן הגדול בלימוד הקבלה ומפורסם שמו... אחד מיקירי ירושלים וחכמיה העוסק בתורה לשמה ומגלה צפניה, הלא הוא האי גברא רבא ויקירא ידידי הוא הקשור במוסרות לבבי... ביראתו הקודמתו כבוד קדושת הרב הגאון רבי יהודה לייב אשלג שליט"א... ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים שכל ברכתיו יתקיימו ובעזרת השם המחכה לישועה קרובה.

הסכמת רבי אליהו לאפיאן זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנני להביא לפניכם שאבי הגאון הצדיק (רבי אליהו לאפיאן) זכר צדיק לברכה שאחר שזכה ללמוד תורת הח"ן והגיע למעלות רמות כידוע לכל, וכשהגיעו ספרי בעל הסולם לידי עסק ועמל בהם בכל כוחו, והפליג בשבחם ואמר שזו השיטה נכונה והאמיתית ומביאה את האדם לדיקוה בהשם, ולהבין את כל דברי האר"י הקדוש זכותו יגן עלינו אמן, וכדאי לעסוק בה כי הוא מסביר כל דבר בטוב טעם השווה לכל נפש.

הסכמת המקובל רבי יצחק כדורי זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנה באו לפני תלמידי כבוד קדושת האדמו"ר הרב ברוך שלום הלוי אשלג זכר צדיק לברכה ובידם תכריך כתביו. ביאורים על תורת האר"י הקדוש ובתורת אביו איש האלוקים מרן בעל הסולם על הזוהר הקדוש וכבר הסכימו צדיקי וגאוני ארץ מן הדור הקודם על תורתו הטהורה לשם שמים של שר בית הזוהר קודש הקדשים כבוד קדושת אדמו"ר הרב יהודה לייב הלוי אשלג זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא זכותו יגן עלינו, כי חזו נכוחה יחידות מפעליו, אשר מתוך התגלות רוח השם עליו השכיח להוציא מאפילה לאורה את מאור התורה הזוהר הקדוש וכתבי האר"י הקדוש, ושמחה ירדה לעולם כביום נתינת התורה ממש. ואורו הקדוש יאיר דרכנו נכוחה היאך הדרך לתקן עצמנו ולכוונן צעדנו לקראת ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הסכמת חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

הנה הגיש לפנינו הרב הצדיק רבי דניאל פריש שליט"א הסכמות מרבנים הגאונים הצדיקים גדולי ירושלים מדור הקודם משנת תרצ"א וכו' שביקשו לפרסם גדולה לימוד הזוהר הקדוש, ולבקש מבני תורה וכו' שכל מי שאפשר לו ישתדל ללמוד דף זוהר בכל יום בלי נדר.

ועתה קם והתעורר הרב הנזכר לעיל, וברצונו לעשות ולסדר לוח יומי ללימוד דף זוהר בכל יום, לפי דפוס ווילנא, וביקש הסכמה מאתנו על כך.

וראינו כי בשעתו חתמו על קריאה קדושה למען הפצת רעיון הקדוש הנזכר לעיל, כבוד קדושת מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זכר צדיק וקדוש לברכה הגאב"ד דפה עיר הקודש תבנה ותכונן, ואתו עמו חבל נביאים גדולי ישראל זכרונם צדיקים וקדושים לברכה וזכותם יגן עלינו וגם הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק של עדתינו זכרונם צדיקים לברכה וחתמו בקריאות קודש על כך בניסן תרצ"א.

וברעיא מהימנא קדישא (פרשת נשא דף קנד:) כבר הביא ואמר ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילני דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ובתיקונים (דף מ) איתא: ובדרא בתראי בסוף יומיא בגיניה וקראתם דרוך בארץ וכו'.

והנה בעת כזאת שעת צרה היא ליעקב בגשמיות וברוחניות ברחבי ארץ הקודש תבנה ותכונן ובתפוצות ישראל בארצות פזורנו, עינינו נשואות לאבינו שבשמים שיתעוררו רחמיו על שארית פליטתינו, ושומר ישראל ישמור שארית ישראל וכו', ושנוכה לראות בקרוב בתגלות כבוד שמו יתברך על עמו ארצו ונחלתו ובכל העולם ובישועת השם בביאת משיח צדקינו וברמים גדולים יקבענו מארבע כנפות הארץ לארצינו.

דבר גדול מאוד הוא להנהיג כנוכר לעיל, והוא כתרים בפני הפורעניות ולבטל גזירות קשות וכו' ולהשפיע שפע קודש על עם הקודש, ואשרי המקיימים בן בכל יום.

... לכן מן הראוי שיהא הזוהר הקדוש הזה בכל בתי ישראל, למען ריוץ הקורא בו שיבין כל מלה ויזכו ללמוד כנוכר לעיל בקדושה ובטהרה ובדחילו וברחימו בסייעתא דשמיא.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכל ישראל להיושע בכלל ובפרט שנוכה בקרוב לראות בישועתן שמחתן ונחמתן של ישראל בביאת גואל צדק ברחמים גדולים במהרה בימינו אמן, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן

(הסכמת הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב, הרב ישראל יעקב פישר זכר צדיק לברכה, הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישראל משה דושינסקיא זכר צדיק לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב משה שט"רנבוך שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א - לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" מנוקד

עלה בדעתו להוסיף מהדורא חדשה על פי בקשת רבים מאחינו בני ישראל ולהדפיס הספר הזוהר בניקוד מלא, כנודע גודל התועלת בזה לאלו האומרים הזוהר הקדוש המסוגל לטהרת הנשמה, ואינם יודעים לקרות בלא ניקוד.

וכבר בדורות שלפנינו נדפס הזוהר הקדוש כמה פעמים עם ניקוד בדפוס ליוורנו ולהלאה, וכבר הסכימו גם הגאון הקדוש הרב משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא גאב"ד פה עיר הקודש, ויבדל לחיים טובים הגאון רבי אברהם דוד הורוויץ חבר הבית דין צדק דפה עיר הקודש ירושלים, על הדפסת התיקוני זוהר בניקוד מלא.

ועל כן לפעלא טבא אמינא יישר, והעוסקים בו יזכו לשלומים כמי נהר, ובפרט בדורינו שכלל ישראל זקוקים להחמי שמים מרובים, וכבר הובטחנו שעסק הזוהר הקדוש מסוגל לדור אחרון כדברי הרעיא מהימנא (פרשת נשא קכד:): "כי בזכות זוהר דא יפקון מגלותא ברחמי" אמן.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכל ישראל להיוושע בכלל ובפרט שנוכה בקרוב לראות בגאולתן וישועתן ונחמתן של ישראל בביאת גואל צדק ברחמים גדולים, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן.

(הסכמת הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ד: הרב יצחק טוביה ווייס גאב"ד ירושלים שליט"א, הרב משה שטרנבוך ראב"ד ירושלים שליט"א. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה - לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי משה אריה פריינד זצ"ל

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

נודע בשערים גודל מעלת אמירת תיקוני זוהר אשר היא מזכך הנפש ובפרט בימי חודש אלול, ומובא בהקדמת כסא מלך שאמירת התיקונים גרידא אפילו בלי הבנה הוא תיקון הנפש גדול וכעין זה מובא בספרי תלמידי הבעל שם טוב... וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בעזרת השם את ביאת הגואל.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי משה אריה פריינד זכר צדיק לברכה לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי יצחק יעקב ווייס זצ"ל

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

ויבאו רבים וכן שלימים ויהנו מנופת צוף דברי הזוהר הקדוש כי נעמו, ונוכה להבטחת אליהו הנביא איש מבשר טוב (זוהר חלק ג' קכד): ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי.

(הסכמת הגאון הקדוש הגאב"ד רבי יצחק יעקב ווייס זכר צדיק לברכה)

לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי יוסף ליברמן שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

בלי ספק שחיבור קדוש זה יוסיף הרבה לומדים בתיקוני זוהר, ובלי נדר בסייעתא דשמיא ברצוני גם כן ללמוד בו את כל תיקוני זוהר, ובוודאי כל בני גילי כן יעשו, ויהיה להם חיבור זה לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה הדעת קדושה, ויקויים בנו מאמר הזוהר הקדוש ברעיא מהימנא (חלק ג' קכד): עתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מגלותא ברחמי. (הסכמת הגאון הצדיק רבי יוסף ליברמן שליט"א ראש מתיבתא כולל שומרי החומות, לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

גם אני מצטרף בהדייהו לחזקו ולאמצו, ויהיו דבריו נחת רוח להקדוש ברוך הוא ויעשו רושם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסכמת הגאון הצדיק פוסק הדור רבי שמואל הלוי וואזנער שליט"א לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

הסכמת רבי רפאל בלום שליט"א

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

אשרי חלקו שזיכוחו מן השמים להגדיל תורה ולהאדירה בביאור נפלא, חמיד ורגיג אשר יהיה לתועלת עם סגולה בעזרת השם, ותרב הדעת שנפתחו שערים ללמוד וללמד גם לפשוטים כמונו ושכרו רב בלי ערך – וכאשר מפורש יוצא מדברי הזוהר הקדוש שהעתיק בהקדמתו, שבוכות לימוד הזוהר הקדוש יעזור לנו הקדוש ברוך הוא למיפק מן גלותא. (הסכמת הגאון הקדוש מקאשוו רבי רפאל בלום זכותו יגן עלינו אמן)

לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

נדפס בלוח עמוד היומי על ידי "מרכז מתוק מדבש" ע"י הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זצ"ל

רבי יחיאל פישל אייזנבאך זצ"ל

הנני בזה בקריאה קדושה מעומקא דליבא... ולהנהיג לימוד עמוד היומי בספר הזוהר... ועל ידי הפצת לימוד הזוהר בכל תפוצות ישראל, נזכה לסוף וקץ לכל צרותינו תחילה וראש לפדיון נפשינו ולהיושע בישועת עולמים. (הגאון הצדיק המקובל רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק לברכה ראש מתי בתא שער השמים)

רבי דניאל פריש זצ"ל

ראוי לקבוע לייסוד שיעור קבוע בסייעתא דשמיא בספרא קדישא הדין (ספר הזוהר) מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, שהוא כתרים בפני הפורענות לבטל גזירות קשות וחולאים רעים, ולהשפיע שפע קודש ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די. (הגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לבי רכה)

רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א

ואקרא בקול גדול לבני תורה ויראי השם, לקבוע לימוד של עמוד יומי בספר הזוהר הקדוש חק ולא יעבור, כדי לטהר את הנפש ולהחיש את גאולתנו ופדות נפשינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א)

רבי יעקב משה הלל שליט"א

ידוע ומפורסם גודל ערך הלימוד בסתרי תורה ובפרט בדורות אלו האחרונים אשר בסגולת העסק בהם תבוא הגאולה וכהבטחת הרשב"י (רעיא מהימנא נשא קב"ד): בדא יפקון מן גלותא וברחמי.

ויש בהשתדלות זו שהיא בדרך האמת לאנשי האמת ללמדם תורת האמת, משקל מכריע לזכות כנגד פורצי הדור שנתרבו בעונותינו הרבים בימינו. (הגאון הצדיק המקובל רבי יעקב משה הלל שליט"א ראש מתיבתא אהבת שלום)

רבי בניהו ישישכר שמואלי שליט"א

מרגלית יקרה, אוצר קדוש ונעלה העניק השם יתברך ברוב חסדיו לעמנו עם סגולה, והוא ספר הזוהר הקדוש שנתחבר בקדושה עליונה על ידי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי וכותו יגן עלינו אמן.

וידוע ומפורסם בספרים הקדושים שבזכות הקריאה והלימוד בספר הזוהר הקדוש מובטח לנו שזוכה וניגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן... לאור זאת, ומתוך צפייה אמיתית לביאת משיח צדקינו. החלטנו להקים את עמותת "היכלא דרשב"י" אשר תופעל ללא כל מטרת רווח ואשר שמה לה מטרה אחת ויחידה לקרב את גאולת ישראל ברחמים ולבטל כל גזירות קשות מעם ישראל וזאת בעיקר על ידי הפצת הזוהר הקדוש ומעלותו הגדולה...

חלוקת הזוהר הקדוש ל-50 חוברות - שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בספר הזוהר הקדוש ולסיימו בסייעתא דשמיא בניקל במשך שנה - חלוקת תיקוני הזוהר ב-8 חוברות מחולק ל-40 יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי לסיים את ספר תיקוני הזוהר בימי הרחמים והסליחות כנהוג.

וכעת זיכנו השם יתברך ברחמיו וברוב חסדיו למתנת חנם, להיות שליחים של בית ישראל, ולהוציא לאור את ספר הזוהר הקדוש במהדורה נפלאה ומיוחדת המחולקת לחמישים חוברות כנגד שבתות השנה ובחלוקה פנימית לשבעת ימי השבוע כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בספר הזוהר הקדוש ולסיימו בסייעתא דשמיא בניקל במשך שנה.

כמו כן הוספנו למהדורה זו את ספר תיקוני הזוהר בשמונה חוברות מחולק בחלוקה פנימית לארבעים יום כנגד ימי אלול ועשרת ימי תשובה, כדי להקל על הציבור הלומדים המעוניינים לסיים את ספר תיקוני הזוהר בימי הרחמים והסליחות כנהוג.

(מתוך הקדמת הגאון הצדיק המקובל רבי בניהו ישישכר שמואלי שליט"א
לספריו הקדושים "זוהר הקדוש המחולק" יוצא לאור על ידי היכלא דרשב"י י-ם)

ליזכרו הרבים: גזור וחלה עמוד זה במקום השיעור

זהר

והמשכילים יזהרו כ
ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד

(דינאל י"ב)

במקום קדוש זה מתקיימים שיעורים בזהר הקדוש לקרב הגאולה

מפעל הזוהר העולמי
רחוב נהל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 פקס: 02-995-1300

שיעורי
אור
השעור
שיעורים בזהר הקדוש
בכל האיץ

מקום השיעור:

זמן השיעור:

חשיפה

מלחמת העולם השנייה, עוד מדינה ועוד אחת נכבשת ע"י היטלר ימ"ש, אין מי שיכול נגדו, כבר עומד הוא בשערי א"י, הלבבות הולמים, כולם חרדים מן העומד לקרות, מפחדים ממטרתו להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים טף ונשים...

הגה"צ רבי יהודה לייב אשלג זצ"ל יושב בחדרו קולמוסו בידו, כותב ומתרגם, מבאר ומברר את הזוהר הקדוש, ידוע ידע את שכתב רבי שמעון בר יוחאי "בספרא דא יפקון מגלותא", בזכות הזוהר הקדוש נצא מן הגלות, לכן תרגם את הזוהר הקדוש ללשון הקודש, כדי שכל יהודי,

גם פשוטי העם, יוכלו ללמוד ולהבין את הזוהר הקדוש.

לאחר גייעה עצומה גמר את המלאכה והביא את הזוהר הקדוש לדפוס. באותו הזמן נתבשרו תושבי ארץ ישראל שהמלחמה הסתיימה, זממו של היטלר ימ"ש לא הצליח, הוא לא כבש את ארץ ישראל.

אותו הסיפור התרחש כאן בארץ הקודש במהדרה שניה בשנת תשס"ט. מלחמה בדרום, החמאס משגר טילי קסאם, מנסה ליירט את הטילים למרכזו הארצי, ובעיקר לבית שמש, הגה לפניכם כותרת הכתבה שהתפרסמה בעיתון "חדש" בבית שמש.

הפלא ופלא המכון "מפעל הזוהר העולמי", הפועל בבית שמש, שקד באותה תקופה על הוצאת הזוהר ע"פ העמוד היומי, באותו היום שהובאו לדפוס י"ב הכרכים של הזוהר המהולקים לי"ב חודשי השנה באותו היום הסתיימה מלחמת עזה. ובכלל כל מהלך המלחמה בעזה היתה בניסי ניסים ומעל לדרך הטבע, מי יודע אם לא זאת הזוהר הקדוש היא שעמדה לנו, והדברים מדברים בעד עצמם...

חשיפה

תיק דבקה: המטרה הדיוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי הטווח הייתה בית שמש

מלחמת הרום הביאה את החמאס לשינוי תוכניות החזרה

חשיפה

המטרה הדיוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי הטווח הייתה בית שמש

מלחמת הרום הביאה את החמאס לשינוי תוכניות החזרה

החמאס ירוקן טילים ארוכי טווח לטווחים רחוקים יותר מכל קודם. מטרה דיוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי הטווח הייתה בית שמש. מטרה דיוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי הטווח הייתה בית שמש. מטרה דיוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי הטווח הייתה בית שמש.

חשיפה

החמאס ירוקן טילים ארוכי טווח לטווחים רחוקים יותר מכל קודם. מטרה דיוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי הטווח הייתה בית שמש. מטרה דיוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי הטווח הייתה בית שמש. מטרה דיוקה ביותר שהחמאס כיוון אליה טילים ארוכי הטווח הייתה בית שמש.

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה וזוהר ביום שבת במשך שעה שוה ללימוד 75 שנה בימות החול

$$24 \times 354 \times 75 = 637,200 \quad \text{החשבון בשעות יהיה:}$$
$$\text{שוה: } 637,200 \quad \text{שעות תורה בנגלה}$$

מבוסס על 24 שעות לימוד תורה ביום

במשך 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים 52 שבתות בשנה)
יוצא ששעה אחת בלימוד זוהר בשבת קודש בשבעים שנות חיים של אדם

יעלה החשבון $70 \times 52 \times 637,200 = 2,319,408,000$ מיליארד 319 מיליון 408 אלף

פירושו של דבר, אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון יותר משני מיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי. בהתחשב במשפחה בת 10 ילדים ** שיצטבר כ 11 דורות* למספר עצום של אנשים: 100,000,000,000 של הדור האחרון סך הכל מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שוה כדלקמן:

סך הכל שעות התורה: (2,319,408,000 מוכפל ב- 100,000,000,000 מיליארד -

223,020,000,000,000,000 שעות, כלומר כ- 223 קווענטיליון 20 קוואדריליון שעות תורה.

כל הזכות העצומה מכותו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

ואם הנך מוכה רק יהודי אחד בלימוד שעה זוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה.

* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה זוה הזמן המוזכר בנמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צו/א: אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ונשגב סך לבדו ביום). ומשך דור בימינו הונו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל 11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1000000000	x10	9	100000	x10	5	10	x10	1
10000000000	x10	10	1000000	x10	6	100	x10	2
100000000000	x10	11	10000000	x10	7	1000	x10	3
סכ"ח x 100 מיליארד צאצאים			100000000	x10	8	10000	x10	4

חשבון מדויק על גודל הזכות לימוד של הזוהר הקדוש בשבת קודש

יהודי הלומוד זוהר שעה אחת ביום שבת קודש שקול ללימוד תורה של 75 שנה בימות חול כלומר אם למדנו שעה אחת זוהר בשבת קודש שקול לפועל הנעשה מלימוד תורה במשך 75 שנה

לשון ספר דרך צדיקים מהצדיק הקדוש רבי מרדכי שרעבי זכר צדיק לברכה, זי"ע:

לימוד קבלה זוהר ביום שבת במשך שעה שזה ללימוד 75 שנה בימות החול

החשבון בשעות יהיה: $75 \times 354 \times 10$

שוה: 265,500 שעות תורה בנגלה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

מבוסס על 10 שעות לימוד תורה ביום

[למעשה החשבון של 75 שנה מתייחס ל 24 שעות ביממה]

וכעת נעשה חשבון, אם יהודי יתימד בלימוד של שעה אחת בשבת במשך 52 שבתות בשנה לאורך 70 שנה יצא אם כך, שבשבועים שנות חיים של אדם, יעלה החשבון ל: $70 \times 52 \times 265,500 = 966,240,000$ זאת אומרת אם לומדים שעה אחת קבלה ביום שבת קודש במשך 70 שנה, עולה החשבון כמעט למיליארד שעות, והרי זה בהישג ידו של כל יהודי, ועכשיו אפשר להבין למה כל גדולי הספרדים עודדו ואמרו שבזכות הזוהר הקדוש נגאל במהרה. מבוסס על 70 שנות חייו של אדם (לפי תהלים) לחשבון 52 שבתות בשנה

עכשיו תבינו אם אתה מוזכר רק ליהודי אחד שילמוד שעה בוהר בשבת זכית לקבל מיליארד שעות תורה שיצטבר 112 דורות בהתחשב במשפחה 5 ילדים** למספר עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון זאת אומרת מספר הצאצאים של בן אדם אחד, וערך שעות של תורה משעה אחת זוהר שזה:

סך הכל שעות התורה: $48,828,125 \times 996,240,000 = 47,179,687,500,000$ שעות,

כלומר כ- 47 מיליון מיליארדי (ביליון) שעות תורה.

וכל הזכות העצום מוכחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

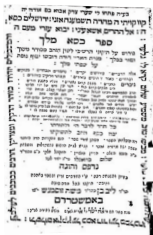
* כיון שנותרו לכל היותר כ 230 שנה עד 6000 שנה הזמן שמוזכר בגמרא לקיום העולם הזה, (מסכת סנהדרין דף צ"א:א) אמר רב קטינא שית אלפי שני הוו עלמא וחד חרוב שנאמר ושגב ה' לבדו ביום). ומשך דור בימינו הינו כ 20 שנה, הרי בזמן שנותר יש מקום ל11 דורות

** הערה חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

חשבון מדויק של זכות זוהר הקדוש ליהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד זוהר שעה אחת ביום

הידעת!!! - לְשׁוֹן הַפִּסָּא מְלַךְ (תקוני זוהר מ"ג):

וְכִינּוּן שְׂיַדְעֵת פְּמָה גְדוּלָה מַעֲלַת לַמּוּד הַכְּמַת
הָאָמֶת כּו'... יִדְעֵ גְדֵל הַחַיִּיב וְגְדֵל הַשְּׂכָר לְמִי
שְׁלוּמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לַמּוּד הַזֶּהר בְּגִידוּסָא בְּעֵלְמָא
בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שְׂפִין אִם יִזְכֵּה לְלַמֵּד וְלִהְבִּין
פְּרוּשֵׁי מֵאֲמָר אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תַקּוּן לְמַעֲלָה

בְּשַׁעֲה אַחַת מַה שְּׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלַמּוּד הַפִּשְׁט שְׁנָה תְּמִימָה.

והחשבון של שעה אחת לימוד זוהר ביום, הוא שווה ל:

3540 שעות בשנה

(10 שעות לימוד של אברך בש"ס ביום, 354 ימים בשנה)

במשך 50 שנה ליהודי בודד יעלה המאזן: 172,500 שעות תורה.

שיצטבר ב 11 דורות בהתחשב במשפחה בת 5 ילדים* למספר

עצום של אנשים: 48,828,125 של הדור האחרון

סך הכל שעות התורה: 84,228,515,625,000 שעות,

כלומר כ-84,000 מיליארדי [ביליון] שעות תורה. (125, 48,828, מוכפל ב-172,500)

וכל הזכות העצום מכוחו של יהודי אחד שקיבל על עצמו ללמוד את

הזוהר וצאצאיו הלכו בעיקבותיו.

* הערה חשובה מספר הצאצאים בדור האחרון:

1,953,125	x5	9	3,125	x5	5	5	x5	1
9,765,625	x5	10	15,625	x5	6	25	x5	2
48,828,125	x5	11	78,125	x5	7	125	x5	3
			390,625	x5	8	625	x5	4

קבלתי על עצמי ללמוד ספר הזהר וגושיעתי ב - \$60,000.

מעשה שקרה!

בן מספר ארבעה את מה שארע לו – הכנתי סכום של 60 אלף דולר לקראת בניה חדשה, אך הכי נחבי גנש אלי שמואל ירדי ובקש את הסכום בהלוואה לתקופה קצרה, ואני שעבנו לא נצרכתי לקסף עד לתחילת הבניה, הספמתי להלוות לו. זמן הפרעון הגיע, ושמואל משתמט ממני, דחה אותי שוב ושוב, אני מנסה לצר קשר והוא חוסם כל אפשרות שקואת, עד שלבסוף לא ענה לי אפילו בטלפון. כאן כבר נשברתי; גם לאבד מומון פה רב וגם לדעת שחברי, שהנה נאמן עלי עד לא מקרה מהתל בי ומכמה אותי. פל היום וכל הלוואה השבתי על שמואל והפסדו, ובעקבות כך ננקטתי לדקדוך נפשי.

הרבה אפשרויות לא עמדו לפני, מבחינתי חובת ההשקדות הפאה היתה, דאגה בלב איש ישיחנה. אולי חבר טוב יוכל לסגוע במתן עצה נכונה, להורני כיצד עלי להג במצב מעין זה. פניתי לחברי הטוב נ. ספרתי לו את העובר עלי ובקשתי את עצתו.

נ. הקשיב ונחש, הוא רצה בכל מאודו לעזר. עצה מעשית לא ידע להשית, רק בזאת נגפה במאמר כבונתנו: "פדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו...", ובכך שלאחרונה ישנה התעוררות גדולה ללמוד הזהר הקדוש למוד יומיומי, ואם רבי שמעון בר יוחאי הבטיח בספרו שבנכות הלמוד בספר הזהר נגפה לגאולה הקללית של כל עמו", גנדאי צרתי הקטנה תוכל להפטר בנכות למוד הזהר בבחינת גאולה פרטית.

מתוך הדחק ובגלית ברהה החלטתי לפקד את ציונו של רשב"י בהר מירון. קמתי, נסעתי והשתטחתי על הקבר בתפלה ובתחנונים, שפקתי את צמון לחשי לפני אדון הכל, ובקשתי שבנכות השפלה ששקבלתי על עצמי ללמוד בספר הזהר הקדוש בכל יום אוקה לישועה.

בדרך חזרה, כשגלי נרגש מהכונה הרחנית שחיתי, פגשתי ירדי געורים ששנים רבות לא ראיתי, החלפנו מספר מלים, ותוך כדי דבור מספר הלה שקבל ירשה גדולה, אשר לחלק ממנה הוא נצרכה, ועדני נשאר לו \$60,000 שאינו צריך אותם בזמן הקרוב. גרב נדיבותו הציע לי: אם הגנ רוצה הנני מוכן להלוות לך אותם ...

אכו, גדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו...

תקבלו על עצמכם ותנשעו.

אנו עומדים בסיומה של שנה, מי לא נכרש לנכות פדי להיטיב לו לשנה התקשה? מי אינו רוצה בשנה טובה ומתוקה יותר? מי אינו חפץ בישועות פרטיות וכלליות? גדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו...

ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות – ראשי תבות רשב"י – שהעוסק בתורתו יוקה בעזרת ה' לשפע רב רוחני ונשמי.

קבלו על עצמכם את למוד הזהר [5-6 דקות ליום במסלול ד' – מפמרט בעמוד 15] ותנשעו בשנה טובה ומבנכת וכל טוב.

עֲרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

שִׁירָה וְזִמְרָה - בַּר יוֹחָאי

א. לא ברא הקב"ה את עולמו אלא בשביל שירה וזמרה (ירושלמי)

ב. תת"ק וששת אלפים רבבות מלאכי השרת עומדים מימין כסאו ומנגדו משמאל כסאו ונחרות אש מוקפין ועוברין בניהם ושירים גדולים ממונים ועל [צ"ל על] כל צבא וצבא שמימין ומשמאל ומלמדוין אותן לומר שירה וזמרה לפני כסא כבודו של מלך מלכי המלכים הקב"ה (בתי מדרשות חלק א - סדר רבה דבראשית אות מו)

ג. המלאכים התק"ו אלפים רבבות עומדים מימין הכסא, וכנגדם עומדים משמאל הכסא, וגדוד לאין מספר וצבא לאין הקר מלמדים שירה וזמרה. ובשהקים תתרי"ה מהנות שאומרים קדוש וברוך מפקד ועד ערב. ולפניו תצ"ו אלפים אומרים קדוש ביום וברוך כלילה. כנגדו רי"א אלף רבבות מלאכי רחמים אומרים ק' ק' ברוך. וכל מהנות טובלים בנהרי אש שבע פעמים, ובודקים עצמם באש שס"ה פעמים, מפני שיוודים בכל יום לשום שלום בעולם:

ד. אמר שמואל כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת, שהמלאכים מבקשים לומר שירה תהלה, כמו הרים של אש וגבעות של להבה, ואומר להם הקב"ה, החרישו עד שאשמע קול שירות ותושבחות ותפלות ונעים זמירות ישראל. ושמועיא"ל השר משתקן בכל בקר וערב. דכתיב (איוב לה, ז) ברן יחד כוכבי בקר, אלו ישראל. ויריעו כל בני האלהים, אלו המלאכים: (ספר הלכות הכסא לרבי אלעזר מגרמזיא - הלכות המלאכים)

ה. הלל - דכתיב (תהלים קיג): תִּלְלוּ עַבְדֵי ה'. כי מי שמקבל עליו עול מלכות שמים באמת, הוא מלא שירה וזמרה. לכן הלל בגימטריא שם אדני. שכל מקום שיש שם אדנותו של הקדוש ברוך הוא - יש שם הלל וזמרה: (ספר התודעה - פרק אחד עשר)

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"

בעיה"ק בית שמש תובכ"א

ל'ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק

שיעורי אור הרשב"י

מפעל "הזהר העולמי" מייסד בימים
אלו את שיעורי "אור הרשב"י", בו
ילמדו בעו"ה את הזהר הקדוש

24 שעות ביממה,

(כפי שתיקן רביה"ק הרמח"ל זצ"ל,
שילמדו ברצף בלי הפסק)

במקומות הקדושים:

הכותל המערבי,

קבר רחל

וציון הרשב"י.

שיעורים בזהר הקדוש
סביב השעון 24 שעות ביממה!

כך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י זצ"ל, בזהר
הקדוש פרשת נשא: "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר
הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים: בזכות
החבור שלך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן
הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

הנכם מוזמנים להצטרף למסירת שיעורי "אור הרשב"י" (אפשרות למיילגה)

אמרו לנו חז"ל: המתחיל הוא העיקר. מובא בספח"ק (ישמח משה, פרשת כי תבא דף ק"ל
ע"א) וז"ל: וידוע לכל דבר יש שלשה חלקים היינו ראש תוך סוף, והנה המתחיל והגומר הוא העיקר, עכ"ל.

כל הרוצה לזכות ולהיות מן הראשונים שמוסרים שיעורים במקומות הקדושים,
מוזמן לשלוח פקס כדי שנוכל לארגן משמרות לימוד הזהר
במונינים קבועים 24 שעות ביממה.

נפרסם בעלונים בעו"ה את פרטי השיעורים המתקיימים בכל אתר ואחר, כמו כן ניתן לקבל את פרטי השיעורים,

ע"י בקשה בפקס 02-9951300 או באימייל hazohar@gmail.com

להצטרפות למסירת / לימוד ב"אור הרשב"י"

שם הרב _____
כתובת עיר _____
טלפון נייד _____
יום שעה בהתנדבות? _____
מקום השיעור _____
מסירת שיעור או לימוד _____
נא למלאות ולשלוח בפקס 02-9951300

חלק מהשיעורים:

שם הרב	מחזור	שעה
הרב שלום יהודה גראס אדמו"ר מהאלמון שליט"א	12:00	1:30
הרב מאיר חיים דיון שליט"א, ראש המכלל	12:15	1:45
הרב שמואל נתנאל בלום שליט"א	12:30	2:00
הרב אליהו חיים פלדמן שליט"א, מגיד שיעור.	12:45	2:15
הרב ברוך עולמובו שליט"א		2:30
ר' יעקב אבינו שליט"א		2:45

מחזור ליל המושי יום שלישי

ספר

שירה וזמרה

לא ברא הקב"ה את עולמו

אלא בשביל שירה וזמרה (ירושלמי)

שירי בר יוחאי

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

שיר בר יוחאי:

להרב המקובל האלהי הרב רבי שמעון לביא

זיע"א בעהמח"ס כתם פז:

[מוגה היטב הדק כמו שנדפס בספר ביאור השיר בר יוחאי]:

בר יוחאי נְמַשַּׁחַת אֲשֶׁרֶיךָ שְׁמוֹן שִׁשּׁוֹן מַחְבְּרֶיךָ:

(מלכות) בר יוחאי שְׁמוֹן מְשַׁחַת קִדְשׁ, נְמַשַּׁחַת מִמֵּדַת הַקִּדְשׁ,
נְשֹׂאת צִיץ נֶזֶר הַקִּדְשׁ, חָבוּשׁ עַל רֹאשׁךָ פֶּאֶרֶךְ.
בר יוחאי:

(יסוד) בר יוחאי מוֹשֵׁב טוֹב יִשְׁבֶּתָּ, יוֹם נִסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בָּרַחְתָּ,
בְּמַעֲרוֹת צוּרִים שְׁעַמְדָּתָּ, שֵׁם קִנִּיתָ הוֹדֵךְ וְהִדְרֶךְ.
בר יוחאי:

(נצח הוד) בר יוחאי עֲצֵי שְׁטִים עוֹמְדִים, לְמוֹדֵי יְהוָה הֵם
לוֹמְדִים, אֹרֶךְ מְפֹלָא אֹרֶךְ הִיקוּד הֵם יוֹקְדִים, הֲלֵא הֵמָּה יוֹרוּךְ
מוֹרֶךְ.
בר יוחאי:

(תפארת) בר יוחאי וְלִשְׁדָּה תְּפוּחִים, עֲלִיתָ לְלִקֹּט בּוֹ מְרַקְחִים,
סוּד תּוֹרָה כְּצִיצִים וּפְרָחִים, נַעֲשֶׂה אָדָם נְאֻמָּר בְּעִבּוּרֶךְ.
בר יוחאי:

(גבורה) בר יוחאי נְאֻזְרָת בְּגִבּוּרָה, וּבְמַלְחָמַת אִשׁ-דָּת
הַשְּׁעָרָה, וְחָרַב הוֹצֵאתָ מִתְּעָרָה, שְׁלַפְתָּ נֶגֶד צוּרְרֶיךָ.
בר יוחאי:

(חסד) בר יוחאי לְמִקּוֹם אֲבִנֵי שֵׁשׁ, הִגַּעְתָּ וּפְנֵי אֲרֵיָה לִישׁ,
גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת עַל עֵישׁ, תְּשׁוּרֵי וּמֵי יִשׁוּרֶךְ.
בר יוחאי:

(בינה) בר יוחאי בְּקִדְשׁ הַקִּדְשִׁים, קוֹ יְרוּק מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים,
שֶׁבַע שְׁבִתוֹת סוּד חֲמִשִּׁים, קִשְׁרָתָּ קִשְׁרֵי שֵׁן קִשְׁרֶיךָ.
בר יוחאי:

(חכמה) בר יוחאי יוֹד חֲכָמָה קְדוּמָה, הִשְׁקַפְתָּ לְכַבּוּדָה פְּנִימָה,
שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָה, אֶת כְּרוֹב מְמַשֵּׁח זֵיו
אוֹרֶךְ.
בר יוחאי:

(כתר) בר יוחאי אֹרֶךְ מְפֹלָא רוּם מְעֵלָה, יִרְאֵת מְלַהֲבִיט כִּי רַב
לָהּ, תַּעֲלוּמָה וְאֵין קוּרָא לָהּ, נִמְתָּ עֵין לֹא תִשׁוּרֶךְ.
בר יוחאי:

בר יוחאי אֲשֶׁרֵי יוֹלְדֶתְךָ, אֲשֶׁרֵי הָעַם הֵם לוֹמְדֶךָ, וְאֲשֶׁרֵי
הָעוֹמְדִים עַל סוּדְךָ, לְבוּשֵׁי חֲשׁוֹן תְּמִיךְ וְאוֹרֶיךָ:

בר יוחאי נְמַשַּׁחַת אֲשֶׁרֶיךָ שְׁמוֹן שִׁשּׁוֹן מַחְבְּרֶיךָ:

אֲשֶׁרֵנוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי: וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי:

אָב הֶרְחַמֵּן שְׁמַע קוֹלֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, אֲתָהּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

בְּמַהֲרָה יָבוֹא וַיַּגַּל לִבְנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, בֶּן דָּוִד
יָבוֹא וַיַּגְאֲלֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

גִּילָה כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, גְּאֻלָּה
שְׁלָמָה תַּגְאֲלֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

דַּעַה וְהַשְׁפֵּל תִּבְנוֹנֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, דוֹר יִשְׁרָיִם
תִּבְרַכְנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

הַשֵּׁב שְׂכִינְתְךָ לְצִיּוֹן עִירֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, הַיּוֹם
תִּשְׁמַע שְׁוֹעֲתֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

וּתַעֲרַב לְפָנֶיךָ תִּפְלַתֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, וְלְצִיּוֹן
בְּשׁוּבוֹ יַחֲזוּ עֵינֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

זָכוֹת אָבוֹת יָגוּ עָלֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, זֶה ה' קוֹיֵנוּ
וַיּוֹשִׁיעֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

חוּס וְרַחֵם נָא עָלֵנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, חֲמוּל עָלֵנוּ
וְעַל עוֹלָלֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, טוֹבֵךְ
וּחֶסֶדְךָ עָלֵינוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

יְדַבֵּר עַמִּים תַּחֲתֵינוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, יְהִי ה' אֱלֹקֵינוּ
עִמָּנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

כָּתוּר הַלּוּמִים לְרֵאשֵׁנוּ, בְּהַלּוּלָא דְבַר יוֹחָאי, כְּבוֹד וְהַדָּר
תַּעֲטָרֵנוּ, בְּזָכוֹת אֲדוֹנֵנוּ בַּר יוֹחָאי. אֲשֶׁרֵנוּ וְכו':

לשם ולתהלה תתננו, בהלולא דבר יוחאי, לחם חקנו
הטריפנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

מלך רחמן רחם עלינו, בהלולא דבר יוחאי, מברכתך
מלא ידינו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

נאור ואדיר אל תשפחנו, בהלולא דבר יוחאי, נהלנו
לציון גורלנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

סוף וקץ לכל צרותינו, בהלולא דבר יוחאי, סלח נא
לעוננו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

עת רצון היום לנו, בהלולא דבר יוחאי, עזרנו אלקי
ישענו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

פתח לנו שערי רחמים לתפלתנו, בהלולא דבר
יוחאי, פרנסה ברוח תפרנסנו, בזכות אדוננו בר יוחאי.
אשרנו וכו':

צמיחת קרן לגואלנו, בהלולא דבר יוחאי, צדקה וחסד
עשה עמנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

קרע רוע גזר דיננו, בהלולא דבר יוחאי, קומם קהל
עדתנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

רצוננו לראות מלכנו, בהלולא דבר יוחאי, רפואה
שלמה תרפאנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

שכון כמאז באהלינו, בהלולא דבר יוחאי, שובה ה' את
שבותנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

תעילנו בשמחה לארצנו, בהלולא דבר יוחאי, תבנה לנו
מקדשנו, בזכות אדוננו בר יוחאי. אשרנו וכו':

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לֵחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי:

וְאָמַרְתֶּם כֹּה לֵחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאי:

אִישׁ אֶלְקִים קְדוֹשׁ הוּא, אֲשֶׁרֵי עֵין רֵאתָהּ, לֵב חָכֵם
יִשְׁכֵּיל פִּיהוּ, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

בְּרוּךְ הוּא מִפִּי עֲלִיוֹן, קְדוֹשׁ הוּא מִהַרְיוֹן, מְאוֹר גְּלִיל
הָעֲלִיוֹן, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

גְּבוּר וְאִישׁ מְלַחֲמָה, בְּדַת תּוֹרָה תְּמִימָה, מְלֵא מִדַּע
וְחֲכָמָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

דָּרַשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, בְּעַז וְתַעֲצוּמוֹת, עָלָה מַעֲלוֹת רְמוֹת,
אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

הַחֲבָא בְּתוֹךְ מַעֲרָה, מִפְּנֵי הַגְּזֵרָה, שֵׁם לְמַד סִתְרֵי
תּוֹרָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

וְשֵׁם נִבְרָא מַעֲן לּוֹ, וְחֲרוּב לְמַאֲכָלוֹ, מַה טוֹב חֶלְקוֹ
וְחֻבְלוֹ, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּהּ, דִּין רִיכָא וּבֵר רִיכָא, זָכָה רַבִּים
וְזָכָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

חֲדַשׁ כַּמָּה הִלְכוֹת, הֵם בְּמִשְׁנֵה עֲרוּכוֹת, זֶה הַמְּרִגִּז
מִמְּלָכוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

טַהַר אֶת עֵיר טְבַרְיָה, עָשָׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ לוֹ
מִשְׁמֵימָא, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

יָדַע כָּל הַנְּסֻתוֹת, דְּבָרְיוֹ עוֹשִׂים פְּרוֹת, בְּטַל כַּמָּה
גְּזֻרוֹת, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה, אוֹת הַקְּשֵׁת לֹא נִהְיָה, כִּי הוּא אוֹת
עוֹלָם הָיָה, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

לְכָל יִשְׂרָאֵל הָאִיר, בְּסוּד תּוֹרָה הִבְהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה
מְזַהֵר, אֲדוֹנֵנוּ בֶר יוֹחָאי. וְאָמַרְתֶּם:

מקום בחר בשמיא, עם הנביא אחיה, זה מבני עליה,
אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

נחמד מאד למעלה, זכה ליקר וגדלה, כתר עליון לו
נגלה, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

סיני סיני לו נקרא, ארי שבחבורה, ממנו תצא תורה,
אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

עשה שבעים תקונים, יקרים מפנינים, בם תקן
העליונים, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

פתח את פיו בחכמה, הוציא אור תעלומה, תקן זהרי
חמה, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

צדיק יסוד העולם, גלה מדרש הנעלם, יכול לפטור
העולם, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

קולו זמר עריצים, והכרית את הקוצים, והציל
הלחוצים, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

ראה פניו מאירים, בשבתו עם חברים, עת גלה סוד
נסתרים, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

שלום רב על משכבו, מה יפיו ומה טובו, דובר אמת
בלבבו, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב
בעדנו, אדוננו בר יוחאי. ואמרתם:

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם
מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים. ואומר,
מקוה ישראל יי, מזה מקוה מטהר את הטמאים, אף
הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

ניגון קול הזוהר – אידיש #1

בלימי

די איבעראשונג ווערט פארשפרייט,
פון איבעראל אפילו פון ווייט,
גאר א זעלטענע געלעגענהייט,

חאפט אריין ווייל ס'איז נישטא קיין צייט,

קומט יודעלעך לאמיר לערנען צוזאם,
עס זאל פלאקערען דער קול הזוהר פלאם,
אלע אינאיינעם שבת אחים גם,
אויסנוצען יעדע רגע, עד יעבור זעם,

לימוד הזוהר, א גוואלדיגע זכיה,
דערהייבען אונזערע נשמות מיט א גרויסע עליה,
מיט אזא קליינע פעולה,
וועט ענדלעך קומען די גאולה,

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #1

ניגון כי הרבית

שמחה בלב גדולה ומאירה, גדולה ומאירה,
לנו זכות נפלאה וטהורה, נפלאה וטהורה,

בואו יהודים נתחמם,
עם קול הזוהר נתרומם,
כולנו שבת אחים, אהובים וברוכים,

לימוד הזוהר – זכות עצומה, זכות עצומה,
עלי-ה גבוהה לנשמה, גבוהה לנשמה,
כה קטנה היא הפעולה, ומקרבת הגאולה

התנא רבי שמעון בר יוחאי,
אליו מתחברים כל אחי,

בלימוד הזוהר הקדוש,
יתגלה בן דוד בראש.

ניגון "קול הזוהר" – אידיש #2

ניגון כי הרבית

טייערע יידישע קינדער,
קומטס, מיגייט זעהן וואונדער,

2 - ס'איז שוין ממש – זמן משיח,
זייט'ס ענק אביסל מטריח,

לאמיר הערן דעם גרויסן סוד,
"קול הזוהר" דאס איז דער יסוד,

לערנען פלייסיג מיט א ברען,
יעדע רגע וואס מען קען,

איי, איי, איי,

ווער עס וויל זוכה זיין,
אנטקעגען משיח צו גיין,
זאל אריין כאפן – יעדע מינוט,
ווייל מ' הערט משיח'ס טריט

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #2 ניגון "כי כל פה לך יודה"

יהודים יקרים עד מאוד,
פלאי פלאים נהנה עוד ועוד

הנה מתנגנים פעמי משיח,
אחר כותלינו משגית,

הנה מתנגנים פעמי משיח,
את עצמינו מעט נטריח

בואו נשמע את הסוד,
"קול הזוהר" הוא היסוד,
נלמד באש קודש ובחום,
כל רגע בוהק כיהלום,

החפץ במהרה לזכות לאורה,
לראות בנוי את משכן השכינה,
לנצל רגעיו כל דקה בחייו,
ובוא יבא ברינה

ניגון "קול הזוהר" – אידיש #3

ניגון אני מאמין

אזוי נאנט מיר שטייען,
די ידן בעטען און שרייען,

ווען וועט משיח שוין זיין דא,
מיר ווארטן קוים, א שעה נאך א שעה,

פאר די צרות זאל קומען א סוף,
די בית המקדש זאל זיך בויען אויף,
וואס קענען מיר קינדער דערויף?

קומט'ס קינדער זיך צאם – נעמען,
די הארץ זיך אנווארעמען,

גרויסע און קליינע די זכיה האבן דא,
הערן "קול הזוהר" א שעה נאך א שעה,

בזכות התנא ר' שמעון, אלע גוטע השפעות אראפ קומען,
בגאולה שלימה בקרוב, צו אונז קומען.

ניגון "קול הזוהר" – לשון הקודש #3

ניגון אני מאמין

אני מאמין

אני מאמין

מבקשים ומיחלים עד מתי,

שיאמר לצרותינו די,

בנה ביתך כבתחילה,

בכח העצום של כל מילה

ליטול חלק בביאת הגאולה,

בצוותא נלמד בחשק,

נשאב קדושה, במתק "קול הזוהר",

ישמע ברמה קול המעורר את הנשמה,

בזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי,

בכל העולמות יושפע שפע רב בלי די,